

Yüz bin "dev" hükümeti uyardı:

"Sandıkta görüşürüz Tayyip Bey"

Tütün, şekerpancarı, mısır, çay gibi ürünlere uygulanan kotalar, tarımsal KİT'lerin tasfiyesi vb. saldırılar, ülke ekonomisine 2 milyar dolar gibi bir girdi sağlayan fındıkta da yaşanmaktadır. Hatırlanacağı gibi 2003 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile Fiskobirlik özerk bir statüye getirilmişti. Fiskobirlik'in

ürün işleme üzerine yapılması yeterince olduğundan, sadece depolama ve satış ilişkisini sürdürdüğünden dolayı, bu yeniden yapılandırılma ile fındık piyasası şartlarına terk edilerek, özellikle yoksul küçük üreticinin yaşanan dalgalanmaların/krizlerin faturasını yüklenmesini de beraberinde getirdi. *Sayfa 18-19*

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2006-17

54

*Yıl:2 *11-24 Ağustos 2006 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Sawra sawra hatta nasr Zafere kadar direniş

İsrail Siyonizmi'nin emperyalizm destekli Lübnan ve Filistin saldırısında üçüncü hafta geride kaldı. Hayalet ülke haline gelen Lübnan'da İsrail'in saldırıları hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ediyor. Ölü sayısının bini, yaralı sayısının üç bini geçtiği saldırılarda binlerce insan da topraklarını ve evlerini terk etmek zorunda kaldı. İsrail tüm katliam ve saldırılarına rağmen Lübnan'da direnişi kıramazken, bölge halkının **Hizbullah** ve **Hamas**'a yönelik sempati ve destekleri de artıyor. Bölgede halkın saldırılara karşı yaptığı protesto eylemleri bu sevgi ve destek gösterilerine dönüşüyor. Arap ülkelerinin sessizliğini koruduğu bu saldırılarda Lübnan'dan dönen İsrail askerleri yaptıkları açıklamalarda "**cehennem gibiydi**", "**gecele uyuyamıyorduk**" diyerek korkularını ifade etmekte.

Ülkemiz hakim sınıflarının da bu saldırganlık sürecine paralel olarak tırmandırdıkları saldırılar emekçilerin büyüyen tepkisi ile yanıt bulmaktadır. Günlerdir tartışılan 100 bin köylünün bir araya gelerek yaptığı Fındık mitingi hükümeti sinirlendirdi, emniyet müdürünü görevinden etti ve dört köylünün tutuklanmasına neden oldu. Fındık üreticilerinin yanı sıra üzüm üreticileri de hükümeti uarmaya hazırlanıyor. Bunun yanısıra TMY uygulamalarına başlayan devlet, keyfi tutuklamalara ve yayın kapatmalara başladı. Bu saldırılara karşı yaşamın her alanında direniş mevzileri kurmak, yeni direniş mevzileri oluşturmak için Ortadoğu'da yanan direniş ateşini ülkemizden harlayalım.

BPKD'nin yıldönümü vesilesiyle

16 Mayıs Tamimi

Kısa bir süre önce içinde Proletarya Partisi'nin de bulunduğu kardeş partilerle beraber modern revizyonizme karşı mücadelenin **50. yıldönümü** vesilesiyle bir kampanya başlatılmıştı. Bu kampanyaya çerçevesinde "Bizler, sosyalizmin devrimci davasının en zehirli düşmanı olan modern revizyonizm sorununa kar-

şı çıkmalıyız. Marksizm-Leninizm'i yükseltmek ve modern revizyonizme karşı çıkmak için Başkan Mao'nun diğer tüm proleter devrimcilerin yazılı çalışmalarını ve pratik çabalarını teyit etmeliyiz" şiarı ile **Çin Kültür Devrimi Tarihi** kitabından bir bölüm yayınlanıyor. *Sayfa 20-21*

"Kırsalda komünist isyancıları temizle"

Filipinler devrimi kararlı adımlarla ilerliyor

Filipinler'de Filipinler Komünist Partisi önderliğindeki devrim mücadelesi yükselişini sürdürüyor. "Kırsalda komünist isyancıları temizleme" iddiasıyla sefere çıkan Filipinler Silahlı Kuvvetleri (FSK) ve Filipinler Ulusal Polisi (FUS) ve bunlara bağlı özel hare-

kat timleri ve ölüm müfrezeleri, Halk Savaşı veren Yeni Halk Ordusu'nun etkili taktik saldırıları karşısında çözümsüz kalmaktadır. **Ang Bayan**'ın **29 Temmuz**'da yayınlanan özel sayısında FKP Askeri Komisyonu Başkanı imzasıyla bir yazı yayınlandı. *Sayfa 22-23*

FİLİSTİN'DE BİR KARDEŞİM VAR!

Filistinli çocuklarla dayanışmaya!

Tel-Faks:

0 (212) 251 88 97

www.filistindayanisma.org

Bağışlarınız için;

Posta Çeki Hesap No:

5151511

Posta Çeki

Hesap Sahibi:

Fusun Bandır

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

ULTRA/KOLEKTİF EMPERYALİZM: DEVİRİMİ HAYAL ETMEKLE YETİNİN!

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki **uzantısı** olarak konumlanan Siyonist katliam makinesinin, yeneden **tam devirle** iş görmeye başlayarak, işgal ve kıyımda sınır tanımazlığına yenilerini eklediği günümüzde, başlıca tartışma noktalarından birini **"21. yüzyılda emperyalizmin niteliği/karakteri"** ve buna bağlı olarak bir dizi sorun oluşturuyor. Bu sorunlar; emperyalizmle baş etmenin (bu bağlamda devrimlerin) imkânsızlığından gereksizliğine, sosyalizmin alternatif olma konumunu yitirdiğinden, tek ülkede başarı şansının bulunup bulunmadığına ilişkin **stratejik** başlıklar taşıyor.

Oportünizm ve revizyonizmin tarihsel mirası üzerinden şekillenen **modern revizyonizmin** çeşitli kılıklar altında burjuvazi cephesinden müdahil olduğu bu tartışmalar, bilhassa son 15 yıllık süreçte sınıf mücadelesinin gelişim seyrine **çaplı** bir müdahalenin parçasını oluşturmaktadır. **Marksist-Leninist-Maoist** parti ve gruplar başta olmak üzere proleter dünya devrimi cephesinin aktif güçleri konumundaki bütün devrimci hareketler üzerinde **etki doğuran** emperyalist ideolojinin bütün yıkıcı ve bozucu unsurları, bu zeminde hayat bulmuştur/bulmaktadır.

MLM biliminin temel prensipleri ve terminolojisi ile oynamanın **etkisiz olduğu/yetmediği** koşullarda, burjuva ideolojisinin sızma ve nüfuz etme operasyonu, **"şartlar"** kayığına binilerek gerçekleştirilmektedir. **"Söylediklerinize 'itirazımız' yok ama bugün için artık bir anlam ifade etmiyorlar, çünkü şartlar değişti"** denildiğinde, saldırıların kapısı **"kibarca"** aralanmış olmaktadır. **"Şartlar"** ya da bir başka deyişle **"dünya değişti"** söylemiyle çıkış yapan karşı-devrimci ideolojinin, esir aldığı kafalarla mücadelenin **tain edici** bir önem arz ettiği, su götürmez bir gerçektir.¹

Değişen dünyadan kast edilenin mevcut egemen sistem, **emperyalizm** olduğunun, kendi ideologlarından daha cesur bir biçimde karşıt safardan dillendirilmesini de nihayetinde onların **"başarı"** hanesine yazmak, pek de yanlış bir yaklaşım tarzı değildir. Öyle ki, burjuva ideolojisinin temsilcileri de artık kendi sistemlerinden **"emperyalizm"** adı verilerek söz edilmesinde hiçbir sakınca olmadığı yolunda görüşler ileri sürbilmektedir.² Emperyalizm üzerine çeşitli sıfatlar eşliğinde yapılan **çeşitlemeler**, sistemin özellikle de **"efendiler"** arasındaki çelişkilerinin hafiflemiş olduğu noktasında ortaklaşmaktadır. Bunun emperyalizmin **"yenilmezliği"**ne doğru yaptığı açılıştaki gizli bir **"takdir"**in bulunduğunu kim yadsıyabilir?³

Günümüzde **"küreselleşmiş/global-emperyalizm"** ya da **"kolektif-emperyalizm"**⁴ tanımlamalarında ifade edilen, Hobson'un 1902 (**inter-emperyalizm**) Kautsky'nin 1915'te (**ultra-emperyalizm**) dillendirdiği görüşlerin, mevcut gerçeklere aykırı biçimde çizdikleri dünya tablosunda, Allahtan başka bir de haşa **"düşmez kalkmaz"** bir emperyalizm heyulası bulunmaktadır. Aralarındaki önemsiz nüanslar bir tarafa, bu kardeş tanım ve tariflerin resmettikleri kapitalist-emperyalist sistem, dünya egemenliğinde öyle bir güç tesis etmiştir ki, tekerci devletler arasındaki çelişkilerin uzlaşmaz niteliğinin **kaybolmasıyla** (neden ve nasıl soruları yanıtlanmaksızın) beraber **"barışçı"** bir karakter de kazanmıştır.

Bu durumda halklara sunulan seçenek, başa çıkılması imkânsız bu güce karşı direnişin **nafile** bir durumdan ötürü gereksizliği kadar **anlamsızlığıdır** da. Reformizmin bir başka mevki edindiği bu yeni şartlar/sarmal içinde, barışçı bir **"düşman"** ile kurulacak ilişkinin şekli ve rengi de belli olmaktadır.

Komünist ideolojinin tahrifatçıları olarak tarih sahnesine çıkan bütün sınıf düşmanlarının ruhunu şad eden modern revizyonizmin elinde büyük gelişmeler gösteren **"emperyalizmin karakter değiştirdiği"**ne ilişkin savların yaslandığı en önemli temel, dünya egemenlerinin elde ettiği **güç** noktasında toplanmaktadır. ABD ve hampası emperyalistlerin hegemonya savaşında 1990'lara gelindiğinde Rus (sosyal) emperyalistlerinin blok çapında güç yitirmesi ile birlikte başlattığı atakların son perdesini oluşturan ve **"küreselleşme"** adını verdikleri saldırıların; gerek ekonomik gerekse de askeri boyut (aynı zamanda sosyal-kültürel ve siyasal-hukuksal boyutlarının) ve içeriğinin **karakter/nitelik** değiştirmiş olduğuna kanıt olarak gösterilmesi, ilk ağızdan söylemeli ki, ancak emperyalist-kapitalist sistemin **temel vasıflarından**⁵ bihaber olanlar için bir anlam ifade edebilir.

Ne **spekülatif (finansal)** sermayenin ulaştığı boyut (1990'larda 6 trilyon olan türev piyasalarının 2005'te 300 trilyona dolara ulaşması) ne de silahlanma ve konuşlanmada (askeri üslerin durumu; ABD'nin 140 ülke ve bölgede üs sahibi durumuna gelmesi) kaydedilen **"devasa"** ölçekteki aritmetik ve geometrik ilerleme, emperyalizmin **"başkalaştığı"** tezine dayanak oluşturabilir.

Emperyalizmin **ayırıcı** özelliklerinden kabul edilen finans kapitalin (mali sermaye) tıpkı **rantiye** olgusundaki gibi⁶ yapısal üretimi olan spekülatif sermayedeki büyük çaplı **şişme**; ne emperyalist kapitalizmin **ana çizgileri** (emeğin gasp edilmiş biçimi, üretimin toplumsallaşması, metanın yanı sıra özellikle sermaye ihracı, banka ve finans sermayesinin kaynaşması) açısından ne de sürekli çarpışan ve birbirini yutan tekellerin **birlik ve rekabet diyalektiği** ile dünya paylaşımının tamamlanması ve nihayet **yeniden paylaşımçılık** temel "güdü" bakımından **"sapma"** veya **"değişim"** oluşturmaktadır.

Tam da bu **karakteristik** özelliklerin varlığını koruyor olmasından ötürü, emperyalistlerin silahlanma alanında kaydettiği büyüme, büyük bir rekabetin ve **sınıf mücadelesinin**⁷ ulaştığı aşama ile açıklanmak yerine, ABD'nin diğerleri ile arasını açan **"farklı"** konumuna vurgu/gönderme yapılmaktadır. Silahlanmanın, giderek artan bir grafik oluştururken, bütün faşist ve gerici devletler bakımından da -güçleri çapında- **genellik** arz etmesi, hem saldırı hem de savunma

ihtiyacının **yakıcı** biçimde kendisini dayatmasında karşılık bulmaktadır.⁸

Saldırı ve savunma olguları, halk muhalefeti kadar emperyalistlerin **kendi aralarındaki** dalaşma açısından da anlam ifade etmektedir. Sömürge ve yarı-sömürgeleri de içine alan bu silahlanmanın efendilerinin hesap ve ihtiyaçlarına **endeksli** bir özellik taşıması, anlaşılırdır. Anlaşılmayan husus ise dünya çapındaki durak bilmeyen silahlanma ve siper kazma yarışının nasıl olup da emperyalizme **"barışçı"** karakter kazandırdığıdır.⁹

ABD'nin öteki egemen güçlere göre **"baskın"** bir kimlik elde etmesinin emperyalistler arası çelişkileri söndürmesi değil daha da **keskinleş-tirmesinden** söz edilmelidir. Silah, hegemonya mücadelesinin gereği olarak kuşanılmakta, işgal ve saldırı kampanyaları bunun neticesinde devreye sokulabilmektedir. Bundan ötürü hiçbir emperyalist gücün peşinen yenilgiyi kabul edip teslim bayrağı çektiği ya da kaderine boyun eğip kenara çekildiği **görülmemiştir**.¹⁰ Bunun en temel nedeni emperyalist-kapitalist sistemin **ana** karakteristiğindedir.

Daha fazla kâr dürtüsü, pazardan daha çok pay kapma ve dünyanın yeniden ve yeniden paylaşılması arzusunun **sürekli** diri tutmaktadır. Ayakta kalmanın tek yolunun mevcutla **yetinmemekten** geçtiği gerçeği, emperyalist sırtlanlara yön vermektedir. Tek başına bir güç oluşturma şansı olmayanlar için geçici de olsa **ittifaklara** yönelinilmesi, güçler dengesi(zliği)nin bir başka gerçeğidir. Bu ittifakların/blokların savaşa doğru daha kapsamlı **cephelşmeler** yaratması da bir diğer tarihi ders olarak belleklerde. Dahası, her iki emperyalist paylaşım savaşındaki tarafların büyük ölçüde aynı güçlerden oluşması da **"tesadüf"** değildir.

Çeyrek asırlık bir arayla yaşanan iki büyük emperyalist paylaşım savaşının ardından 60 yıldır bu çapta bir savaşın çıkmamış olmasından **hareketle**; nükleer silahların caydırıcılığından bahsetmekle beraber, **daha ötesinde** birleşik, ortaklaşa, kolektif bir emperyalizmden söz edilmesi, bilimsel ve inandırıcı olmaktan uzaktır. Bu görüşün şampiyonlarından **Togliatti**'nin, işgal ve ilhakların bile tarihe karıştığından söz edebilecek kadar ileri gittiği hatırlanacak olursa, altı çizilmesi gereken husus, **"erken"** davranmanın talihsiz sonuçlarına katlanılmasının kaçınılmazlığıdır.

Kaldı ki dünyanın yeniden paylaşılmasını hedefleyerek hegemonya mücadelesine **bütün güçleriyle** yüklenen emperyalistler arasındaki çelişkiler, dünya çapında eşzamanlı bir hal almasa da **sürekli olarak** bir dizi kritik bölge ve kıtada çok çeşitli biçimlerde işgaller, çatışmalar ve savaşlara yol açmaktadır. Bunların önceki iki örnekteki benzer bir hal alması için **yeterince nedenin** olduğu da açıktır. “**Soguk savaş**” ya da “**3. Dünya Savaşı**” olarak adlandırılan 60’lardan 90’lara kadar uzanan süreçte, ABD ve Rus (sosyal) emperyalistlerinin birçok bölge ve ülkede “**yerli aktörler**” şahsında karşı karşıya geldikleri ve birçok saldırı ve işgale imza attıkları bilinmektedir. Bu durumun 1990’lardan sonra farklı güç merkezlerinin mücadelesine yerini bırakmasıyla gelinen noktada, ABD’nin **tek kutuplu** bir dünya yaratmayı başaramadığını da teslim etmek gerekir.

Bugün **AB** emperyalistlerinin oluşturduğu ittifakta yaşanan sorunlara ve özellikle de ABD müttefikleri İngiltere’nin durumuna bakarak, **Alman-Fransız** eksenli büyük güç birikimini ihmal etmek ciddi bir yanıldır. Elindeki ekonomik güç ve bunun yansıması olarak dünya piyasalarında elde ettiği konum itibarıyla **AB** emperyalizmi, ABD’yi tehdit edenlerin **başında** gelmektedir. Bu birliğin dahi esasen ABD’nin projesi olduğundan bahisle dünya gerçekliğinden **bihaber** yorum yapanların **paranoyası** her iki emperyalist gücün de işine yaramaktadır.

Daha düne kadar **G-7**’nin dışında tutulan **Rusya**’nın bugün **G-8**’te ağırlığını koyan bir pozisyona gelmesi anlamlıdır. **Çin**’deki gelişmenin ABD’li stratejistler tarafından “**büyük tehlike**” olarak nitelendirilmesi boşuna değildir.¹¹ Dünya pazarında estirdiği rüzgârın kasırgaya dönmeye yüz tuttuğu süreçte, ABD ile girdiği ekonomik ilişkilerde dahi durumu **kendi lehine** çevirmeyi başarması az şey değildir. Emperyalist devletler, Çin ile Rusya’nın **Şanghay İşbirliği Örgütü**’ndeki bağlaşıklığı da hesaba katıldığında, ortaya çıkan gücün hiç de yabana atılır olmadığı anlaşılacaktır.¹²

Japonya vd. aktörlerin de ihmal edilmemesi gereken bu panoramada, adı geçen bütün emperyalistlerin kimi gelişmeler ve süreçlerde **ortak tavır** sergiliyor olması, çeşitli emperyalist kuruluş ve birliklerde bir araya gelmesi **geçici** bir durumdur. Bir diğer husus ise bu “**geçicilik**”¹³ özelliği karşısında, emperyalizmin **eşitsiz ve dengesiz**¹⁴ gelişmesinden ötürü farklı yönlerde savrulabileceğidir.

Bu husus kapsamında açıklanmaya muhtaç konulardan bir diğeri de ABD emperyalizmine giydirilen “**imparatorluk**” elbisesine ait dikişlerin peş

peşe atmakta olduğudur. Önderlik ettiği **İMF**’nin güç ve prestij kaybına paralel **DTÖ**’nün¹⁵ de iflase sürüklenmesi, Irak ve Afganistan işgallerinde esas hedeflerine **ulaşamamış/ulaşamayacak** olması, ekonomik bakımdan içine düştüğü kriz ve bunalım girdabının **süreklilik** karakteri kazanması, yeterince açıklayıcıdır.

Kullandığı petrolün yüzde **60**’ını ithal etmekte olup **1995-2004** döneminde günlük tüketiminde **3.9 milyon** varillik artış gerçekleşen ABD’nin, petrol ve enerji alanlarına **hücum** etmesinden daha doğal bir tercihin olmayacağı açıktır.¹⁶ Bu durumun bütün emperyalistler açısından **hayati** bir önem taşıması da ayrı bir vakadır. Aynı dönemde örneğin Çin’in günlük tüketiminde de **2.8 milyon** varillik bir artış olmuştur.

Muazzam bir güç ve yetenek (**diz çökülesi**) atfedilen ABD’nin doğrudan ya da dolaylı (**İsrail** örneğinde görüldüğü üzere) biçimde, halk direnişleri karşısında yaşadığı **hezimetin** ifade ettiği anlam, eşitsiz ve dengesiz gelişme yasasının¹⁷ bütün sonuçlarıyla birlikte¹⁸, **devrimlerin imkânsızlığı** ve **tek ülkede sosyalizmin kurulamayacağı** görüşlerini boşlukta bırakmaktadır. Devrim ve sosyalizm hedefleri tayin edildiğinden bu yana değişik şekillerde ileri sürülen bu görüşlerin, emperyalizmin gücü ve “**yeni niteliği**” gibi tespitlerden öte **komünist ideolojiyle** taşıdığı problemler sorgulanmalıdır.

“**Barışçı geçiş**” gibi safsatılara, devrimleri sonsuza havale eden “**bölgesel devrim**” gibi görüşlerin eklenmesi şaşırtıcı kabul edilmemelidir. Proletarya ve ezilen halkların gücü ile MLM ideolojinin bilimselliği/yeterliliği noktasında **sorunlu** olanların “**tez**”leri, mevcut olgulardan çıkarmadıkları dersleri sınıf mücadelesinden öğrendiklerinde, **iş işten geçmiş** olmaktadır.

Proleter dünya devrimi sürecinin sosyalist ülkelerdeki geri dönüşlerle beraber **ancak** yara aldığı ve ivme kaybettiğinden söz edilebilir. Bu sürecin ne sona ermesi ne de kesintiye uğraması söz konusudur. **15. yüzyıldan** beri devrede olan kapitalizmin son bir asrı aşkın dönemde kuşandığı emperyalizm pelerinini esasen **kefen** niyetine giydiği iyi bellendir.¹⁹ Emperyalizm, kapitalist üretim ilişkilerinin gelişim seyri içinde ileri bir aşama olmakla beraber **son durak** kimliği taşımaktan da kurtulamamaktadır. Bu durum, burjuvazinin mezar kazıcısı olan proletaryaya **mesaj** gibidir. **Bu mesajı unutmuyarak savaşmakta ısrar edenler bundan önce olduğu gibi bundan sonra da muzaffer olacaklar ve emperyalizmin can çekişme haline son vereceklerdir.**

¹ **Lenin**, Emperyalizm, Kapitalizmin en Yüksek Aşaması, Ekim yayınları, sf. 127

“(E)mperyalizme ve oportünizme karşı savaşım, sıkı sıkıya birbirine bağlı olarak yürütülmekçe, birincisinin de boş ve yalan bir sözden ibaret olacağını bir türlü anlamak istemeyenler, en tehlikeli kimselerdir.”

² Bknz. **Türkkaya Ataöv**, Çırlıçırplak ABD Emperyalizmi, Cumhuriyet, 7 Ağustos 2006, sf.6

³ **Lenin**, age, sf. 121

“Emperyalizmin en derin çelişkilerinin Kautsky tarafından hafifletilmesi, ki bu hafifletme kaçınılmaz bir biçimde emperyalizmi yüceltmeye götürür”

⁴ Bknz. Son olarak, **Fikret Başkaya**’nın İsrail’in Lübnan ve İsrail’e yönelik işgal ve saldırısı üzerine kaleme aldığı makalesi.

⁵ **Lenin**, age, sf. 90-91

“Emperyalizm, tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin ortaya çıktığı; sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı; dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu ve dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında bölüşülmesinin tamamlanmış bulunduğu bir gelişme aşamasına ulaşmış kapitalizmdir.”

⁶ **Lenin**, age, sf. 102

“Rantiyelerin elde ettiği gelir, dış ticaret gelirinden, hem de dünyanın en büyük ticaret ülkesinin dış ticaret gelirinden **beş kat daha fazladır!** Emperyalizmin ve emperyalist asalaklığın esası budur işte. Bunun için, “**rantiye-devlet**” (**Rentnerstaat**) ya da **tefecî-devlet kavramı, emperyalizmi işleyen iktisat yazımında, sık sık kullanılan bir deyim olmuştur. Dünya, bir avuç tefecî devlete ve bir borçlu devletler çoğunluğuna bölünmüş bulunmaktadır.**”

⁷ **Lenin**, age, sf. 121-122

“Emperyalizm, her yere, özgürlük değil, egemenlik eğilimi götürün mali sermayenin ve tekellerin çağıdır. Bu eğilimin sonucu ise şöyle olmaktadır: **siyasal rejim ne olursa olsun, her planda gericilik ve bu alanda mevcut uzlaşmaz karışıklıkların aşırı ölçüde yoğunlaşması. Aynı biçimde ulusal baskı ve ilhak eğilimleri de, yani ulusal bağımsızlığın bozulması da özellikle yoğunlaşmaktadır.**”

⁸ **Lenin**, Sosyalizm ve Savaş, Sol Yayınları, 5. Baskı, sf. 66

“Toplum yaşamı artık tümüyle askerleştirilmiştir. Emperyalizm, dünyanın bölüşülmesi ve yeniden bölüşülmesi için büyük devletlerin giriştikleri vahşi bir savaşımıdır. Bu yüzden bütün ülkeler, yansız olanlarla birlikte küçükler de, daha fazla askerleşmeye doğru gideceklerdir”

⁹ **SIPRI** (Stokholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü’nün Haziran ayında yayınlanan **2005** raporuna göre, bir yıl önceki döneme oranla yüzde **3.4** artış gösteren askeri harcamaların yüzde **85**’i, ilk **15** devlet tarafından gerçekleştirilmektedir.

¹⁰ “İsviçre ordusunu yeniliyor” 05.08.2006 tarihli gazeteler.

¹¹ ABD gözden geçirilmiş **Ulusal Güvenlik Stratejisi** Belgesi, Mart 2006 “Çinli liderlerin dünya çapındaki enerji kaynaklarını bir şekilde kilitlemesi ve enerji kaynaklı zengin ülkeleri destekleyecek barışçı tutumu terk etmesi halinde savaş patlak verecektir.”

¹² **Rusya** ve özellikle de **Çin**’in donanmasını güçlendirmesine paralel ABD’nin **Pasifik**’teki gücünü artırma çabaları söz konusudur. Pentagon yetkilisi **James Thomas** bombardıman unsurlarının **Guam**’a rutin bir şekilde konuşlandırılmaya çalışıldığını, gelecek birkaç yıl içinde askeri denizaltı filolarının yüzde **60**’ının bu bölgeye kaydırılacağını açıkladı. (Nisan 2006)

¹³ **Lenin**, Emperyalizm, Kapitalizmin en Yüksek Aşaması, Ekim yayınları, sf. 120

“(İ)ster bir emperyalist grubun bir başkasına karşı birleşmesi, ister bütün emperyalist devletleri kucaklayan genel bir ittifak biçiminde olsun, “**inter-emperyalist**” ya da “**ultra-emperyalist**” ittifakları, **kaçınılmaz olarak, savaşlar arasındaki dönemlerin “mütarekeleri” olmaktan başka anlam taşımamaktadır. Barışçı ittifaklar, savaşları hazırlar ve savaşlardan doğar.**”

¹⁴ **Lenin**, age, sf. 120

“(K)apitalist düzen içinde, nüfuz bölgelerinin, çıkarların, sömürgelerin paylaşılması konusunda, paylaşmaya katılanların gücünden, bunların genel ekonomik, mali, askeri vb. gücünden başka bir esas düşünülemez. Oysa paylaşmaya katılanların gücü aynı şekilde değişmemektedir, çünkü kapitalist düzende farklı girişimlerin, tröstlerin, sanayilerin, ülkelerin, eşit şekilde gelişecekleri düşünülemez.”

¹⁵ “**Küreselleşme**” sürecinin ürünü ve sembolü olarak boy gösteren ve **MAI** ile başladığı ataklarla (2003’te **200** olan anlaşma adedi 2005 sonunda **300**’ü aştı) önemli işlevler yüklenen **DTÖ** tam bir hayal kırıklığı yaratmış durumdadır.

¹⁶ Son bir yılda yüzde **100**’den fazla bir artış göstererek varil başına fiyatı **78 dolar**a çıkan petrolün, uzak olmayan bir vadede **100 dolar** barajını geçeceğinden söz edilmektedir.

¹⁷ **Stalin**, Bütün Eserleri, İnter Yayınları, Cilt 9, sf.92

“Emperyalizm döneminde gelişmenin eşitsizliği yasası, bazı ülkelerin diğerlerine kıyasla sıçramalı gelişmesi, bazı ülkelerin diğerleri tarafından dünyaya pazarından hızla uzaklaştırılması, savaşçı çatışmalar ve savaşlar aracılığıyla, **hâlihazırda paylaşılmış olan dünyanın periyodik olarak yeniden paylaşılması, emperyalizm kampındaki çatışmaların derinleşmesi ve şiddetlenmesi, dünya kapitalizmi cephesinin zayıflaması, bu cephenin tek tek ülkelerin proletaryası tarafından yarılmaması imkanı, tek tek ülkelerde sosyalizmin zaferi imkanı demektir.**”

¹⁸ **Lenin**, Bütün Eserleri, Rusça 4. baskı, Cilt 21, sf.311

“İktisadi ve siyasi gelişmenin eşitsizliği, kapitalizmin mutlak yasasıdır. **Bundan şu sonuç çıkar ki (altını çizen Stalin), sosyalizmin zaferi başlangıçta birkaç kapitalist ülkede ya da tek başına alınmış bir ülkede bile olanaklıdır.**”

¹⁹ **Lenin**, age, Cilt 19, sf.380

“Emperyalizmin neden can çekişen kapitalizm olduğu ve sosyalizme geçişi oluşturduğu anlaşılır: kapitalizmden doğup gelişen tekel **zaten** kapitalizmin can çekişmesidir, onun sosyalizme geçişinin başlangıcıdır. **Emeğin emperyalizm tarafından muazzam toplumsallaştırılması (emperyalizm savunucularının, burjuva ekonomistlerinin ‘giriftleşme’ dedikleri şey) da aynı anlama gelir.**”

Kirleten Belediye; kirliliğin adı: İşten atılanlar!

10 Temmuz itibariyle toplu şekilde işten atılan, tüm yasal hakları gasp edilen **Akmercan Temizlik Sanayi işçileri, 5 Ağustos Cumartesi** günü İHD İstanbul Şube'sinde biraraya gelerek basın açıklaması yaptı.

Belediyelerde son 3 yıllık süre içerisinde sıkça karşımıza çıkan taşeronlaştırma ve taşeronun sürekli çalışan işçilerin yerini almaya başlamasıyla beraber taşeron işçilerin direnişlerine tanık olmaya başlanmış ve bunlardan biri de, Akmercan işçisi olmuştur. **4 Ağustos Cuma** günü zabıta ve polislerin saldırısına uğrayan işçiler, konuya ilişkin avukatları ile beraber basına bilgi vererek direnişin durumunu anlattı. İlk olarak basına bilgi veren Avukat **Murat Ak**; işten atılan işçiler için gerekli yasal işlemlerin başlatıldığını, bunun yanı sıra da işçilerin firmanın önünde yasal haklarını alana kadar çadır kurduklarını

belirtti.

4 Ağustos günü saat 15:00 itibariyle Gaziosmanpaşa Belediyesi'ne bağlı zabıta ve polis eşliğinde çadıra bir saldırı gerçekleştirdiğini belirten Ak; burada bulunanların yaralandığını ve haksız bir şekilde gözaltına alındığını söyledi.

Belediye söyledi, patron korundu, polis uyguladı!

Olayın gelişiminin ilginç olduğunu belirten Ak; Belediye'nin verdiği başvuru üzerine kararın kaymakamlık tarafından çıkarıldığını, gerekçe olarak direniş çadırındaki insanların; toplamda 900 kişi olan Akmercan çalışanlarını rahatsız ettiğinin ve çevreyi kirlettiğinin gösterildiğini vurguladı.

Oysa bir idari amirin olayı bilmeden ve polis eşliğinde böyle bir şey yapamayacağını belirten Ak; belediye ve kayma-

kamlığın verdiği karar ve dilekçelerin yasal olmadığını ancak bunların yasal sayılarak Akmercan patronunun korunması için en şiddetli şekilde uygulandığını anlattı. Ak, ayrıca direniş çadırında nöbetleşe olarak 4 kişinin kaldığını belirterek, bunun gerçekte ne kadar keyfi bir saldırı olduğunu ve kimin korunmak istendiğini ortaya koymuş oldu. Ayrıca polisin sadece tutanak tutarak orayı boşaltması gerektiğini söyleyen Ak; işçilerin 5 saat kadar gözaltında tutulduğunu ve her birinin dövülerek alındığını açıkladı.

Polis kimin uşağı? Patronun!

Ak'ın konuşmasının ardından söz alan işçilerden **Zaim Özoluk**; 40. günlerinde zabıta ve polis eşliğinde 40-50 kişilik bir grubun saldırısına uğradıklarını, zabitanın çekilmesiyle beraber polisin coplarla azgınca saldırdığını anlattı.

Özoluk, tartaklanarak ve kelepçe takılarak gözaltına alındıklarını, ifade için ise "**Savcılık'ta vereceğiz**" dediklerini belirterek daha sonrasında **işgüzarlık peşindeki polislerin çevirdiği oyunu ise şöyle anlatıyor**; "Küfürlerle tartaklanarak gözaltına alındık. Biz savcılıkta ifade kullanacağımızı, onlara ifade vermeyeceğimizi söyledik. Daha sonrasında bize bir kağıt getirip imza atmamızı istediler. Kağıdı okuduğum anda geri bıraktım. Kağıtta bizim Akmercan'da çalışanlara saldırdığımız, bu yüzden üzgün olduğumuz gibi saf-sataklar yazıyordu."

Aynı saldırıda yaralanan ve gözaltına

alınan **Şinasi Odabaş** ise emekçi bir işçi olarak diğer emekçilerin haklarını da savunduklarının altını çizip şunları kaydetti; "Uzun zamandır iftiralar altında kaldım. Bu iftiralar Belediye Başkanı Erol'undur. Ben yine de hakkımı savunacağım. Bugün ekmeğim için bana copla gazla saldıran yarın benim çocuğuma da saldırır."

Mesele işçilerin öz örgütlülüğü meselesi

Hak arama mücadelelerine karşın devletin her zaman egemenlerin yanında olduğunu söyleyen Abidin Ateşoğlu; kendi öz örgütlülüğünü bulmuş işçileri böyle baskıların yıldıramayacağını söyledi. Konuşurken üstündeki tişörtü çıkaran Ateşoğlu, saldırı sırasında vücudunda oluşan morlukları göstererek, "**Bunun kırk katını da yapsalar, bizler burada olacağız**" dedi.

En son söz alan **Ramazan Tezcan** ise; kendi cümleleriyle saldırıyı özetledikten sonra "**yılmayacağımızı biliyorlar. Bizler ekmeğimiz-emeğimiz için buradayız**" diyerek sözünü noktaladı.

Açıklamanın bittiğini belirten Ak; bir soru olup olmadığını sordu. Bunun üstüne direnişteki işçilerin çevreyi kirliletmekle suçlanmasını nasıl değerlendirdiklerine dair gelen soruya yanıt şu oldu; "Biz dedik ya, işçiler kendi örgütlülüklerinden ve emekten güç alırlar. Biz Gazi Osman Paşa'yı en iyi temizleyenleriz. Zaten işimiz de buydu. Onların kastettiği kirlilik patronlara karşı direnen işçi kirliliği ise biz bu kirliliğe devam edeceğiz, bunu kimse temizleyemez!" (İstanbul)

Emekçinin Gündemi

SINIF SENDİKACILIĞINI HÂKİM HALE GETİRMEK İÇİN ÖRGÜTLENMEYE HIZ VERELİM!

İşçi ve emekçilerin günümüzde en büyük sorunu örgütlenme sorunudur. İşçi ve diğer emekçilerin örgütlenmeleri nitelik olarak geri olduğu gibi nicelik olarak da güçsüzdür. Bu iki yetersizlik egemen sınıfların işçi ve emekçilerin zararına olan birçok düzenlemeyi, hak gaspını hiç zorlanmadan uygulamaya geçirmesine yol açmaktadır. Sendikalara çöreklenmiş işbirlikçi yöneticiler ise bu durumu kolaylaştırıcı bir fonksiyon üstlenmektedirler. Bu durumu değiştirmek isteyen güçler ise kitlelere ulaşma noktasında yeterli bir seviyeye ulaşmış değildir. **Bu durumun aşılması ancak ve ancak tabandan devrimci demokrat işçi ve emekçilerin doğru politikalar ve taktiklerle sürece müdahale etmesiyle aşılabılır.**

Burada özellikle üzerinde durulacak nokta devrimci demokrat işçi ve emekçilerin bu durumu bir sorun olarak görmeleri ve bunun üzerine her alanın kendi gerçekliğine uygun tarzda politikalar geliştirmek için harekete geçmesidir. En önemlisi bu sorunun aşılması gereken bir sorun olarak kavranmamasıdır. Bununla

birlikte adım atılmamasının diğer nedenlerinden biride yol gösterenlere güvenlerinin yetersiz olmasıdır. Yani öncü işçi ve emekçilerin diğerleri üzerinde etki gücü zayıflamıştır. Bu mevcut durumdan ve gidişattan rahatsız olan binlerce emekçinin sorunun çözümü için adım atmamasına neden olmaktadır. Bu durumu değiştirmek için devrimci demokrat işçi ve emekçilerin belli bir müdahale süreci içinde olduğunu görmek gerekir. Ancak bu müdahaleler daha çok kendiliğindenci ve günü birlik olmaktadır. Uzun süreli, sistemli ve yoğunlaşmış bir çalışma yürütememek sorunun çözümünü sağlamamaktadır.

Diğer bir sorun da kendisini devrimci demokrat bunun ötesinde DDSB'li olarak tanımlayan arkadaşlarımızın görev ve sorumluluklarının yeterince farkında olmamalarıdır. Herkes bir kurtarıcı, kıvılcımı çıkaracak birilerini beklemektedir. Örneğin bir yerde tek başına olan yoldaşlarımız "**ama ben tekim ne yapabilirim ki?**" demektedir. Oysaki tek kişi olmak çok önemli değildir. Bizler mevcut durumu değişt-

tirmek istiyor muyuz istemiyor muyuz? Eğer değiştirmek istiyorsak hemen işe koyulmalıyız. Doğru politikalar izlendiğinde, kitlelere karşı samimi olduğumuzu gösterdiğimizde yetersizliklerimize karşın kitlelerin güveni kazanabiliriz. Ve teklifimizi böylece aşabileceğimiz gibi geniş kitleler üzerinde etkili de olabiliriz. Bunun örnekleri vardır. Sorun kendimize güvenmek ve sorunu aşmakta kararlı olduğumuzu göstermektir. Örneğin eğitim alanında bulunan birçok yoldaşımız görev ve sorumluluklarını yerine getirmek için bir adım öne çıkmış olsalar bu alanda bir sinerjinin ortaya çıkacağı açıktır. **Bulduğumuz her alanda tek DDSB'li dahi olsak merkezi politikalarımıza uygun tarzda örgütlenmeler yaratma çabası içinde olunmalıdır.** En büyük sorunumuz örgütlenmek ve merkezi politikaları yaşama uygulamaktır. Bu iki sorunu aştığımız ölçüde güçlenmemiz ve geniş kitlelere ulaşmamız işten bile olmayacaktır. Yine örgütlenmede düşülen önemli bir hata da dört bir yana yumruk sallama ya da bunun tersi olarak bir alana sıkışıp kalma durumudur. Dört bir yana yumruk sallama pratiği esasta belli alanlara yoğunlaşmamızı engellediği için faaliyet yürüttüğümüz alanlarda örgütlenmeler yaratmamızı engellemekte, var olmamız yeterli görünmektedir. Oysaki gücümüz ölçüsünde bir veya birkaç alana yoğunlaşmamız hem örgütlenme yaratmamızı,

hem de oradan çıkaracağımız kadrolarla yeni alanlarda faaliyet yürütmemizi sağlayacaktır. Yine diğer zaafli bir yönümüzde yıllarca aynı alanda sıkışıp kalmamızdır. Bu sıkışıp kalma sınıf sendikacılığı anlayışının yaygınlaşmasının önüne geçmektedir. Doğru planlama ve potansiyelin yerinde kullanımı sınıf sendikacılığı anlayışının yaygınlaşmasını sağlayabilir. Her iki zaafın aşılması da içinde bulunduğumuz durumu doğru çözümlenmek ve buna uygun doğru müdahale etmekle olacaktır. **Her alanda bilinçli ve yoğunlaşmış çalışmalar içinde olmamız, örgütlenmemizi ve devrimci demokrat sendikal anlayışımızın yaygınlaşmasını sağlayacaktır.**

Sonuç olarak ortada bir sorun olduğunu görmek ve bu sorunu bizlerin çözeceğini kabul etmek ve bu doğrultuda harekete geçmek gerekmektedir. Elbette bu kolay değildir. İşçi ve emekçilerin bugün gaspa uğrayan onlarca kazanımını elde etmek nasıl ki onlarca işçi ve devrimcinin emeği ve bedel ödemesi üzerinden elde edilmişse bunları korumak ve geliştirmekte yine işçi ve diğer emekçilerle onlara öncülük eden devrimcilerin emeği ve bedel ödeyeceği çalışmalarla olacaktır. Sorunun yakıcı olduğu açıktır. Bu yakıcılığı görmek ilk adım olacaktır. Bu ilk adımdan sonra birçok gerçeklik daha derinden kavranarak doğru müdahalelerle başarılı adımlar atılacaktır.

Cargill kullanacağı hükümeti arıyor!

Tıpkı Bergama köylülerinin mücadeleleri karşısında başvurdukları yöntemler gibi, uluslararası şirketler tıkandıkları her yerde aynı yöntemleri deniyorlar. Hatırlanacağı gibi Bergama köylülerinin eylemlerinin kamuoyunda belli bir etki yaratmasının ardından şirket köylülere yüklü miktarda para teklif etmiş, iş olanakları yaratarak köylüleri bölmeye çalışmış, sahte bilim adamları kiralarak köylülere siyanürün "faydaları"nı anlatmış, gazete ilanları ve televizyon haberleri ile siyanürü şirin göstermeye çalışmıştı. Şimdi aynı yöntem Cargill tarafından Bursa'da kullanılıyor. Ancak burada köylülerin mücadelenin içinde yer almaması nedeni ile şirketin belli ölçülerde başarı sağladığının altını çizmek gerekir.

Şimdilerde Cargill'in eğitime yönelik yatırımları Bursa'da yerel gazetelerde boy boy veriliyor. Fotoğraflar eşliğinde "Kentimiz, geleceğimiz, Bursa hepimizin, sahip çıkalım" diyen işadamlarının resimlerinin yanında atılan "Cargill'den eğitime destek" şeklindeki başlıkların anlamını hepimiz biliyoruz aslında. "Orhangazi'de ilköğretim okulunun temelini atan ABD kökenli mısır işleme devi Cargill, bölge-

de eğitim öğretime desteğini sürdürüyor" içerikli haberler tam da bu ahtapot firmayı şirin göstermek için yerel basın aracılığıyla yürütülen kampanyanın bir örneği. "Dünyanın sayılı gıda firmaları arasında yer alan Cargill, faaliyet gösterdiği bölgelerde yöre halkına karşı ilke edindiği sosyal sorumluluk görevlerini yerine getirmeye devam ediyor. Orhangazi ilçesinde inşa edeceği Cargill İlköğretim Okulu'nun temelini atan Cargill, ayrıca Gemlik ilçesindeki birçok okulun temel ihtiyaçlarını da tedarik etti. Konuya ilişkin bir açıklama yapan Cargill Proje Yatırım Müdürü Kemal Özbelli, Cargill Türkiye'nin son 4 yıldır, faaliyet gösterdiği yerlerde yöre halkına karşı sosyal sorumluluğu çerçevesinde eğitim ve sağlık gibi konularda başarılı yatırımlar gerçekleştirdiğine dikkat çekti" şeklindeki haberler Bergama'da Eurogold firmasının yaptırdığı yalan haberlerden farklı değil.

Ancak burada farklı olan ve başarıyı getiren, yazının başında da vurgu yaptığımız gibi Bergama'da bizzat köylülerin bu mücadele içinde yer almasıdır. Ve aslında en önemli nokta da burasıdır. Bursa'da ise

Cargill'e karşı mücadele eden bir takım kurumların yanında olması gereken köylüler, Cargill'in yanında yer almaktadır. Yani köylüler için mücadele eden kurumlar köylüleri "karşısına" almış durumdadır. Bu durumu DOĞA-DER Yönetim Kurulu Başkanı Ayhan Kazancı şöyle anlatmaktadır; "Öncelikle yargı sürecinde biz Cargill'e karşı müdahil taraflardan biriyiz. Köylünün henüz bu mücadelede yer alması önemli bir etken."

Bu noktada söylenenlerden de anlaşılacağı üzere köylülerin bu mücadele içine katılmasının önemi ve asıl başarının bu olduğu tartışılmazdır. Özellikle Cargill'in bulunduğu toprakların birinci sınıf tarım arazileri olduğunu hatırlarsak, aslında bu duruma en çok karşı çıkması gerekenlerin de bu toprakların sahibi köylüler olduğunu görmek mümkündür. Bugüne kadar verilen bu tarz mücadelelerde başarının yolunun köylülerin sorunu sahiplenmesinden geçtiğini görmek zorundayız. Devletin ve emperyalist şirketlerin bütün yöntemlerinin halkın direnişi karşısında güçsüz kaldığı ortadadır. Örneğin Bergama köylülerinin mücadelesinin ülkenin birçok yerinde etki yaratması, belli noktalarda başarılı olması, devlete ve şirkete geri adım attırması, planlarını değiştirmeye zorlamasının altında yatan neden, köylülerin bu mücadele içinde örgütlenmiş ve haklı olduklarına inanmış olmalarından kaynaklanmaktadır. Burada da doğru önderlik meselesi tayin edici önemdedir.

Özellikle son dönemlere baktığımızda ülkemizde birçok bölgede köylülerin öne çıkan direnişlerini görmek mümkündür. Bu direnişlerin birçoğu ya kendiliğinden gelişmekte, ya teslimiyetçi önderlikler tarafından yönlendirilmekte ya da reformist bazı kurum ve kişiler önderliğinde "sivil

itaatsizlik" boyutu ile sınırlı kalarak, köylülerin tepkisi farklı kanallara akıtılmaktadır. Köylülere geçmemeleri gereken sınırlar kavratılarak, aslında asla sonuç alınmayacak eylemlerle, yaşanan "öfke nöbetinin" geçmesi sağlanmaktadır. Örneğin Develi köylüleri uzun bir zamandır yaptıkları bir takım eylemlerle, ülke gündeminde. Son olarak geçtiğimiz haftalarda televizyon ekranlarında izlediğimiz görüntülerde Develi köylü kadınların "geçinemediklerini", "çocuklarının okula gidemediklerini" gözyaşları içinde anlattıklarına hepimiz tanık olmuşuzdur. Burada önemli olan başarının, köylülerin sorunları etrafında örgütlenmenin önemini kavramak, "sivil itaatsizlik" değil meşru demokratik eylem hakkımızı kullanarak köylü kitlesine sorunların asıl kaynağını, düşmanlarını gösterebilmektir. Köylü kitlesinin hareketlendiği, kendi başına onlarca eylemin altına imza attığı ülkemizde bu mesele bugün dünden daha önem kazanmış durumdadır.

(Bursa)

"Bizler yönetime gelirse bu iktidarı da kurtarmış oluruz"

Bursa İl Koordinasyon Kurulu Başkanı Fuat Sarı, İlçe Ziraat Odaları Başkanları ile birlikte 3 Ağustos günü basın açıklaması yaptı. Ordu'daki fındık eylemini bütün köylülerin ge-

savaşı veriyorlar. Aç kalıyor, açlık savaşı veriyorlar" dedi. Geçmiş hükümetler gibi AKP hükümetinin de tarım politikası olmadığını belirten Sarı "Bir za-

ğınlı hale getirildik" dedi.

Karacabey Ziraat Odası Başkanı Nuri Karaca ise, tarım sektörünün canlandırılması için Amerika'nın yeniden keşfedilmesine gerek olmadığını belirterek "AB çiftçisi mazotu 70 kuruşa alırken Türkiye çiftçisi 2.5 YTL'ye almaktadır. Tarımda bu kadar girdisi yüksek olan bir ülkede, ne yaparsan yap AB ülkeleri ile tarım konusunda rekabet etmek mümkün değildir" dedi. Karaca ayrıca Türkiye'deki iktidar IMF politika ve programını uygulamaktadır, hiçbir direnç göstermemektedirler" dedi.

İnegöl Ziraat Odası Başkanı ise "bir ülke eğer yönetenlerinin bir tarım politikası yoksa, o ülkenin tarımı iflas etmiştir. Onun için 35 derecede tarlada çalışan bizler yönetime gelirse o zaman bu iktidarı da kurtarmış oluruz" dedi. (Bursa)

Köylülerden su eylemi

Devlet bir yandan uyguladığı tarımı imha politikaları ile köylüleri daha zor günlere mahkum ederken, bir yandan da sözde projeler ile adım atıldığı iddia ediyor. Sözde "Köy Destekleme Projesi" kapsamında su şebekesi döşenen Malazgirt ilçesine bağlı Kazgöl köyünde yapılan açılışa katılan yakın bir köyün sakinleri Vali İbrahim Özçimen'in yolunu kesti. Suları olmadığı için eylem yapan Şehit Mezralı köylüleri, valiye sert bir şekilde tepki gösterince Başkan Erdoğan'ndan oldukça etkilenen Vali de köylüleri azarladı. Özçimen; "Vali azarlanmaz, herkesi azarlayabilirsin ama vali azarlanmaz" dedi. Kısa süreli gerginliğin ardından köylüler eylemlerine son verdi. (H. Merkezi)

"AB çiftçisi mazotu 70 kuruşa alırken Türkiye çiftçisi 2.5 YTL'ye almaktadır. Tarımda bu kadar girdisi yüksek olan bir ülkede, ne yaparsan yap AB ülkeleri ile tarım konusunda rekabet etmek mümkün değildir"

nel mitingi olarak değerlendiren Sarı; "30 Temmuz'da Karadenizli köylüler Ordu'da meydanları doldurdu. Bu insanlar politika yapmıyorlar, var olma

manlar kendine yeter durumda olan Türkiye tarih oldu, ülkeye IMF'nin girmesi ve Avrupa Birliği uyum süreci adı altında yapılan oyunlarla dışa ba-

Karaman köylüleri fabrika istemiyor!

"Fabrikanın, gazları ve tozları nedeniyle 50 yıl içinde Karalgazi köyü ve çevresi yerleşim yeri olmaktan çıkacak. Hem tarım ve hayvancılık bitecek, hem yöre çöl olacak, hem de insanlarımız zehirlenecek."

Karaman'da Fransız bir firma tarafından kurulmak istenen çimento fabrikasına bilim adamları, köylüler ve ziraat odaları, tarımı bitireceği ve kansere neden olacağı gerekçesiyle karşı çıkıyor. Ülkemizin birçok yerinde aynı sorunlardan kaynaklı köylüler ve çeşitli kurum temsilcileri ayakta. **Akkuyu Nükleer Santrali**'ne karşı yapılan eylemler, Bergama ve Eşme köylülerinin mücadelelerinin yanında Karaman'da da yaşananlar gündeme oturdu.

Karaman'ın **Kazımkarabekir** ilçesine bağlı **Karalgazi** köyünde bir süre önce bazı kişiler, çiftlik kuracakları gerekçesiyle önemli miktarda tarım arazisi satın almaya başladı. Bir süre sonra bu verimli arazilere **Konya Çimento Fabrikası**'nın da sahibi olan Fransız bir firmanın çimento fabrikası kuracağı ortaya çıktı.

Firma yetkililerinin kendilerini kandırıldığını belirten yöre halkı, "Bölgeye çimento fabrikası kurulmasını kesinlikle istemiyoruz. Bu konuda ilgili kurumların desteğini bekliyoruz" diyor.

Konuyla ilgili son günlerde sık ara-

lıklarla toplantılar düzenleyen köylüler, fabrikanın geri adım atmaması durumunda eylemlere başlayacaklarını belirttiler.

Karaman Ziraat Odası Başkanı **Erçüment Yılmaz** fabrikanın kurulacağı bölgenin Karaman Ovası'nın en verimli

topraklarına sahip olduğunu belirterek, "300 dekar üzerine kurulacak fabrika binlerce dekar alanı tehdit edecek. Öncelikle fabrika, köy ve çevresindeki tarım arazilerini rüzgâr erozyonundan koruyan 9 ayrı yükselti, çimento üretimi için işlenerek ortadan kaldırılacak. Böylece bölgede Karapınar'da

olduğu gibi rüzgâr erozyonu etkili olacak ve bitki yetişmeyecek. Ayrıca fabrikadan çıkan gazlar ve tozların zararı tahmin edilemeyecek boyutlarda olacak" dedi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Mehmet Asil Yılmaz**, bazı anlaşmalara göre Fransa'da çimento fabrikasının kurulmasının yasak olduğunu belirterek Karaman Ovası'na kurulacak bir çimento fabrikasının bölgeyi Karapınar'daki gibi çöle dönüştüreceğini ekledi. Yılmaz, "Fabrikanın, gazları ve tozları nedeniyle 50 yıl içinde Karalgazi köyü ve çevresi yerleşim yeri olmaktan çıkacak. Hem tarım ve hayvancılık bitecek, hem yöre çöl olacak, hem de insanlarımız zehirlenecek" dedi. (H. Merkezi)

Nükleer karşıtları Akkuyu'da buluştu

6 Ağustos tarihinde Mersin Akkuyu'da bir araya gelen nükleer karşıtları, Akkuyu'da yapılması düşünülen Nükleer Santrali protesto etti. İstanbul, Adana, Antalya, Mersin, Samsun, Ankara, İzmir ve Sınop'dan gelen yaklaşık bin kişiye Otistik Çocuklar Derneği'nden bir grup tekerlekli sandalyeli çocuk da açtıkları "8.5 milyon sakat yetmez mi?" pankartı ile katıldı. Nükleer santralin yapılacağı yere doğru yürüyüşe geçen kitle, Kazım Koyuncu'nun posterini taşıyarak, "Nükleer bitsin, Kazımlar ölmesin" sloganını attı.

Mitingin açılış konuşmasını yapan EMO Mersin Şube Başkanı ve Mersin Nük-

leer Karşıtı Platformu Dönem Sözcüsü **Kamer Gülbeyaz**, AKP hükümeti ile birlikte nükleer santral yapımının tekrar gündeme geldiğini belirterek, hükümeti AB ve ABD'li nükleer santral lobilerine yaranmaya çalışmakla suçladı. Türkiye'de bilinçli olarak enerji krizi söylentilerinin çıkarıldığını ileri süren Gülbeyaz, "Ne zaman nükleer santraller gündeme gelse Türkiye'de bir enerji krizi de gündeme getiriliyor. 30 yıl önce Akkuyu Nükleer Santrali'ne verilen yer lisansı iptal edilmeli, çünkü 30 yıl önceki Akkuyu ile bugünkü Akkuyu aynı değildir. Ayrıca nükleer santral yapımının ekonomik boyutunun ne olacağı

konusunda, denize, havaya ve burada yaşayanlara vereceği zararın ne olacağı konusunda nükleer santralleri yapmak isteyenlerin herhangi bir tespiti yok" dedi.

Söz alan Akkuyu Çevre Derneği Başkanı **Mehmet Ali Yılmaz** ise Akkuyu'nun **Ecemiş Fay Hattı**'na 25-30 km uzaklıkta olduğuna dikkat çekerek "Ayrıca buradaki hakim olan rüzgâr coğrafik konumundan kaynaklı, doğudan batıya esmektedir. Dolayısıyla denizin akıntısı da doğudan batıya olacaktır. Bu nedenle Akkuyu'ya yapılacak olan nükleer santral, Antalya'yı da etkileyecektir" dedi. (Mersin)

Uşak köylüleri TÜPRAG'a karşı MÜCADELEYİ SÜRDÜRÜYOR

"Yöre halkının daha büyük ve geriye dönülmez şekilde zarar görmelerinin engellenmesi için maden derhal kapatılsın"

Uşak'ın Eşme ve Ulubey ilçelerinde siyanürle altın arayan TÜPRAG Metal ve Madencilik Şirketi'ne Uşak İl Özel İdaresi tarafından verilen deneme üretimi izni sonucunda bölgede 1000'in üzerinde insanın kanında normal değerlerin üzerinde siyanüre rastlanmıştır. Bu konu ile ilgili açıklamalara ve gelişmelere gazetemizin daha önceki sayılarında yer ver-

miştik.

İnsan yaşamına ve doğaya, geri dönüşü imkânsız bir şekilde zarar veren bir zehir olan siyanürü ucuz bir yöntem olduğu için kullanan ve insan yaşamını hiçe sayan şirket yetkilileri halkın tepkisine ve doktorların uyarılarına kulak tıkayarak zehir saçmaya devam ederken, ilçe sakinleri ve mühendisler bir yıl süreli olarak

verilen deneme izninin durdurulması ve iptali için Uşak Valiliği hakkında dava açtı.

31 Temmuz'da İzmir Tabip Odası Toplantı Salonu'nda bir basın açıklaması yapan Elele Hareketi, madenin insan ve çevre üzerindeki zararlı etkisinin bilinmesine rağmen madenin resmi açılışının bile yapıldığını kaydetti. Elele Hareketi adına açıklamayı yapan Av. A. Ali Cangı 1000'in üzerinde insanın madenin deneme yaptığı günden bu yana sağlık sorunları yaşadığını ve zehirlendiğini belirterek madenin derhal kapatılması gerektiğini söyledi.

"Zararları kısa sürede görülmeye başlanmasına ve insanların zehirlenmesine rağmen siyanürlü altın madenin kapatılması için neden bekleniliyor" diyen Cangı "Yöre halkının daha büyük ve geriye dönülmez şekilde zarar görmelerinin engellenmesi için maden derhal kapatılsın" dedi.

Yine Efemçukuru köyünde de siyanürle altın arayan TÜPRAG'ın köydeki işletme sahasında 28 Temmuz'da keşif yapıldı. Bilirkişilerin keşif sonuçlarını 30 gün içinde raporlaştırması beklenirken Cangı keşifle birlikte işletmenin kamu yararına olmadığını açık olduğunu belirtti. Maden işletme sahasında keşif yapılırken Efemçukuru köylülerine ait toprakları almak isteyen TÜPRAG'a topraklarını satmayan köylülerin arazilerinin kamulaştırılarak şirkete satışının önünün açılması planlanıyor. Bu durum karşısında hukuki yollara başvuran köylülerin beklediği bilirkişi raporları bölgenin doğal ve fiziksel konumu, bitki örtüsü ve yer altı su kaynakları ve durumları, flora ve fauna yapısının saptanması ve işletmenin insan sağlığı ve çevre kirliliğine olası etkilerini değerlendirerek köylülerin bir seneyi aşkın bir süredir başlattıkları mücadelenin geleceğini belirleyecek.

(İzmir)

TMY icraatı: Özgür Gündem'in yayını 15 gün durduruldu!

Özgür Halk Dergisi çalışanı tutuklandı

Terörle Mücadele Yasası'nın Meclis'te kabul edilmesinin ardından devlet saldırılarını hayata geçirmeye başladı. Devrimci ve sosyalist basın üzerinde terör estirecek olan yasa kapsamında gözaltına alınan **Özgür Halk** dergisi çalışanı **Ayşe Tozan** tutuklanarak hapis haneye konuldu.

Manisa'nın Alaşehir ilçesine dergi dağıtmak amacıyla giden dergi çalışanı Tozan, **29 Temmuz** akşamı dağıtım yaptığı sırada gözaltına alındı. **Alaşehir Sulh Ceza Mahkemesi'ne** çıkarılarak ifadesi alınan Tozan, "**Yasak yayın buldurduğu**" gerekçesiyle **1 Ağustos'ta** tutuklanarak **Alaşehir Kapalı Hapishanesi'ne** gönderildi. Tozan ile birlikte dergi dağıtan **Mahsum Mızrak**'ın evine ise tutuklama sonrası polisler tarafından yapılan baskın sonucu Mızrak'ın babası eski DEHAP Saruhanlı İlçe Başkanı **Nihat Mızrak** da gözaltına alındı. İfadesi alındıktan sonra serbest bırakılan Mızrak'ın cep telefonu ve sim kartı ile ajandasına savcılık tarafından inceleneceği gerekçesiyle el konulurken Ayşe Tozan'ın avukatı **Zeynel Değirmenci**, Tozan'ın tutuklanmasına ilişkin Alaşehir Sulh Ceza Mahkemesi Savcılığı'na itiraz dilekçesi sundu.

(H. Merkezi)

Kabul edilmeden önce üzerinde çokca tartışılan ve demokratik hakların ortadan kaldırılması olarak değerlendirilen yeni TMY, "**meyvelerini**" vermeye başladı. Özellikle devrimci, sosyalist, yurtsever basın üzerinde koyu bir sansür ve ceza öngören yasada, 12 Eylül döneminde konulan ancak AB Uyum Yasaları çerçevesinde sözde "**demokratikleşme**" naralarıyla kaldırılan yayın kapatma hükmü bulunuyor. Gazeteci, yazar, sorumlu müdür ve yayın sahibine ağır para cezaları öngören TMY'nin yeni uygulamasına göre hapis cezaları paraya çevrilmeyecek.

Yeni TMY'nin yasallaşmasıyla gündeme düşen savcılıkların gazete-dergi gibi yayınların yayın ve yayımlarını durdurma yetkisi ilk **Özgür Gündem** ile başladı. **4 Ağustos Cuma** günü itibariyle Özgür Gündem hakkında **İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin** (eski DGM) verdiği karar neticesi ile Özgür Gündem'in yayını durdurulurken konuya ilişkin 5 Ağustos günü İHD'de basın açıklaması yapıldı.

Özgür Gündem'de çalışan birçok muhabir, yazar ve işçinin yanısıra devrimci ve demokrat kurumlar da destek amaçlı açıklamaya katıldı. İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan açıklamada ilk sözü alan **Hürriyet Şener**; İHD olarak Özgür Gündem okuru olduklarını, çünkü Özgür Gündem'in bugün Türkiye'de üstü kapatılmak istenen birçok konunun üstüne gittiğini söyledi. Kapatılanın kendi gazeteleri olduğunu belirten Şener; herkesi Özgür Gündem gazetesine destek olmaya çağırdı.

Ardından basın açıklamasını okumak üzere **Nurettin Fırat** söz aldı. Metinden önce kısa bir konuşma yapan Fırat, böyle bir açıklamanın Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nde olması gerekirken, sürekli olarak geçiştirildiklerini, açıklama yapma taleplerine cevap verilmediğini söyledi. Benzer şekilde **Türkiye Gazeteciler Sendikası ve Çağdaş Gazeteciler Derneği'nin** de kendilerine "**hafta sonunda kapalıyız**" diyerek açıklama için yer tahsis etmediklerinden ötürü İHD'de açıklama yaptıklarını belirten Fırat; bunun bir ayıp olduğunu söyleyerek bu durumu kinadığını vurguladı.

Basın metninde gazetelerinin kapatılması ile ilgili gelişmelerin anayasaya aykırılık içerdiğini belirten Fırat; A. Necdet Sezer'in bile cezaya temel olan TMY'nin 5 ve 6. maddesini Anayasa Mahkemesi'ne sevk ettiğini hatırlattı.

Aynı zamanda gazeteye nakledilen açıklamada somut bir sebep ortaya konulmazken "**sürekli örgüt propagandası yapmak**" diye muğlak bir tanımdan kapatıldığını kaydeden Fırat; bu kararın aynı zamanda uluslararası hukuku reddeden bir şekilde bir yargılama süreci olmadan alındığını söyledi.

Bu karardan bir gün önce ise Genel Yayın Yönetmeni **İbrahim Akyol** hakkında 3 yıl önce yaptığı bir röportaj için yeni TMY'ye dayanılarak soruşturma açıldığını ifade eden Fırat; bununla beraber Özgür Gündem adına açılan davaların 20 Temmuz tarihi itibariyle 550 olduğunu söyledi ve ekledi; "**Bu davalar ve Terörle Mücadele Kanunu'nun hazırlık aşamasındaki tartışmalar, gazetemizin açık ve aleni bir şekilde hedef gösterildiğini ve bu şekilde bugünkü sürece gelindiğini açıkça ortaya koymaktadır.**"

Bu karardan bir gün önce ise Genel Yayın Yönetmeni **İbrahim Akyol** hakkında 3 yıl önce yaptığı bir röportaj için yeni TMY'ye dayanılarak soruşturma açıldığını ifade eden Fırat; bununla beraber Özgür Gündem adına açılan davaların 20 Temmuz tarihi itibariyle 550 olduğunu söyledi ve ekledi; "**Bu davalar ve Terörle Mücadele Kanunu'nun hazırlık aşamasındaki tartışmalar, gazetemizin açık ve aleni bir şekilde hedef gösterildiğini ve bu şekilde bugünkü sürece gelindiğini açıkça ortaya koymaktadır.**"

"Baskı ve komplolara boyun eğmeyeceğiz!"

3 Temmuz günü Bahçelievler Temel Haklar çalışanı **Tamer Korkmaz** polis tarafından kaçırılırken, İkitelli Temel Haklar çalışanı **Edip Tahrır** ile Altınşehir, Bayramtepe'de oturan **Mehmet Sağlık** ve Esenler Temel Haklar çalışanı **Alişan Gül** evleri polis tarafından basılarak gözaltına alınmışlardı. Gözaltına alınan dört Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği çalışanının daha ifadeleri alınmadan İstanbul Emniyet Müdürü **Celalettin Cerrah**, "**polis katillerini yakaladık**" şeklinde asılsız bir açıklamada bulundu. Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi heyeti bu kararı onayladı ve dört dernek çalışanı tutuklandı.

Yeni TMY'nin basın üzerindeki terörünün ilk kurbanı Özgür Gündem gazetesi oldu.

Genel Kurmay yetkililerinden tutun da hükümet yetkililerine kadar birçok kesim tarafından hedef gösterildiklerini belirten Fırat; gazetede yayınlanan haberlerin Türkiye gerçeklerini yansıttığını ve egemenlerin bu davranışlarının da sebebinin bu olduğunu kaydetti. Bugün de teşhir olduğu gibi yeni TMY'nin Toplumla Mücadele Yasası olduğunu ifade eden Fırat; sözü Özgür Gündem yazarı **Veysi Sarısözen**'e verdi.

Gazetecileri "hain" diyerek susturanlar, gazeteleri TMY ile susturuyor

Sarısözen kendisini tanıttıktan sonra R. T. Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde basın açıklaması sırasında bir gazetecinin sorusuna "**bu ihanet sorusudur**" diye yanıt vermesini anımsatarak konuya başladı. Erdoğan'ın gazeteciyi "**hain**" diyerek sustururken gazeteleri de TMY ile susturduğuna dikkat çeken Sarısözen; "Demek ki TMY ile anayasa dışı bir rejim, sizlere ve bize karşı ilan ediliyor. Cumhurbaşkanı yasayı veto etmiyor ama Anayasa'ya aykırı olduğunu söylüyor. (...) Demek ki CHP ve Sezer de bu Anayasa suçuna iştirak ediyor. Yasaya zaman kazandırmışlardır. Bu yasa uygulanırken TMY mahkemede tartışılacak. Anayasa Mahkemesinden 2-3 yıl tartışılırken de saldırılar olacak, TMY bu sayede 2-3 yıl zaman kazanmış olacak" dedi.

Hemen ardından söz alan Özgür Gündem gazetesi imtiyaz sahibi **Ali Gürbüz** ise böyle bir yasanın demokratik bir toplumda yeri olmadığını belirterek tüm duyarlı kurum, kuruluş ve kişileri TMY'ye karşı mücadele etmeye çağırarak böyle bir yasayı tanımadıklarını ekledi. (İstanbul)

Özgür Halk Dergisi çalışanı tutuklandı

Ülkede Özgür Gündem gazetesinin 15 gün süreyle yayınının durdurulmasını protesto eden gazete dağıtımcıları, Diyarbakır'ın birçok caddesinde toplu halde gazete dağıttılar.

Dağıtımcılar, "**Gerçekler karanlıkta kalmayacak**", "**Özgür basın susturulamaz**" sloganlarını atarak **Sanat Sokakı'nda** biraraya geldi. **Ekinçiler Caddesi'nde** gazete dağıtımcılarını durduran polisler, kimlik kontrolü yaptıktan sonra dağıtımcıların gitmesine izin verdiler. (H.Merkezi)

(İstanbul)

Duvarınız vız gelir bize vız!

Devlet bu yıl özellikle devrimcileri hedef aldı. Festivalin başlamasıyla jandarma ve polis, standların kurulduğu yere gelerek Partizan standına saldırdı. Saldırı sırasında çalışanımız Erdiç Özbay, ESP üyesi Dilek Tataş, Sıtkı Güngör, Abdullah Özgenç ve Yaşar Koç gözaltına alınarak tutuklandı.

6. Munzur Doğa ve Kültür Festivali her yıl olduğu gibi bu yıl da, devletin kolluk güçlerinin saldırılarıyla başladı. Devlet bu yıl özellikle devrimcileri hedef aldı. Festivalin başlamasıyla jandarma ve polis, standların kurulduğu yere gelerek Partizan standına saldırdı. Saldırı sırasında çalışanımız Erdiç Özbay, ESP üyesi Dilek Tataş, Sıtkı Güngör, Abdullah Özgenç ve Yaşar Koç gözaltına alınarak tutuklandı.

Konuyla ilgili 1 Ağustos'ta Taksim Tramvay durağında biraraya gelen Partizan, ESP ve diğer devrimci kurumlardan temsilciler, burada "Dersim'de Devlet Terörüne Son-Tutuklananlar serbest bırakılsın" yazılı Partizan ve ESP imzalı pankart açarak eylemlerine başladı.

Kitle adına açıklamayı okuyan gazetemiz çalışanı Emriye Demirkır; 26 Temmuz'da Dersim'de yapılan saldırıyı anlata-

rak, benzer şekilde aynı gün İşçi-köylü gazetesi çalışanı Derya Gökmen, Tohum Kültür Merkezi çalışanları ve Yeni Demokrat Gençlik okurlarının "yanlarında gazete ve kitap bulundurmaktan(!)" dolayı gözaltına alındığını söyledi. Yayınlar hakkında hiçbir toplantı veya yasaklama kararı olmadan bunun yapılmasının, uygulamalardaki keyfiliği yansıttığını belirten Demirkır; tutuklananların Tunceli Kapalı Hapishanesi'ne yerleştirildiğini belirtti.

Yine bir gün önce Filistin ve Lübnan halklarıyla dayanışma eylemine yapılan polis saldırısına da değinen Demirkır, devletin her türlü meşru hakkı ve aracı "yasadışı" ilan etme çabasına dikkat çekti.

Ortadoğu halklarına yapılan saldırılarla ülkemizde halka ve devrimcilere karşı yönelen saldırıların birbirinden bağımsız olmadığını belirten Demirkır, egemenlerin

burjuva basında "İsrail kadar olamadık" diyerek kendilerini meşru göstermeye ve bu saldırıları daha da azgınlığa taşıyan Demirkır, açıklamasını "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Faşizme karşı omuz omuz", "Yaşamın devrimci dayanışma" sloganlarıyla bitirdi.

Eyleme Partizan ve ESP kitesinin yanısıra HKM, EHP, DHP, Proleter Devrimci Duruş gibi diğer devrimci kurum ve kuruluşlar da destek verdi.

"Dersim diye bir yer yok!"

Açıklamanın hemen ardından yanındaki sivil polisler saldırı talimatı veren ve bir önceki günkü eylemde de kitleye karşı yapı-

lan saldırıda aktif rol oynayan İstanbul İl Emniyet Müdürü; "Türkiye'de Dersim diye bir eyalet yoktur, derhal bize kimliklerinizi verin" diyerek açıklamaya saldırdı.

Tunceli ve çevresine, Türkiye'de yıllardır Dersim denildiğinin altını çizen kitle burada polisin amacının "Dersim" sözcüğü ile ülkenin "bölünmesini" engellemek değil, baskılara karşı tepkilerin konulduğu bir açıklamayı engellemek olduğunun altını çizdi. Polis tartışma sırasında çevreden geçenlere de teşhir olmaya başlayınca tartışmayı kısa tutmak için kimlik bilgilerini alarak olay yerinden uzaklaştı. (İstanbul)

Ankara'da yıkıma karşı eylem

Kentsel "Yıkım" Projesi kapsamında evleri yıkılacak olan Dikmen Vadisi halkı, 2 Ağustos 2006 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi önünde oturma eylemine başladı. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in TRT

2'de katıldığı bir programda mahalleliler için "çapulcu", mücadeleleri için de "yasadışı" demesi üzerine belediye önünde toplanan halk, Gökçek'in özür dilemesini istedi. Mahalleliler adına konuşan Av. Ender Büyükçulha, Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında Dikmen Vadisi halkının barınma hakkının yok sayıldığını belirterek, Belediye Meclisi'nin aldığı kararlar hak sahibi mahalleli için tek yanlı koşullar belirlendiğini ve "uzlaşma yolu" ile projenin yaşama geçirilmesinin karara bağlandığını ifade etti.

Büyükçulha, müteahhit firmanın açtığı iki büroda mahalle halkı ile yapılması öngörülen matbu sözleşmelerin önlerine konduğunu ve yoksul mahalleliyi ağır yük altına sokan ve onları evsiz bırakacak olan bu sözleşmelere imza atmalarının istendiğini belirtti. Belediye ve müteahhit

firmanın dolandırıcılık ve şantaj eylemini uygulamaya başladığını dile getiren Büyükçulha, yıkım tehditleri ile sözleşmelerin zorla imzalanmaya çalışıldığını kaydetti. Büyükçulha, Melih Gökçek'in TRT 2'de yaptığı konuşmaya da değindi. Belediyeden bir yetkilinin kendileriyle görüşmesini isteyen mahalle sakinleri isteklerinin yerine getirilmemesi nedeniyle oturma eylemi başlattı. Oturma eylemlerini sürdüren mahalleliye DİSK, KESK, TMMOB temsilcileri de belediye önünde yaptıkları konuşmalarla destek verdi.

Halkın belediye yetkililerine aktaracakları talepleri ise şöyle:

"Yıkım tehditlerinin son bulması, yerinde ıslah, konutların teslimi sonrası başlayacak ödemelerin konulması, bilgilenme hakkının gözetilmesi, istenen toprağın metrekaresi oranlarının düşürülmesi, enkaz bedellerinin hesaplanması ve bu bedelin borçtan düşülmesi, kiracıların mağdur edilmemesi ve halktan özür dilenmesi." (Ankara)

Dersim halkına ihbarcılık dayatılıyor!

Dersim'de Emniyet Müdürlüğü tarafından dağıtılan bildirimlerle halka ihbarcılık dayatılıyor. Dağıtılan ilanlarda, mevsim şartlarının dışında giyinen, hamile görünümü ile şüphe uyandıracak kişilerin polise bildirilmesi isteniyor. Arka sayfasında 13 madde ile Dersim halkına nasihatlerin yer aldığı bildirilerde, birçok yaylası "güvenlik" nedeniyle yasaklanan Pülümür'ün sahibinin halk olduğu belirtilerek, şu ifadelerle yer veriliyor:

"Ovacık'ın ovalarından Pülümür yaylalarına kadar her taşın ve toprağın gerçek sahibi siz halkımız ve Türk devletidir. Kimseye boyun eğmeyin, emeginizin, çalışmanın ve gayretinizin karşılığını yalnız aileniz ve ülkeniz ve ülkenin çıkarları için kullanın." Operasyonların, saldırıların devam ettiği kentte, bildirilerin polis ekiplerince mahalle ve kent merkezinde dağıtılması tedirginliğe neden oldu. (Malatya)

Dersim'i yakarak yok edemezsiniz!

Bu yıl düzenlenen 6. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'ni engellemek isteyen faşist TC devleti, festival öncesi saldırarak Dersim halkına gözdağı vermeye çalıştı. Saldırıların boşa çıkarıldığı festival sonrası kaldığı yerden saldırılarına devam eden devlet, gerillanın imhasına yönelik operasyonlara hız verdi. TSK'nın başlattığı ve aralıksız süren operasyonlar kapsamında, askerler ormanlık alanları ateşe vererek, gerillayı çıplak arazide yok etmeyi amaçlıyor. 2004 yılında da bir hafta boyunca Ovacık bölgesinde ormanları yakmış, yangını söndürmek isteyen demokratik kitle örgütü temsilcileri ve bölge halkı tehdit edilmişti. Yaratılan kamuoyu tepkisi ile yangın

söndürülürken binlerce hektar orman kül olmuştu. Yine 2006 Haziran ayında da Şırnak'ın Cudi dağında "güvenlik" gerekçesi ile ağaçlar yakılmış 3 hafta süren yangın sonunda binlerce hektar orman yok olmuştu. Ancak "güvenlik" gerekçesi ile yakılan ormanlar yeniden kendini var etmeyi bilmiş ve dağlar gerillayı koynunda saklamaya devam ederek devletin korkularını da haklı olarak büyütüştür.

1 Ağustos'ta başlayan operasyonlar kapsamında Ovacık ile Hozat ilçeleri arasında kalan Katder ve Elgazi köyleri arasındaki ormanlık alan kobra helikopterleri tarafından aralıksız olarak 4 gün boyunca bombalanırken 4. günün so-

nunda ise askerler sözde güvenlik gerekçesi ile ormanlık alanı ateşe verdiler. İlk olarak Elgazi ve Kuşluca bölgeleri arasında çıkan yangın orman işletme ekipleri tarafından söndürülürken operasyonun devam etmesi üzerine bu kez de Buzlutepe bölgesinde ikinci bir yangın çıkarıldı. Sığ bir ormanlık alan olan Buzlutepe bölgesinde Orman Müdürlüğü ekiplerinin yangını söndürmek için bölgeye girme çabalarına yine "güvenlik" gerekçesi ile izin verilmiyor. Dersimlilerin rüzgarın etkisi ile yayılmasından korktuğu yangının devam ettiği bölgede çok sayıda yaylacının ve binleri bulan hayvan sürüsünün can güvenliği de halen tehlike altında bulunuyor. (H. Merkezi)

Daha önce, 24 Mayıs'ta Ege Bölgesi'nde meydana gelen ve 7 ilin saatlerce elektriksiz kalmasına neden olan elektrik kesintisi, 1 Temmuz'da da Akdeniz Bölgesi'nde meydana geldi ve 13 ilin elektriksiz kalmasına neden oldu. Yaşanan bu kesintilerin ardından, elektriğe zam yapılacağı yönlü tartışmalar yeniden başladı. Yapılan açıklamalar, kesintinin bir trafo arızası sonucu(!) meydana geldiğini ortaya koyuyordu. Bunun hemen sonrasında ise Elektrik Üreticileri Derneği Başkanı Önder Karaduman maliyetleri çok yüksek olduğu için üretimi bırakacaklarını açıklayarak, "Bursa'dan kaynaklanan kesinti basit bir trafo arızası sorunu değildi. Herkes elektrik kesintilerine hazır olsun" dedi. Elektrik üreticisi özel şirketler, hükümetin 3.5 yıldır elektriğe zam yapmadığını, öte yandan ise doğalgaza yüzde 60 zam geldiğini, maliyetlerini karşılayamadıklarını, ya maliyetlerinin düşürülmesini ya da elektriğe zam yapılmasını istediler.

22:00-06:00 saatleri arasında "indirimli tarife" olarak adlandırılan uygulama saatinde elektrik 6.5 Ykr. Bu saatlerde kamu elektrik üretiminde bulunuyor. Bu saatlerin dışında ise otoprodüktör olan özel elektrik üreticisi şirketler elektrik üretip satıyor. Otoprodüktörler, 22:00-06:00 saatleri arasında elektrik satmıyorlar. 22:00-06:00 saatleri dışında ('pahali tarife' saatlerinde) elektrik üretip satıyorlar. 22:00-06:00 saatleri arasında üretimi durdurup "indirimli tarife"den satılan elektrikten faydalanıyorlar. Daha sonra ise bunu pahali tarifeden satıyorlar. Otoprodüktör şirketler temsilcisinin bu konuda yaptığı açıklama durumu daha net anlamamızı sağlayacaktır; "Artan petrol fiyatları doğalgaza % 71.4 oranında yansıdı. Buna karşın elektrik fiyatları son üç yıldır artmadığı gibi % 5 oranında düşürüldü. Bizim ürettiğimiz elektriğin kilovatı 6.5 Ykr'den elektrik satıyorken, neden almayalım? Bu yeni bir şey değil 2003 yılından beri uygulama böyle" diyor.

Elektrik kesintisinin "aşırı yüklenme nedeniyle meydana geldiği" sıralarda hükümetin devreye girerek otoprodüktör şirketlere, elektrik üretmeleri talimatını verdiği, otoprodüktör şirketlerin ise kesintinin 22:00 sonrasında, "indirimli tarife"ye denk gelmesi nedeniyle devreye girip ucuz elektrik üreterek zarar etmek istemedikleri için elektrik üretmedikleri, bu yüzden kesintinin 13 ilde yaşandığı da yapılan açıklamalar arasında.

Fatura yine emekçi halka

Buna bağlı olarak Elektrik Mühendisleri Odası Başkanı Kemal Ulusaler "elektrik üreticilerinin maliyet hesabı tam gerçeği yansıtmıyor. Ama maliyetlerinin bir miktar arttığı doğru. Özel sektör bir yandan elektrik piyasasına devletin girmemesini istiyor, diğer taraftan da kamudan destek talep ediyor. Bu çelişkinin giderilmesi lazım. Asıl çözüm elektrik üretiminin kamu eliyle ve yerli kaynaklarla yapılmasıdır" açıklamasını yaptı.

Yaşanan bu gelişmelerin ardından verginin düşmesi, takım paylarının indirilmesi, "indirimli tarife" saatinin 22:00'den 24:00'e çekilmesi ve otoprodüktörlerin 24:00'e kadar üretimde kalması yönlü formüller geliştirdiği ve bunların uygulanıp-uygulanmayacağı tartışılmakta. Tüketici Dernekleri Federasyonu Başkanı Turhan Çakar; "İthal doğalgaza dayalı pahali elektriğin faturasını tüketici-sanayici ödüyor. Özel şirketleri kurtarmak devletin görevi değil. Çözüm ne doğalgazda verginin indirilmesi ne de elektrik faturasının yükseltilmesi değil, elektriği kamunun üretmesidir" şeklinde konuştu.

Elektrik üretiminin % 45 gibi bir oranı doğalgazdan sağlanmakta. Doğalgaz fiyatları petrol fiyatlarına bağlı olarak artıyor. Doğalgaz fiyatları ise elektriğe yansıyor. Enerji Bakanı Hilmi Güler "Doğalgazda dışarıya yüzde 65 bağımlıyız" diyor. Bütün bunlara rağmen Güler ayrıca ikiyüzlüce elektriğe zam yapılmayacağını da söylüyor. Oysa konutlarda kullanılacak elektriğin fiyatının artacağı, sanayide kullanılan elektriğin ucuzlayacağı bu günlerde gündemde. Doğalgaz fiyatları artarsa konutlarda kullanılan elektrik fiyatı da buna bağlı olarak artacak, sanayide kullanılan elektrik ise ucuzlayacak. Son ola-

rak iki özel elektrik üretim santrali üretimi durduracaklarını, maliyetlerini karşılayamadıklarını, vergilerin indirilmesini istediklerini belirten bir açıklama yaptılar. Her gelişmenin ardından hiçbir zam yapılmayacağını söyleyen ama bunu her söyledikten sonra da mutlaka zam yapan AKP hükümeti halka açıkça yalan söylemektedir. Fatura yine yoksul emekçi halka kesilecektir.

"Hükümetlerin kontrolünde olmayan, petrol fiyatlarına bağlı ve satın alınmasa da ödeme taahhütlerinin verildiği doğalgaz anlaşmaları"nın yapılması da göstermektedir ki Türkiye uşaklık ilişkisi gereği her alanda olduğu gibi enerjide de dışa bağımlıdır. Enerji

Bakan Hilmi Güler "doğalgazda dışarıya yüzde 65 bağımlıyız" derken bu bağımlılığın boyutunu da ortaya koymuş oluyor. Nasıl ki IMF "asgari ücret fazladır azaltın" dediğinde hükümet asgari ücreti, maaşları azaltıyor ve fatura en acı şekilde halka çıkarılıyorsa enerjide de böyledir. Her türlü fatura yine halka kesilmektedir. Kurumlar vergisi % 30'dan % 20'ye düşürülüyor. Ama öte yandan % 30'dan % 20'ye düşen vergi oranı arasın-

daki % 10'luk vergi halkın sırtına yükleniyor. Her yıl 4-5 milyar YTL'lik kaynak özel sektöre aktarılırken diğer yandan "yatırıma ayıracak para yok" deniliyor. Hidroelektrik potansiyelinin üçte ikisini faaliyete geçirecek yatırımlara onay verilmiyor. Bunların hepsi göstermektedir ki her türlü olanak ve doğal kaynaklar emperyalistlere, özel şirketlere peşkeş çekiliyor. Örneğin tarım alanında Türkiye hayli zengin olmasına rağmen tarım alanında dışarıdan ithalat yapıyor. Ve ithalatın oranı giderek artıyor. Ülke tarımı öldürülüyor. Köylüler her türlü destekten yoksun bırakılıyor. Tohuma,

mazota sürekli zam yapıyor, ürün fiyatları en alt seviyeden veriliyor. Buna karşın emperyalistlerin dayattığı politikalar uygulanıyor. Böylece ülke tarımı öldürülüyor. İşçiler, köylüler yaşamlarını dahi zor sürdürecektir hale getiriliyor. Bunun sonucunda emperyalistler tarım alanında te söz sahibi oluyorlar.

Enerjide uşaklık had safhada!

21 Haziran'da İstanbul'da düzenlenen CERA (Cambridge Enerji Araştırmaları Merkezi) Enerji Güvenliği Garantisi Toplantılarının Doğu-Batı Buluşması'nda bir araya gelerek Yunanistan Enerji Bakanı'yla heyetler arası görüşme yapan Enerji Bakanı Hilmi Güler, Yunanistan Enerji Bakanı'na "Gelin size arama ruhsatı verelim, Karadeniz'de petrol arayın. Karadeniz'in neresinde istiyorsanız, oradan size arama ruhsatı verelim. Türk kara sularında ruhsat alınmamış, hangi bölge olursa olsun orası için ruhsat verelim. Gelin petrol arayın doğalgaz arayın. Petrol veya doğalgaz bulursanız, arama ruhsatınızı işletme ruhsatına çeviririz, çıkardığımız petrolü siz işletirsiniz. Çıkardığımız doğalgazı siz işletirsiniz" diyor. (Aktaran: Ali Sali-Yeni Şafak-5 Temmuz 2006)

Görüleceği gibi açık açık peşkeş çekilmekte. Halkın hakkı üzerinden sinsice oyunlar oynanıyor. Halkın hakkı emperyalistlerin çıkarları için gasp ediliyor. Emperyalistlere, özel şirketlere yasalar çıkarılarak, vergiler düşürülerek her türlü kolaylıklar sağlanmakta ve halkın daha fazla sömürülmesinin her türlü olanağı yaratılmaktadır. Emekçilerin daha fazla sömürülmesi için gece-gündüz mesai yapılmakta, halka yönelik her türlü saldırı yasasını hızlıca Meclis'ten geçirmekte, bütün yasalar, düzenlemeler halkın yararınaymış gibi gösterilmeye çalışılarak halk aldatılmakta, kandırılmaktadır. Böylece AKP hükümeti de halkın değil emperyalistlerin uşağı hakim sınıfların temsilcisi olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Tekirdağ'da Hapishane müdürünün odasında dayak

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan İsmail Özdemir'in Hapishane Müdürünün odasında dövüldüğünü söyleyen ailesi, hapishanelerdeki keyfi uygulamaların son bulmasını ve sorumluların cezalandırılmasını istedi.

İHD İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması yapan PKK tutsağı Özdemir'in ailesi, çocuklarının revire götürülürken Müdür odasında dövüldüğünü söyledi. Baba Osman Özdemir, oğlunun 5 Mart tarihinden bu yana hapishanede bulunduğunu belirterek, 18 Temmuz tarihinde oğlunun revire götürülürken saldırıya uğradığını söyledi. Oğlunun sedef hastası olduğunu belirten Özdemir, "Revire götürülürken gardiyanlar ayakkabaların topuğunu kırmasını bahane ederek, İsmail'e saldırıyor. Daha sonra müdürün odasına götürülerek dövülüyor. Oğlum suç duyurunda bulunacağını söyleyince on günlük hücre cezasına çarptırılıyor" dedi. Oğluna mektup ve görüş yasağı uygulandığını belirten baba Özdemir, hapishanelerdeki keyfi uygulamaların son bulmasını ve sorumluların cezalandırılmasını istedi. (H. Merkezi)

TUHAD-DER'den duyarlılık çağrısı

Hapishanelerde bulunan tutuklu ve hükümlülerin yaşadığı sağlık sorunları son bulmuyor. Bunlardan biri de Kırıklar 2 No'lu F Tipi'nde yaşandı. Kırıklar 2 No'lu

F Tipi Hapishanesi'nde kalan Bayram Kaymaz, yapılan yanlış bir iğneden sonra belden aşağısı felç olduğu için sağlık sorunu yaşayan tutuklu ve hükümlülerden biri. 15 günde bir görüşmeye giden anne Medine Kaymaz, oğlunun hastaneye sedyeyle götürüldüğünü, hastaneye yatması gerektiği

halde yatırılmadığını ifade ederek, doktorun, ayak boşlukları su topladığını, bu nedenle hastanede tedavisinin yapılması gerektiğini söyledi.

Kırıklar F Tipi Hapishanesi başta olmak üzere farklı hapishanelerden bu konuda İHD İzmir Şubesi'ne çok sayıda başvuru geliyor. İHD GYK Üyesi ve Ege Bölge Temsilcisi Necla Şengül, yoğunluklu olarak tutsakların sağlık sorunları, görüş cezaları, ortak alanları kullanamama ve çeşitli disiplin cezaları şeklinde başvurularının olduğunu kaydetti. Hapishane reviri ve hastanelere sevk edilen tutuklu ve hükümlülerin tedavilerine gerekli ilginin gösterilmediğini ifade eden Şengül, bir iğne sonucu belden aşağısı felçli olan ve Kırıklar 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde ağırlaştırılmış müeb-

bet hapis cezası çeken Bayram Kaymaz'ın sağlık sorunlarının giderilmesi ve tedavisine ilişkin Adalet Bakanlığı başta olmak üzere ilgili tüm kurumlarla yazıştıklarını ancak bugüne kadar hiçbir yanıt alamadıklarını söyledi.

Yine aynı hapishanede bulunan Bayram Kaymaz'ın akrabası Mehmet Aydın Söğüt'ün, Kaymaz'ın durumuna ilişkin ÇHD ve İHD İzmir Şubeleri ve İzmir Tabip Odası'na yazdığı mektuplara hapishane yönetimi tarafından "Kurumu şikâyet ettiği" gerekçesiyle el konulduğunu belirten Şengül, "Çok insani bir boyutta akrabasının sağlık sorunlarını anlatıyor. Ama kurum kötülediği düşüncesiyle mektuplara el konuyor. Bu konu için de girişimlerimiz sürüyor" dedi. (H. Merkezi)

"96 SAG ve ÖO şehitleri ölümsüzdür!"

12 kızıl karanfil anıldı

Emperyalizm ve faşizmin topyekün saldırılarının azgınca devam ettiği bu süreçte **96 SAG ve Ölüm Orucu** şehitleri bize göstermiştir ki, tüm devrimci güçler, demokrasi güçleri, anti-emperyalistler gücünü birleştirip ortak bir direniş ve mücadele hattı geliştirmelidir. 96 şehitleri **Partizan, ESP, BDSP** ve Alnteri tarafından yapılan bir etkinlik ile anıldı.

Bursa ESP salonunda **28 Temmuz** günü "**96 SAG ve Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür**" pankartı ve 12 kızıl karanfilin resimlerinin asıldığı bir köşe oluşturuldu. Saygı duruşu ile başlatılan anma etkinliğinde, kurumlar adına **Burcu Gümüş** ortak metni okudu. "Ezenler ve ezilen sınıflar var oldukça hapishaneler sorunu da var olacaktır. Ülkemizde de hapishanelerde 12 Eylül Askeri Cuntası'yla bu sorunlar büyüyerek devam etmektedir... Hapishanelerde tecritin, sürgün sevklerin, disiplin soruşturmalarının hüküm sürdüğü bugün içerde ve dışarıda direniş büyütme için 96'nın, devrimci dayanışmanın ve siper yoldaşlığının izinde yürüyecek, 12'lerin mirasına sahip çıkacağız" dedi. Şiirler ve marşlarla devam ettirilen etkinliğe **İHD, Halkevleri, SDP** ve **DTP** de katılarak destek verdi. (Bursa)

96 SAG ve ÖO şehitlerinden **Tahsin Yılmaz** ve **Müjdat Yanat** **23 Temmuz Pazar** günü mezarları başında anıldı. **BDSP, DHP, ESP, HÖC, İCİ, Kaldıraç, ÖMP** ve **Partizan**'ın da aralarında olduğu kitle, anma için saat 10:00'da **DTP Basmane** il binası önünde biraraya geldi. Kitlenin toplanmasıyla hareket eden otobüsler önce **Tahsin Yılmaz**'ın mezarına hareket etmek üzere yola çıktı. Mezarlığa gelindiğinde askerler kitlenin kimliklerini topladı. Bu işlemlerin uzun süreceğinin öğrenilmesinin ardından, kortejler oluşturularak "**96 SAG ve ÖO Şehitleri Ölümsüzdür**" yazılı pankart açıldı ve yürü-

yüşe geçildi. **Tahsin Yılmaz**'ın mezarı başına gelindiğinde "**Komünist Devrim İşçisi Tahsin Yılmaz Ölümsüzdür**" yazılı pankart açıldı ve mezar başına kızıl karanfiller bırakıldı. **Tahsin Yılmaz** şahsında tüm dünya devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından okunan metinde "**12 kızıl karanfil özgür ve sömürsüz yarınlar umudunu büyütme ve devrimci onuru korumak için yaşamlarını feda etmişlerdi**" denilerek söz **Yılmaz**'ın ablası/yoldaşı **Gülnaz Türkmen**'e bırakıldı. **Türkmen** yaptığı konuşmada, "**Yoldaşım öldü, ama düşmana karşı yenilmedi**" dedi.

Ardından **Buca Mezarlığı**'na **Müjdat Yanat**'ın mezarına gitmek için otobüslere geri dönüp işlemi tamamlanan kimliklerin alınacağı sırada **HÖC** temsilcisi **Yurdağül Gümüş**'ün ifade vermesi gerektiği iddia edilerek jandarma ekiplerince gözaltına alınmasının ardından bir gerginlik yaşandı. **Buca Mezarlığı**'na gelinmesinin ardından yine pankart açıldı. **Yanat**'ın mezarına gelinmesinin ardından **O**'nun şahsında tüm dünya devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Yapılan kısa konuşmanın ardından mezara kızıl karanfiller bırakılıp, şiirler okundu. (İzmir)

Behiç Aşçı Ölüm Orucu eylemine devam ediyor!

28 Temmuz Cuma günü biraraya gelen aralarında **Partizan, BDSP, ESP, EHP** gibi kurumların da bulunduğu kitle, **14 Nisan Avukatlar Günü**'nden bu yana **Ölüm Orucu**'nda olan **Av. Behiç Aşçı**'yı ziyaret etti. Saat 12:30'da **Behiç Aşçı**'nın kaldığı direniş evinin önüne gelen kitle "**Tecridi Kaldırın, Ölümleri Durdurun**" yazılı bir pankart açarak, bir basın açıklaması yaptı.

Kitle adına yapılan açıklamada 6 yıldır sürdürülen tecritte birçok tutsağın ölümsüzleştiğinin, bundan kat kat fazlasının sakat kaldığının altı çizilerek benzer saldırıların aynı şekilde Ortadoğu halklarına da yöneltildiği, Türkiye'de bu politikaların hayata geçmesini isteyen emperyalistlerin benzer şekilde Ortadoğu'daki katliamlara katıldığını anlatıldı.

Açıklamayı sık sık "**Yaşamın devrimci dayanışma**", "**İçerde dışarıda hücreleri parçala**" sloganlarıyla bölen kitle, buradan **Aşçı**'nın evine çıktı.

Ziyaret heyetinin konuşmasının ardından **Aşçı** da, özellikle son dönemde aydın ve sanatçılardan tecride bir duyarlılık geliştiğini belirterek, tecridi aynı zamanda ele alarak, işleyerek anlatmalarının da önemli olduğunu belirtti. Siyasi iktidarın hapisha-

nelerdeki gelişmeleri sansürleyerek bir sonuç elde ettiğini kabul etmek gerektiğini vurgulayan **Aşçı**, neredeyse son bir yıldır tecritte gerçekleşen ölümlerin dahi haber olmamaya başladığını söyledi. Tecrit koşullarının daha da ağırlaştırıldığını, mühebbet hapis alanların tek kişilik hücrelere konulduğunu anlatan **Aşçı** konuşmasının devamında şunları kaydetti; "Göreceli olarak orada iki kişi yan yana bile yürüyemez, ki orada yaşamak bile imkansız. Geçen sene **Tekirdağ**'da yaptıkları sürgün sevkleri de gördük. Hapishanelerdeki diğer operasyonları da gördük. Adlilere her türlü işkenceyi yapıyor."

Aşçı, devrimcilerde psikolojik rahatsızlıkların beyinlerini ve düşüncelerini korumalarından ötürü pek yaşanmazken algılama bozuklukları, işitme kaybı, görme bozuklukları gibi fiziksel hastalıkların yaşandığını anlattı. (İstanbul)

Ölüm Orucu direnişçilerine destek eylemleri sürüyor!

Adana İnönü Parkı'nda **31 Temmuz**'da biraraya gelen **TAYAD**'lı aileler **Ölüm Orucu**'nda bulunan 3 kişiye destek verdi. "**Tecride son**" pankartı açarak,

"**Behiç Aşçı onurumuzdur**", "**Gülcan Görüroğlu onurumuzdur**", "**Tecridi kaldırın ölümleri durdurun**" sloganlarını atarak hapishanelerdeki tecritin

kalkmasını isteyen kitle adına açıklama yapan **Şemsettin Kalkan**, şu ana kadar 122 kişinin tecrite karşı sürdürülen direnişte yaşamını yitirdiğini hatırlattı. **Kalkan** açıklamasında "6 yıldır süren **Ölüm Orucu** direnişinde 122 kişi canını verdi ama düşüncelerinden, inançlarından vazgeçemediler. Bugün **Uşak Hapishanesi**'nde **Sevgi Saymaz**, dışarıda da **Behiç Aşçı** ve **Gülcan Görüroğlu** tecrit zulmüne karşı ölüm orucunu sürdürüyorlar. Eğer tecrit kaldırılmasa katledilenlerin sayısı 125'e çıkacak. Ölenlerin sayısının 125 olmaması için tecride karşı mücadele edelim" dedi.

TAYAD'lı aileler açıklamanın ardından **Ölüm Orucu**'nda bulunanlara destek vermek amacıyla bir saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi. Kitle sloganlar atarak oturma eylemini sonlandırdı. (H. Merkezi)

Gerilladan hapishanedeki yoldaşlara mektup...

*"Dumanlı dumanlı
oy bizim eller
oturup ağlasam
delidir derler
oy göresim geldi suna boylum seni"*
Merhaba,

.... Paylaşılanlar, gelecek uğruna yaratılmak istenen değerler ve mevziler uğruna, anlamlı olmasını sağlarken paylaşılanları yaratılma sürecinde emek verilerek yaratılan yeni kişilikler, yeni umutlar, yeni görevlerin de müjdecisi oluyor....

Senin oralara gökyüzü seyre gelirim bazen, bazen gökyüzü kararsa ben gökyüzünü seyrettiğim içindir. Yeşil yoksa oralarda yaşama olan bağlılığımız ve canlılığın orayı da bir şekli ile yeşertecektir. Kavuşacağımız gün olacak mutlaka. Bazen insanlar zorluklar vesilesi ile yapması gerekli olanları çok daha iyi yapabiliyor. Şu an kendimi öyle hissediyorum. Ve bu konuda bir şey yapamıyor olmak berbat bir durum... Yaşama sarılmaya devam ediyorum. **Ve sevginin emek üzerine kurulmuş olduğunu daha iyi anlıyorum.** Ve her an bir şeyler düşünüp değerlendiriyorum. Daha çok da sizleri, neler yaptığınızı ve nasıl olduğunuzu. Bildiğim şeyleri bana öğretenleri düşündükçe sizleri ne kadar sevdiğimi ve değerli olduğunuzu farkediyorum. **Bazen ayrılıklar insanları düşlerine daha fazla yaklaştırır.** Elindeyken kıymetini bilmediğin en ufak paylaşımlar burnunda tüter. Ve insan ayrılıklarla büyür, yani olgunlaşır. **Ayrılıklar insanların omuzlarındaki yükleri farketmesini ve omuzlamasını sağlar...**

İnsan tarih yazabilmek için değişime ihtiyaç duyar. Değiştikçe yaşamı değiştirebilir. Değiştikçe değişimin zirvesine ulaşmak isteyendir... Acı, korku ile çaresizlik yaşamasına neden olmaktadır. Aynı acı değişimin sonucu cesaretin kaynağıdır. Acı ve ezilmişliği insan cinsi içinde en çok yaşayan kadınlardır. Değişim denilen o şeyi tanıdığında acısını isyana dönüştüren, acısının verdiği sinmişlikle kahramanlıklar sergileyendir... **Gi-**

denlerin yerini yeninin alması zaman ve emek isteyecek bir süre.

.... Kendine ve kendinize iyi bakın, sizi seviyoruz. Sıkıca sarılıp, öpüyorum.

Yoldaşım

* * *

"Nerden geldiğini soruyorsun ya, bir söyleşi kadar kısadır diyorum, ama dünyanın geçmişi kadar da köklü; Ter döken ilk insan senin soyun, toprağı ilk işleyen, ilk yapıyı ekleyen doğaya; akşam olurken bir su kıyısında belini ağaca verip ilk türküyü söyleyen... Diyorum ki acılarla yoğrulmuştu soyunun tarihi, ama yalnız onun şafağında çıkılır ya da, onurlu bir yarına varmak için..." Kemal Özer.

Bizi bir şekilde bekleyen sonun nereden geldiğini bilmemize rağmen nasıl karşılaşacağımızın bilinmezliği ile bizi bekleyen sonun nasıl olacağına ilişkin tahminler yürütmüş olsak da, kimi zaman tahmin ettiğimiz gibi, kimi zaman da tahminimizin dışında bir engelle farklı süreçte doğru yol almaya devam ediyoruz. Çok da garipsemeyiz, karşılaştığımız engeli. **"Soyumuzun ter döken ilk insandan"** geldiği bilinci diri tutar bizi. Önemli olan da bu olsa gerek, karşımıza çıkan her ne olursa kendimizi karşılaştığımızı hazır tutmak... Sen de senden öncekiler gibi **"acılarla yoğrulmuş olan tarihimizin türküsüne eşlik edenlerden"** oldun.

Sen de acılarımıza rağmen, umudun türküsünü söyleyen oldun. Aynı içtenlikle sahiplenip sabırsızca bir diğerine anlattığımız saygı ve onur oldun. Yaşadığımız acıların bende yarattığı duygusallıkla bir süreliğine yazmak istemedim. Zaman gerçekten acıların, sevinçlerin paylaşarak dizginlenbildiği süreç oldu. Bu nedenle;

Merhaba,
Nasıl sını

diye sormuyorum, bedensel sağlığının ne durumda olduğunu bilmiyorum. **Bedeni yönlendirenin zihinsel dirilik olduğunu biliyorum.** Bu nedenle iyi olduğunu düşünüyorum... **Öyle bir meslek edinmişiz ki acılı anlarımızda, kayıplarımızda o anın hüznünü yaşayamadan, yapılması gerekli olanı düşünüyoruz.** Öyle bir meslek edinmişiz ki mesleğimiz sonucu geniş bir ailemiz oluyor. Analar ve babalar çocuklarından ne zaman ve nasıl ayrılmışlarsa hep öyle düşünürler. Değişebileceklerini bilir, aca-

ba nasıl oldu kaygısı ile yaşarlar. Bizler de senin ailenin birer üyesi olarak senden ayrıldığımız gibi canlı, esprili ve inatçı kişiliğinle hatırlıyoruz seni. Atmış olduğun adımla o mekanın dışına taşmayı

bileceksin, yaşamı disipli-

ne ederek, okuyarak ve

yazdığın yazılarında

kendini geliştirme-

yi ihmal etmeye-

ceksin... **Acıları**

çeşitli biçimleri

ile yaşamış

olanların

daha di-

rençli oldu-

ğu doğrudur. Fakat bu

ayrılığın yaşanı-

lan o acının yaşanı-

ş biçimi,

süreci ve payla-

şımaların düzeyine

göre değişebili-

yor... Bu nedenle

seninle ayrılığımızın al-

şılacak bir şey olmadığını

bilmeni isterim. Yaşanmışlarla karşılaşılacak her yerde sen bizle olmaya devam edeceksin.

Evet seni özledik bu doğal değil mi? Hem de en çok. Biliyor musun hepimizin seni saracağımız günün olacağı günü sabırsızlıkla bekliyoruz. **Yoldaşım**

Birlikte bir güç olarak bu düzene karşı dimdik ayakta durmalıyız

Merhaba;

Merhaba Kürt halkı; merhaba ezilen, sömürülen, hakları gasp edilen emekçi halkım!

Ben **İstanbul-Pendik**'ten yazıyorum. ABD emperyalizminin saldırganlığını artırdığı bir ortamda Latin Amerika halkları başta olmak üzere ezilen halkların onurlu ve cesaret dolu mücadelelerini sevinçle karşıladığımızı belirtmek istiyorum. Bu coğrafyada yıllardan beri Amerikan uşaklarının barbarca ve kendi çıkarları doğrultusundaki uygulamalarından kaynaklı ezildik, dışlandı, hor görüldük. Bundan 10 yıl öncesine kadar kendi kültürünü ve anadilini yaşamayı bırakalım, evlere, köylere baskınlar dahi düzenleni-

yordu. Ama bizler yılmadık, yılmayacağız da.

Birlikte bir güç olarak bu düzene karşı dimdik ayakta durmalıyız. Bu sebeple bize çok iş düşecektir. Bu nedenle bence daha fazla örgütlenmeliyiz. Sadece gazete ve dergilerle değil ezilen insanlara bire bir bu tarz örgütlerle ulaşmak, onlara gerçeğin sesini haykırmak zorundayız.

Ayrıca İşçi-köylü gazetesini Amedli gençlik grubu olarak selamlıyor ve devrim yolunda savaştıkları cephede önlerinde saygıyla eğilip selamlıyorum.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Gelek spas!

Amedli Diyar Korkmaz

Enerji insan yaşamının **devamı** ve **gelişimi** açısından gerekli ve önemlidir. Doğada iki tip enerji kaynağı vardır. Bunlardan biri yenilenebilir enerji kaynakları; **örneğin güneş enerjisi, jeotermal enerji ve rüzgâr enerjisi**; ikincisi ise yenilenemez kaynaklar **petrol, kömür ve nükleer enerji** vb.

Özellikle kömür ve petrol uzun yıllardır kullanılan temel enerji kaynaklarıdır. Ancak bu kaynakların ömrü gitgide kısalmaktadır, örneğin petrol için verilen tahmini süre 20-30 yıldır. Ayrıca bu kaynaklar yanma sonucu başta karbondioksit olmak üzere çeşitli zararlı gazlar üreterek hava kirliliğine ve küresel ısınmaya neden olmaktadır.

Nükleer enerji lobileri bu iki gerçeği kullanarak, özellikle Çernobil faciasından sonra birçok yerde yapımı durdurulan veya kapatılan nükleer enerji santrallerini tekrar gündeme getirmeye çalışıyor. Bu noktada da bi-

zimki gibi yarı-sömürge ülkeleri seçiyor. Ancak bu teknoloji tüm dünyada başlıca dört nedenden dolayı eleştiriliyor ve yapımına karşı çıkılıyor. **İlk neden** kullanıma girdiği günden beri sürekli çok ciddi kazalara neden olması; **ikinci** neden enerji elde edildikten sonra kalan radyoaktif çöpü yok edecek ya da zararsız hala getirecek bir teknolojinin dünyanın hiçbir ülkesinde geliştirilememiş olması; **üçüncü** neden ise bu teknolojinin kurulmasının ve işletilmesinin çok pahalı olması; **son olarak da** nükleer enerji üretimi esnasında çok büyük miktarda kullanılan suyun doğaya yani deniz veya nehre sıcak su olarak aktarılması sonucu o bölgede yaşayan pek çok deniz canlısı türünün yaşamına olumsuz etkide bulunması olarak sıralanmaktadır.

Ülkemiz özgüline geldiğimizde ise durum daha da vahim bir hal alıyor. Türkiye'de nükleer enerjiyi destekleyen çevrelerin ve

Nükleer enerjinin felaketi ve...

Türk devletinin tek argümanı Türkiye'nin enerji kaynaklarının sınırlı olduğu, bu nedenle dışa bağımlılığın her geçen gün arttığı (**bu oran 2000 yılı itibarıyla % 62**) ve Türkiye'nin kendi uranyum kaynaklarını kullanarak bu bağımlılığı azaltacağı söylemi. Ancak verilere bakıldığında bu argümanın tamamen yalan olduğu ortaya çıkıyor.

Öncelikle Türkiye uranyum ve toryum kaynaklarına sahip olması ile birlikte bu kaynak bakımından çok zengin bir ülke değil. Yapılan araştırmalar Türkiye'nin kendi öz uranyum kaynaklarının ancak 12 yıl yeteceğini gösteriyor. Dünyada ise bu rakam yaklaşık 100 yıl olarak tahmin ediliyor. Bu durumda Türkiye bir 10 yıl içinde uranyum da ithal etmek zorunda kalacak ve ithal uranyumun fiyatı çok pahalı olacak. Bir diğer yön ise NES'lerin neden olabileceği çevresel zararlar.

Öncelikle bilindiği gibi Türkiye topraklarının büyük bir kısmı % 90 olarak belirtiliyor deprem kuşağında. Böylesi bir bölgede bu santralleri kurmak olabilecek bir felakete davetiye çıkarmaktan başka bir şey değildir. Daha önce planlanan ve daha sonra 2000 yılında iptal edilen (Türkiye'deki ekonomik istikrarsızlık yabancı şirketleri tedirgin etmiş olabilir) **Mersin Akkuyu termik santrali; Ecemiş fay hattı** üzerinde ve bu fay hattı

hala aktif durumda yani her an yeni bir depreme neden olabilir. santral kurulması düşünülen ikinci bölge ise Sinop. Bu bölgede 1984'de hazırlanan rapora göre deprem bölgesi sınırları içinde.

1986 yılında gerçekleşen Çernobil kazası hala etkilerini sürdürmekte. Bu kazada yayılan radyoaktif maddenin **Hiroşima** ve **Nagazaki**'ye atılan atom bombalarından 200 kat fazla olduğu söyleniyor. Binlerce çocuk hala bu kazanın etkileri sonucu zihinsel ve bedensel özürlü olarak dünyaya geliyor. Bizde ise özellikle Karadeniz Bölgesi'nde kanserden ölüm oranının son yıllarda gitgide yükseldiği görülen bir gerçek.

Doğa ve insan sağlığı üzerinde böylesi ciddi zararlara neden olabilecek bir teknolojiyi kurmaya çalışan devlet, nedense yenilenebilir enerji kaynakları ile ilgili gereken çalışmalarını ve harcamalarını sürekli ertelemekte ya da yapmamaktadır.

Sonuç olarak yenilenebilir kaynakların zenginliği ve santrallerin zararları ortaya konduğunda Türkiye'nin nükleer enerjide ısrar etmesi, enerji üretimi dışında farklı amaçların varlığını düşündürüyor. Bunlarda biri, ülke egemenlerinin bir kez daha yabancı sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket etmesi, bir diğeri de nükleer silah üretimi tehlikesi. **(Bir İK okuru)**

Tutsak muhabirimizden mektup var...

Öncelikle hepinizi Partizan coşkusuyla kucaklayıp öpüyorum. Bildiğiniz gibi **26 Temmuz 2006** tarihinde Tunceli TMSŞ ve Çevik Kuvvet polislerinin saldırısı sonucunda yaka-paça gözaltına alınıp **28 Temmuz 2006** tarihinde tutuklandık. Aslında bu mektupla hem sizlere bir merhaba demek hem de yaşadığımız saldırıyı anlatmak istiyorum.

Dersim festivalinde öğleden sonra saat 14:00 sıralarında onlarca sivil polis ve Çevik Kuvvet, gazete, kitap vb. satışı-dağıtım yaptığımız Partizan standına geldiler. Standımızda bulunan Partizan imzalı ve üzerinde İbrahim Kaypakkaya'nın resmi bulunan flamayı gerekçe göstererek "**bu flama yeni TMY'ye göre suçtur, indireceksiniz ve bizimle Savcılık'a geleceksiniz**" dediler. Biz de bu flamanın suç olmadığını, yasal olduğunu ve Türkiye'nin birçok ilinde düzenlenen mitinglerde kullanıldığını belirttik. Yaşanan kısa süreli tartışmanın ardından zaten amaçları saldırı olan polis (keza olay esnasında onlarca polis standımızı ablukaya almıştı) çok geçmeden küfür, hakaret ve fiziki şiddet kullanarak bize saldırdı. Bu esnada biz gözaltına alındık. Sonrasında yan tarafımızda bulunan **TKP, ESP** standlarından arkadaşlarla yine bizim standımızdan 6 kişi daha gözaltına alındı. Biz gözaltına alındıktan sonra halkın ve devrimci-demokrat insanların olaya tepki göstermesi üzerine polis

geri çekilmiş ve gözaltında bulunan bizlere saldırının şiddetini artırmıştır.

Gözaltına alındığımızda bizleri yüzüstü yere yatırarak, ellerimizi arkadan kelepçeleyip, işkence yaptılar. Daha sonra yerden kaldırarak uzun bir süre ayakta ve yüzümüz duvara dönük olarak bekletildik. Bu esnada yanımıza gelen Tunceli Emniyet Müdürü'nün fiziki işkencesine maruz kaldık. Küfürler ve hakaretler eşliğinde elleri arkadan kelepçeli olan bizlere işkence yapan Emniyet Müdürü sorumluluğundaki polislere de işkencenin startını verdi. Aynı günün akşamında iki arkadaş daha gözaltına alındı.

Gözaltında kaldığımız süre boyunca polislin fiziki ve psikolojik baskısına, tehditlerine, küfürlerine maruz kalırken vücudumuzun çeşitli yerlerinde darp izleri oluştu. Yine nezarete bulunduğumuz 2 gün boyunca sürekli polislerin tacizine maruz kaldık. Hastaneye götürülüp, getirilme esnaslarında sürekli saldırıya uğradık. **28 Temmuz 2006** tarihinde Adliye'ye çıkarıldık. Burada savcının 6 kişinin tutuklanmasını talep etmesi üzerine mahkemeye çıkarıldık. Ben ve 4 ESP'li arkadaş "**TKP/ML isimli örgütün propagandasını yapmak, görevli memura mukavemet, hakaret ve tehdit, kamu malına zarar verme ve polis teşkilatına hakaret**" iddialarıyla tutuklandık.

Tutuklandıktan sonra rapor almak üzere tekrar hastaneye götürüldük. Burada da po-

lisin işkencesiyle karşılaştık. Yapılan bu saldırılarla haklı ve meşru olan demokratik mücadeleyi engelleyemeyeceklerini, yıldıramayacaklarını belirttik. Aynı akşam saat 23:30'da **Tunceli Kapalı Hapishanesi**'ne getirildik. Şu anda hapishanenin 3. koğuşunda kalmaktayız. Benim dışımda tutuklanan 4 ESP'li arkadaşın isimleri şöyle: **Dilek Tataş, Sıtkı Güngör, Abdullah Özgenç** ve Yaşar Koç.

Yaşadıklarımızı genel olarak böyleyken aynı zamanda şunu belirtmek istiyorum.

Bildiğimiz gibi egemenler başta devrimci ve demokrat kesim olmak üzere emekçi halka yeni bir saldırı dalgası getirdi. Adına Terörle Mücadele Yasası dedikleri ama özünde Toplumla Mücadele Yasası olan bu yasayla meşru ve demokratik haklar gasp ediliyor. Şüphesiz bugün bizim tutuklanmamız bu saldırının bir parçasıdır. Bundan sonra da yaygınlaştırılarak sürdürülecek olan bu saldırıya karşı demokratik mücadelenin daha fazla geliştirilmesi de gerekmektedir. Bugün yeni yeni hapishaneler yapan ve yenilerinin projelerini hazırlayan egemenler elbette ki TMY'yle birlikte hapishaneleri doldurmanın hazırlığı içindedir. Çok açık ki, hedeflenen demokratik ve meşru mücadeleye darbe indirmek, bu mücadeleyi boğmak ve geriletmektir. Bu yüzden de TMY kapsamlı bir şekilde hayata geçirilecektir.

Ancak biz verdiğimiz mücadelenin haklılığının ve meşruluğunun bilincindeyiz. Her şeyden önce şunu biliyoruz ki; meşru ve haklı olan haklar bu şekilde gasp edilemeyecektir.

Mektubumu bitirirken tüm gazete çalışanlarımıza ve okurlarımıza devrimci selamlarımı gönderiyorum. **İYİ Kİ VARIZ...**

30 Temmuz 2006 Erdinç Özbay
Tunceli Kapalı Hapishanesi 3. Koğuş

Mümkün olan en geniş Arap Halk Cephesini kuralım*

Bugün, başkaldır-
mak ve direnmek
için tarihsel bir
olanakla karşı karşıya-
yız. Bugün, yiğit Lübnan ve Filistin Direni-
şi'nin temsil ettiği öncülüğü desteklemek
için, Arap Ulusumuzdan
kitlelerin önemli güçle-
rini -siyasi partiler, sen-
dikalar, federasyonlar,
sivil toplum temsilcile-
ri, kültürel şahsiyetler,
yurtsever şahsiyetler-
kucaklayacak en geniş
Arap ulusal halk cephe-
sini kuralım.

**Şanlı Arap Ulusumuzdan
Halklar,
Kardeş Lübnan
topraklarının
Yiğit Direniş Savaşçıları,
Filistin halkımızın
azimli kitleleri
ve onların Direnişinin
kahramanları,**

Arap Ulusu bugün, bize, yakın
geçmişimizin büyük dönüm noktala-
rını anımsatan tarihsel bir kavşakta.
Arap Ulusumuzun, Batılı emperyalist

Bugün, başkaldırmak ve direnmek için tarihsel bir olanakla karşı karşıyayız. Bugün, yiğit Lübnan ve Filistin Direnişi'nin temsil ettiği öncülüğü desteklemek için, Arap Ulusumuzdan kitlelerin önemli güçlerini -siyasi partiler, sendikalar, federasyonlar, sivil toplum temsilcileri, kültürel şahsiyetler, yurtsever şahsiyetler- kucaklayacak en geniş Arap Ulusal Halk Cephesini kuralım.

ve sömürgeci çevrelerce desteklenen Siyonist düşmana karşı direnişi; tarihsel olarak, büyük ulusumuzun hak etmediği yenilgilere ve gerilemelere yol açan resmi Arap yönetimlerinin boyun eğişi, basiretsizliği ve işbirlikçiliğinin sonucu olarak yaşanan acı ve ıstırap duygularıyla daima ateşlenmiştir. **Ama bugün, belki de ilk defa, bu durumun değişmek üzere olduğunu yoğun biçimde hissediyoruz.** Bu, ne resmi Arap yönetimlerinin her zamankinin aynısı ve belki de daha

ölümcül bir halde olan işbirlikçiliği ve basiretsizliği son bulduğu için, ne de çifte standartlı uluslararası toplum her nasıl olduysa makulleştirdiği için; Hizbullah ve Genel Sekreteri **Seyid Hasan Nasrallah**'ın liderliğinde yürütülen Lübnan Direnişi'nin kahramanları ve Gazze ve diğer Filistin kentlerindeki Filistin Direnişi'nin kahramanları tarafından yazılan yiğitlik ve direniş destanı yüzünden böyle. Bu kahramanlar, bu kez, hiçbir yanılgıya düşmeksizin, davayı kendi ellerine aldılar ve şimdi, galip gelmek için can atan bir Arap ulusunun öncülüğünü temsil ediyorlar.

Filistin ve Lübnan'daki halkımızın azmi, Lübnan ve Filistin'in sebatkar kadınlarının, yaşlılarının, çocuklarının ve gençlerinin sel olup akan kanları, bu kez ya yeniden ayağa kalkacak ya da dipsiz bir kuyuda yok olacak olan bu Ulus'un önündeki yolu, bir kez daha aydınlatıyor.

Onurumuzu ve gururumuzu yeniden kazanmakta olduğumuza ve zafarin ufukta olduğuna dair güçlü bir duyguyla doluyuz. Yiğit Lübnan ve Filistin Direnişi, ilk kez olmak üzere, söz ve eylem arasındaki uçurumu kapatmaya başladı. **Düşmanı ve uluslararası toplumu şaşkırtan ve mahcup eden muazzam bir güvenilirlik kazanıyoruz.** Sözleri, direniş eylemleri takip ediyor. Sloganlar, kahramanca bir pratik içinde gerçekleştiriliyor ve uykuları kaçan Siyonist düşman, he-

deflerini kabul ettirmek için devasa savaş aygıtını masum sivilleri öldürüp, altyapıyı yıkmak için en vahşi şekilde kullanıyor. Ama bu, etrafında toplandıkları meşru ulusal direnişi desteklemek için ağır bir bedel ödemekte olan **Filistin ve Lübnan'daki halkımızın sebatını ya da yiğit Direniş'in kararlılığını hiçbir şekilde kırmıyor.**

Sorun, Siyonist tutsaklar meselesinin ötesine giderek; Amerikan yönetimi ve uluslararası toplumun İsrail'in üstüne yüklediği kirli görevin, Amerikan-Siyonist stratejik planının uygulanabilmesi için Lübnan Direnişini savaşçı güçlerinden mahrum bırakma, Lübnan'ı yenik ve uysal Arap rejimlerinin safına itme, Suriye'nin direnme kapasitesini zayıflatma, tek taraflı olarak empoze edilen yerleşim düzenlemeleri altında, Siyonist zorlamaları Filistin halkına dayatma görevinin bahanesi haline geldi.

Şanlı Arap Ulusumuzun Halkları,

Bugün, başkaldırmak ve direnmek için tarihsel bir olanakla karşı karşıyayız. Bugün, yiğit Lübnan ve Filistin Direnişi'nin temsil ettiği öncülüğü desteklemek için, Arap Ulusumuzdan kitlelerin önemli güçlerini -siyasi partiler, sendikalar, federasyonlar, sivil toplum temsilcileri, kültürel şahsiyetler, yurtsever şahsiyetler- kucaklayacak en geniş **Arap Ulusal Halk Cep-**

hesini kuralım.

Bırakalım, Arap Ulusu içindeki bütün gizli enerji ve yaratıcılık, zalim Siyonist-Amerikan planını geri püskürtmek için, ulusun onuru ve gururunun savunmasında mümkün olan en geniş halk hareketinde, her yerde harekete geçsin.

Selam olsun, Lübnan halkına ve onların kahraman yurtsever Direnişine!

Selam olsun, Filistin halkına ve onların azmine ve fedakarlığına!

İşgal zindanlarındaki bütün hükümlü ve tutuklulara özgürlük!

Erdemli şehitlere ebedi şeref!

Zafer, özgürlük ve onur için savaşan insanlarıdır!

*George Habash (FHKC Lideri)

Filistin ve Lübnan'daki halkımızın azmi, Lübnan ve Filistin'in sebatkar kadınlarının, yaşlılarının, çocuklarının ve gençlerinin sel olup akan kanları, bu kez ya yeniden ayağa kalkacak ya da dipsiz bir kuyuda yok olacak olan bu Ulus'un önündeki yolu, bir kez daha aydınlatıyor.

Toprağımızı ve halkımızı savunma ve Siyonist işgalcilere direnme çağrısı

Bu kez yurdumuza karşı görevlerimiz bizi direniş mücadelesine katılmaya ve işgalcilere ve onların suçlarına karşı durmaya çağırıyor. Bu, 1982'de saldırganlığa karşı Lübnan Ulusal Direniş Cephesinde vatani savunmada onurlu bir rol oynayan ve halkımızın gurur ve onurla hatırladığı kahramanlık eylemlerini yerine getiren politik partiler, solcular ve demokratik yurtsever güçler, bireyler ve savaşçılar olarak bizim görevimizdir.

ve barbar araçlarıyla mümkün olan en büyük zararı verme amacını gütmektedir. **Birleşik Devletler ise kendisini savaşın kirli ve utanmaz bir katılımcısı olarak ortaya koymuştur.** ABD yönetimi Irak halkına karşı

olan Siyonist savaş makinesinin öldürme, kitle katliamı, zorunlu göç ve yıkım araçlarıyla kendilerinin ve efendilerinin koşullarını zorla kabul ettirmek için bir kez daha kutsal topraklarımızı işgal etmeye ve saygısızlık yapmaya çalışıyorlar. Ve Washington, her zamanki gibi tüm dünyayı karşısına almak pahasına onlara arka çıkıyor ve onları destekliyor. Bu saldırılar, Lübnan hükümetini suç ortaklığı, kayıtsızlık politikalarını yada Amerikan veya "uluslararası" koruma hayallerini terk etmeye zorlamaktadır. **ABD açıkça saldırganların suç ortağıdır, onu böyle değerlendirmek ve buna göre davranmak gerekmektedir.**

Lübnan halkı ve hükümeti politik ve askeri eylemlerden güvenlik ve halkın gündelik yaşamıyla ilgili önlem ve politikalara kadar her konuda işgalcilere karşı mücadelede birleşmelidirler. Bu aynı zamanda vatanın dostlarıyla düşmanlarının ayırt edilmesi temelinde eylemi, Amerikan-Siyonist savaş makinesi karşısında bir kez daha hem ülkemizin onurunun ama hem de onun birliği ve varoluşunun korunması anlamına gelecek kahramanca direnişe her türlü desteği sağlamaya odaklanacak gerçek bir ulusal birlik hükümetinin kurulmasını zorunlu kılmaktadır.

Lübnanlı halkımız,

İsrail bir kez daha medeniyetimizi

ve halkımızı yıkıma uğratmaya ve Lübnan topraklarını işgal etmeye çalışıyor. Ve İslami direniş kahramanca fedakarlıklarına ve zaferlerine devam etmekte. Lübnan ordusu ise askerlerinin korkakça katledilmesine karşın mücadeleye girişmemekte ısrar ediyor. Bu kez yurdumuza karşı görevlerimiz bizi direniş mücadelesine katılmaya ve işgalcilere ve onların suçlarına karşı durmaya çağırıyor. Bu, 1982'de saldırganlığa karşı **Lübnan Ulusal Direniş Cephesinde** vatani savunmada onurlu bir rol oynayan ve halkımızın gurur ve onurla hatırladığı kahramanlık eylemlerini yerine getiren politik partiler, solcular ve demokratik yurtsever güçler, bireyler ve savaşçılar olarak bizim görevimizdir.

Ülkemizin gençlerini bu kahramanca deneyime sahip çıkmaya, ondan ilham almaya, direnişlerinin temeline almaya ve kasaba ve köylerinde sebatla kalarak direniş mücadelesine katılmaya çağırıyoruz. Onları silahlarını ellerine almaya ve işgalci sürülerine karşı toprağımızı, bağımsızlığımızı, halkımızı, bizim için kutsal olan her şeyi savunmaya çağırıyoruz.

Yurdumuz tarihsel bir süreçten geçmektedir. Halkımız yağmacı, istila ve işgalcileri yenerek ve onları geri püskürterek özgürlük, bağımsızlık ve vatanımızın ve Arap ulusunun birliğinin şafağını getirecek ve zafere ulaşacaktır.

Beyrut, 29 Temmuz 2006

Siyonist düşman ordusu aralıksız için haftadır Lübnan'a saldırısını sürdürüyor. Bu saldırı ilk anlarından başlayarak ne sivil halkı, ne yerleşim bölgelerini, ne de hatta insani kuruluşları, basın kuruluşlarını ya da altyapı tesislerini ayırt etmeyen vahşi ve yağmacı bir savaş biçimini aldı. Siyonist ölüm makinesi en son uluslararası gözlemcileri dahi hedef olarak seçti.

Kaçırılan iki İsraili askerin kurtarılması bahanesiyle yürütülen bu vahşi öfke fırtınası, tüm sınırları aşarak açıkça intikam hedeflemektedir ve Lübnan ve halkına karşı eşi görülmemiş bir nefretle, Hizbullah'ın askeri altyapısını ve komuta yapısını yok etmek amacıyla ülkemize en yoğun yıkıcı ve ölümcül silahları ve en korkak

üç yıldır uygulanan proje temelinde Arap bölgesinin kaderini ve sahip olduğu zenginlikleri kontrol etmek üzere "**Yeni bir Ortadoğu**" yaratma umutlarını açıkça dile getiriyor.

Ancak Siyonist hava kuvvetleri, donanması ve topçuları dört koldan ölüm ve yıkımı sürdürüyorsa da amaçlarına ulaşmada başarısızlığa uğramıştır. Bu nedenle Siyonistler, 2000 yılında Lübnan'dan çekildiklerinden bu yana aslında başvurmak istemedikleri kara saldırısı yoluna başvurmak zorunda kalmışlardır. Bir haftadan bu yana **Maroun Al-Ras** bölgesinde, **Bint-Jbeil** ve çevresinde Lübnan topraklarını işgal etmek için bir ilerleme kaydetmeye çalışıyorlar.

Bu katiller suç ve vahşilikte üstün

Lübnan halkı ve hükümeti politik ve askeri eylemlerden güvenlik ve halkın gündelik yaşamıyla ilgili önlem ve politikalara kadar her konuda işgalcilere karşı mücadelede birleşmelidirler.

Ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Yalnızca modern toplumun en devrimci en ilerici sınıfı olan proletarya, kendisiyle birlikte sömürülen ve ezilen sınıf ve tabakaları örgütleyerek, toplumu sömürü ve zulüm zincirlerinden kurtarabilir. Yalnızca proletarya, sahip olduğu devrim öğretisiyle ve örgüt bilimiyle kendisiyle birlikte toplumu özgürleştirip, kendi kaderini ellerine alarak, geleceğini şekillendirebilir. **Bu, tarihin proletaryanın omuzlarına yüklediği en ağır, en zorlu ve en onurlu insanlık görevidir.**

Kapitalist-emperyalist sistemin saldırılarının ve onun yerli gerici uşaklarının baskılarının çok yönlü artması sonucu yaşanan büyük çaplı toplumsal kuşatma, ezme, sindirip köleleştirme süreci gözönüne alındığında, keza sınıf savaşımının gelişim ve ilerleme düzeyi, günümüzde almış olduğu mücadele biçimlerine bakıldığında **"tek başına"** halk safı arasındaki hiçbir kesimin özgürleşip, kurtulmasının mümkün olmadığı açıkça görülecektir. **"Ya hep beraber, ya hiç birimiz"** bilinciyle ortak hareket edildiğinde başarı elde etme gerçekliğe dönüşür.

Sömürü ve zulüm altında çaresiz ve umutsuz bir yaşama mahkûm edilen maddi ve manevi kölelik zincirleri içinde kuşatılan toplumun ezici bir bölümü örgütsüz, dağıntık, çaresiz durumdadır. Toplumun ezici bir çoğunluğu yaşamından memnun değil, insanca bir yaşama sahip olacağı umudundan yoksundur. Yer yer zayıf, dar ve sınırlı bir kesimle örgütsüz, yarı-örgütlü kendiliğinden bir şekilde gösterilen tepkiler, ortaya konan irade, egemenlerin baskı ve şiddeti karşısında bir varlık göstermeden kolayca sonlanmaktadır. **Özellikle gecekondularında yaşanan durum bu gerçekliği fazlasıyla gözler önüne sermektedir. Toplumun manevi kölelik koşullarında örgütsüzlük, bilinçsizlik gerçekliği, sömürücü egemen sınıfların gücünü artırmaktadır. Sömürücü zalimlerin gücü, yönetme "başarısı", kitlelerin örgütsüzlüğünden, dağıntılığından ve bilinçsizliğinden gelmektedir.**

Kapitalist-emperyalist sistemin gelişmişlik düzeyi, almış olduğu sömürü ve saldırı biçimleri, günümüzde ekonomik-demokratik-ulusal ve politik sorunları dar bir kesimin ve bir sınıfın sorunu olmaktan çıkarıp, dünden daha fazla toplumun önemli bir bölümünün ortak sorunu haline getirmektedir. **"Özel", "lokal", "bölgesel", "çevresel"** sorunlar toplumun genelinin sorunları haline gelmektedir. Bu durum, çözüm düşüncelerini, mücadele ve örgütlenme biçimlerini de dünden daha fazla toplumun ortak paydası haline getirmektedir.

Bu süreç aynı zamanda enternasyonal destek ve dayanışmanın, ortak mücadele örgütlenmenin zeminini ve koşullarını da güçlendirdi. Sorunların gelişim evrimi, dar ulusal, dar bölgesel sınırları aşarak, evrensel bir boyut kazandı.

Bundandır ki; herhangi bir mücadele, toplumun diğer kesimlerini, herhangi bir bölgenin mücadelesi diğer bölge ve ülkelerin mücadelesini daha hızlı ve güçlü bir şekilde etkilemektedir. Mücadele ortaklaştığı, bu ortaklık temeli üzerinde örgütlenmeler yaratıldığı oranda başarı şansı artarak, mücadele ve örgütler etkili ve kalıcı birer güç durumuna gelir. Sınıf düşmanlarınca dikkate ve ciddiye alınan bir güç yaratılmış olunur.

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLEME SORUNLARI

İşçi sınıfı, işyerlerinde sendikal mücadelede salt kendisiyle sınırlı (son yirmi yıllık süreçte sayıları iyice azalan sendikal, örgütlü kesimin durumu göz önüne alınırsa) bir kesimi örgütlemeye çalıştığında, komprador burjuvazi karşısında direnme, örgütsel gücünü geliştirme, uzun vadeli başarı elde etme şansı azalmıştır.

İşçi sınıfı içinde son süreçte sosyal yıkım yasaları sonucu yaşanan **esnek üretim**, taşeronlaştırma, **özelleştirme**, sendikasılaştırma vb. olgular ve yoğun işsizlik yaşanmaktadır. Sermayenin ivmesi yükselerek artan saldırılarıyla birlikte, yaşanan değişim ve farklılaşma gözönüne alındığında, örgütlenme yöntem ve biçimleri de yaşanan bu değişime koşut olarak yeni biçimler olarak zenginleştirilmelidir. Ekonomik-demokratik hak talebi, kazanılmış hakların korunup savunulması mücadelesi olsun, sendikal alanda yürütülen ücretleri artırma talepli mücadelede olsun, sınırlı sayıda dar bir işçi kesimin örgütlenmesiyle kalıcı başarı elde edilemeyeceği açıktır. Öncelikle işten atılan işsizlerin, fabrika ya da atölyelerin yanı başındaki semt ve mahalle halkı örgüt-

lenmeli, bu alanda var olan kitle örgütleriyle destek ve dayanışma ve ortak örgütlenmeler içine girilmelidir. Temel sorunlar üzerinde ortaklaştırılıp örgütlenme yelpazesi genişletildikçe, örgütlenme gücü direnme kapasitesi artar, başarı elde edilir. Bu tespiti en yakın örnek Tuzla Deri ve Organize Sanayi Bölgesi'ndeki **Cevahir Deri** ve **Dünya Deri**'nin direniş pratiği gösterilebilir. Bütün eksik ve yetersizliğine rağmen ileri ve olumlu bir direniş pratiği sergilenmiştir. Bu direniş Tuzla'da uzun süre yaşanan ve devam eden suskunluğu parçaladığı gibi Tuzla havzasındaki işçilerin önemli bir bölümünün destek ve dayanışmasını arkasına alarak, direniş ve kararlılık gücünü ortaya koymuştur. Tuzla'da uzun süredir devam edip sonlanan direniş, başta taşeronlaşmaya ve karşı-devrimin azgın saldırılarına karşı duran, kararlı bir barikat olmuştur. Bu barikat yıkılmış olsaydı, Tuzla'da taşeronlaşmanın önüne geçilmesi zorlaşır. Dünya ve Cevahir Deri'de mücadele kaybedilseydi, yıllara dayanan Tuzla'daki direniş ve mücadele geleneğinde ciddi bir kırılma yaşanacaktı.

Öncelikle direnen deri işçileri örgütlü ol-

manın gücünü, direniş bilincini elde ettiler. Üretimden gelen güçlerini sınıf kararlılığıyla ortaya koyup, birlikte ortak direniş gösterecek, başta patronlara geri adım attırdılar. Bununla birlikte diğer işçilerin destek ve dayanışmasını kazandılar, onlara olumlu bir devrimci örnek oluşturdular. Bu direniş, ileride patronların ve kolluk güçlerinin gelişecek olan saldırılarına karşı da kararlı bir direniş yanıtı olmuştur. Direnme ve örgütlenme bilincinin kazanımı salt direnen işçilerle sınırlı bir kazanım olarak görülmemelidir, bu kazanım bütün Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde var olan fabrikalardaki işçilerin kazanımı olarak görülmelidir.

Küçük direniş kıvılcıklarının hem öğrettikleri hem de kazanımları vardır. Sürece doğru ve devrimci tarzda yaklaşıldığında içinden geçilen sürecin niteliği ve özellikleri doğru değerlendirildiğinde, bu tespitin doğruluğu daha iyi anlaşılır. Bu küçük direniş örneği, süreciyle, özellikleri ve kazanımlarıyla doğru okunmalıdır. Bu süreç doğru okunduğu takdirde gelecekteki mücadelenin ve örgütlenme biçimlerinin de nasıl olması gerektiği anlaşılabilir.

Önce, dar-zayıf-sınırlı bir işçi ve emekçi kesimin içinde yer aldığı direniş ve mücade-

de edilebileceği bilinci kazanıldı. Bugünkü süreç açısından bu büyük bir kazanım olarak görülmelidir. Bu mücadele ve direniş bilinci geliştirilip, ilerletilmeli ve adım adım diğer alanlara doğru yaygınlaştırılmalıdır. Tuzla'nın köklü, onurlu ve saygın bir direniş ve mücadele geleneği vardır. Yıllara dayalı zorlu, kararlı direniş ve mücadele geleneği, sonucu Deri işçilerinin somutluğunda hak ettiği onurlu ve saygın yeri kazanmıştır. Bu bilinç ve mücadelenin, daha fazla proleterleşmeye partileşmeye ihtiyacı vardır. Hem bilinç olarak hem de mücadele ve örgütlülük olarak geliştirilmeye, daha fazla alanlara yayılmaya ihtiyacı vardır. Başta tersane işçileri olmak üzere bugün en fazla ölüm ve iş cinayetiyle sonuçlanan maden işçilerinin örgütlenmesine dek varan bir devrimci mücadele ve direniş geleneği geliştirilerek, yaygınlaştırılıp, büyütülmelidir. **Yoksulların en yoksulu, ezilenlerin en ezileni, sendikası-örgütsüz, ağır iş koşullarında yarı-aç, yarı-tok yaşama mahkûm olanlardan başlanmalıdır.** Mücadele ve örgütlenme çalışmasına **en zayıf ve en güçsüz halkadan** başlanmalıdır. Esnek üretimle parçalanmış, örgütsüz, zayıf ve güçsüz olanların birleştirilmesinde, bu mücadelenin toplumun diğer kesimlerinin sorunları ve mücadelesiyle birleştirilmesinde doğru bir yönetime girmelidir.

Emperyalist-kapitalist sistemin son yirmi yıllık saldırıları, hâkim sınıfların baskıları toplumsal dinamikleri zayıflatmış, parçalamış, örgütsel güçlerini sınırlandırmıştır. Bunun karşısına esnek üretimle parçalanmış sürecin bütünleştirilip, birleştirilmesine işsizlerle semtlerin, kitle örgütleriyle esnafların, öğrencilerle emeklilerin, kadınlarla çevrecilerin mücadelesinin birleştirilmesine çalışılmalıdır. Bu kolay ve zahmetsiz olmayacaktır. Sorunların ortak olduğu, yaşananların ortak olduğu kavratıldığı oranda mücadele ve örgütlenme zayıftan güçlüye, küçükten büyüğe doğru adım adım gelişecektir.

Halk Savaşı bir savaş teorisi, savaşın yasaları, taktikleri, kural ve ilkeleri işçi sınıfı içindeki çalışma için de uygulanabilir. En zayıf alanda sayıları az da olsa en yoksul olandan başlamak. Çelişki ve çatışmanın yaşandığı alandan, düşmanın görece zayıf, işçi ve emekçilerin değişim isteminin fazla olduğu alandan, basit ve küçükten, sayısı az da olsa direniş ve mücadele potansiyeli taşıyan, değişim istemi güçlü olandan, alttan üste doğru adım adım mücadele ve direniş kıvılcıkları tutuşturarak gelişim sağlanmalıdır.

DAHA BİLİNÇLİ, ÖZGÜVENLİ VE DİSİPLİNLİ BİR ÇALIŞMA...

Mücadele ve örgütlenme süreci gelişip, ilerledikçe kendi mücadele yönünü bularak biçimlenecektir. Bu süreçte yanlışlıklardan ve hatalardan korkularak geri durulmamalıdır. Hiçbir mücadele ve örgütlenme çalışması dümdüz bir rota, salt başarı ve salt yengilerle dolu bir hat izlememiştir.

İşçi sınıfı içinde sınıf sendikacılığı anlayışında en ileri ve devrimci mevziyi temsil eden DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) anlayışı bir yandan programını (sendikal anlayışı, örgütlenme çizgisi, çalışma ilkeleri)

elde olmayanların mücadeleyle birlikte el-

oluştururken diğer yandan mücadele ve örgütlenme çalışmasını daha bilinçli, disiplinli, özverili ve daha örgütlü bir şekilde yürüterek yaygınlaştırıp, geliştirmelidir. Bu anlayış iki temel gerçekliğe daha fazla yakınlaşarak, sürecini yaşamalıdır. Birincisi; işçi sınıfına ve onun mücadeleye gerçekliğine; diğeri ise proleter sınıf bilincine daha fazla yakınlaşmalıdır. DDSB bilincinden örgütlü proleter sınıf bilincine Tuzla'dan tersane, maden ve diğer işçi sınıflarına uzanmalıdır.

DDSB ücret sendikacılığını esas alan, sistemin bir parçası olan, ona bağımlı, onun uyudusu haline gelen sendikacılık anlayışına karşı kararlı ve uzun erimli mücadele yürütmeyi asla ihmal etmemelidir. Bugün sendikal alanda sermayenin uşaklığını, savunuculuğunu yapan uzlaşmacı, teslimiyetçi bir anlayış egemendir. Komprador burjuvaziye karşı mücadelenin bir parçası da ücret sendikacılığını esas alan egemen sendikal anlayışa karşı mücadeledir. Egemen olan bu anlayışa karşı mücadele bilinci ve zorunluluğu kavranmadan işçi sınıfının öndeki örgütlenme ve mücadele engeli aşılamaz, güçlü ve kalıcı birlikler oluşturulamaz.

DDSB bilinci, bütünüyle tam bir sınıf bilinci değildir. İçinde belli ölçüde proleter bilinç dokusu nüvesi taşısa da örgütlü-sendikal-ekonomik merkezli mücadeleyi amaçlayan bir bilinçtir. Tam sınıf bilinci Proletarya Partisi'nin sahip olduğu örgütlü ve öncü sınıf bilincidir. Bu bilinç politik iktidar perspektifli devrim bilincidir. Bu bilince sahip olmak için düşünsel, örgütsel ve pratik olarak hazırlanmak, adım adım bu bilinci kuşanmaya çalışmak lazım. Bu bilinç kazanılmayınca süreç içinde DDSB bilinci, ücret sendikacılığı anlayışı başta olmak üzere her türlü reformizme, bürokratizme, oportünizme karşı mücadele bilinci zayıflar. DDSB bu mücadeleyi gündemine alıp, ileri doğru adım atmazsa süreç içinde burjuva-bürokrat sınıf bilinciyle uzlaşma tehlikesini kendi içinde barındırır.

Aynı mücadele sahasında dövüşmeye ve vuruşmaya aynı mücadele biçimiyle devam eden, aynı mücadele silahlarını kullanan, kendini sürekli bir şekilde tekrar eden her mücadele, süreç içinde kendi içinde büzülme ve kabuğuna çekilmeyi de beraberinde getirir. Keza kendini tekrar eden, geliştirip ilerletmeyen bilinç de süreç içinde gerilemeye ve kendi içinde büzülmeye başlar.

Sınıf düşmanları diğer iş ve çalışma alanlarının Tuzlalaşmasına müsaade etmeyecektir. Bundandır ki, küçük bir direniş kıvılcımını söndürmek için her türlü saldırı biçimini ve ez-

me yöntemini devreye sokmaktan çekinmeyecektir. Mücadeleyi engelleme, bastırma, sindirme, korkutma yöntemlerine başvurmadan bir an olsun geri durmayacaktır. Sınıf düşmanları sınıf hareketini dışarıdan baskı ve şiddet yoluyla alt edemediği zaman, içeriden alt etmeye çalışacak, onu revize etmeye, düzen içine çekerek ehlileştirmeye çalışacaktır. Bu tehlikelere karşı şimdiden uyanık olunmalıdır.

DDSB mücadelenin ekonomik-demokratik zeminden politik iktidarı hedefleyen mücadeleye doğru adım adım gelişimini amaçlayan bir perspektifle hareket etmelidir. Sadece kendi iş kolunda sadece sendikal alanda dar bir işçi ve emekçi kesimi hedefleyen saldırı ve kuşatmaya karşı yanıt vermekle sınırlı kalmamalı, diğer iş kollarında ve kesimlerde yaşanan saldırı ve kuşatmalara, aynı zamanda toplumun diğer sınıf ve tabakalarına karşı burjuva-feodal düzenin saldırılarına karşı da mücadele etmeli, karşı duruş sergilemekten geri durmamalıdır. **Proleter sınıf bilinci salt ekonomik-demokratik haklar için mücadeleyle sınırlı bir bilinç değildir, politik iktidarı amaçlayan ileri bir mücadeleyi içeren devrimci bir bilinçtir.**

DDSB ideolojik-politik duruşunun ve örgütsel-pratik hareketinin ve yöneliminin var olan diğer sendikal anlayışlardan ve sınıf adına ortaya çıktığını iddia eden anlayış ve düşüncelerden net ve berrak bir şekilde farklılığını her yönüyle ortaya koymalıdır. Düşünsel ve pratik çitası yüksek, berrak ve net olmalıdır. İşçilere, emekçilere, ezilenlere umut ve güven veren bir duruşu olmalıdır. Bu çitada işçiler, emekçiler, ezilenler kendi istem ve taleplerini, mücadele pratiklerini, gelecek özelemlerini, geleceği şekillendirme sanatını görmelidir.

PROGRAM NASIL ŞEKİLLENMELİDİR?

DDSB ortak bir program anlayışı geliştirmelidir. Her bölge ve kesime, her bireye göre farklı algılanan, farklı yorumlanan, farklı uygulamaya çalışılan bir anlayış değil, işçi sınıfı başta olmak üzere, emekçilerin, sömürülenlerin ortak sorunlarına çözüm olmayı amaçlayan ortak bir anlayış geliştirmelidir. Yüzeysel, tek yanlı, tek parçalı, üstün körü, günü kurtarma amaçlı bir yaklaşımla değil, bütünlüklü, derinlikli, geçmiş mücadeleye bugünkü mücadeleyi sentezleyecek, süreci örgütlemeyi başaracak, geleceği kazanmayı hedefleyecek, işçi ve emekçilerin ezilenlerin büyük çoğunluğunu örgütlemeyi amaçlayacak bir perspektife sahip olmalıdır.

DDSB Programı, önce direniş çadırlarında, grev ve mücadele alanlarında tartışılarak, adım adım geliştirilip, işçi sınıfının farklı kesiminden, geçmişte yaşanan ve günümüze dek devam edip gelen mücadele deneyiminden, farklı iş kollarındaki mücadele pratiklerinden, diğer ülke tecrübelerinden özellikle Filipinler, Hindistan, Nepal, Peru, Brezilya kitle hareketlerinden, mücadele deneyimlerinden bugün ülkemizde özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek üretim, sendikasılaştırma, işten çıkarma, her türlü sosyal güvenceden yoksun bırakma, kazanılmış sosyal hakların gasp edilme süreciyle birlikte yaşanan somut değişim ve farklılaşma gözönüne alınarak, program taslağı oluşturulmalıdır. Bu taslak, katılması mümkün olan en geniş işçi ve emekçilerin düşünsel değerlendirmelerine, öneri ve eleştirilerine açık, doğruları benimsemeye hazır, olumlu olumsuz bütün

tepkileri kabul etmeye yatkın olmalıdır. Taslak, işçilerin-emekçilerin tartışma ve katılımıyla yeni öneri ve değerlendirmeleriyle, eleştirileriyle belli değişikliklere/düzeltilmelere gidilerek, tekrar işçilere sunulup, son değişimi ve alacağı biçimi bir konferansla biçimlendirerek tamamlanmalıdır. **"Kitlelerden kitlelere"** öğrenme ilkesi, bilgi edinme pratiği, kitle çizgisi ancak bu şekilde somut bir gerçekliğe dönüşür. Bu konuda YDG Programı'nın oluşum süreci ve örgütlenme deneyiminden yararlanılmalıdır.

DDSB'NİN MÜCADELE PRATIĞI

DDSB faaliyetçilerinin gözü, kulağı, dikkat ve ilgisinin odağı işçi sınıfının ve emekçilerin yaşadıkları ekonomik-politik sorunları olmalıdır. DDSB kendi sorunu ve talepleri (işçileri örgütledikçe kendi örgütsel ve yönetsel sorunlarına çözüm ve yanıt bulacaktır) için değil, öncelikle işçilerin, emekçilerin sorunları üzerinde kafa yorup, yoğunlaşsın, bu sorunların çözümü için sorunu gündeme getirip ortak örgütlenme yaratmaya, ortak mücadeleyi geliştirmeye gitmelidir. Özelleştirme sorununu en yakıcı ve ağır olarak yaşayan işçilerin, emekçilerin sorununu, salt işçilerin emekçilerin sorunu çerçevesinde ele alan, sorunun aynı zamanda toplumun diğer kesimlerinin de sorunu olduğunu kavramayan bir bakış açısı, sorunun çözümü için belirlenecek politika ve yaratılacak örgütsel pratiği de başından darlaştırmış olur. Oysa özelleştirme politikası kapitalist-empyralist sistemin en ciddi ve kapsamlı saldırısının önemli bir parçasıydı. Bu politikanın mağdurları sadece işçiler değildi. Aynı zamanda toplumun diğer kesimleri de bu sorunu ağır ve yakıcı bir şekilde yaşadı. Köylüler, kamu emekçileri, işten çıkarılan işçiler, öğrenciler, semtlerdeki esnaf, tutsaklar, emekçi kadınlar kısaca toplumun geniş ve kalabalık bir kesiminin ortak sorunu olarak kavranıp buna uygun politika ve örgütsel çalışma geliştirilse daha geniş ve güçlü bir kesim örgütlenip, mücadeleye çekilmiş olur. Egemenler üzerinde daha güçlü bir yaptırım gücü sağlanmış olur. Soruna doğru ve bilimsel politik bakış açısıyla bakmanın önemi buradadır. Gerçekliğe doğru yaklaşma, sorunu bütünlüklü kavrama gücü kendisini burada ortaya koymaktadır. Ancak şunu belirtmekte fayda var ki işçi sınıfının yaşadığı her ekonomik-demokratik toplumsal sorun, ülke bütününe gerçekliğinden ve sürecinden kopuk, ondan bağımsız değildir. Dolayısıyla burada devrimci bir bakış açısı olan Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini kavramak devreye girmektedir. Buna sahip olunmadan bunun yol göstericiliğiyle sorunlara, gelişmelere, bakılmadığımda yanlışlıklar ve bunun sonucunda politik sapmalar örgütsel hatalar ve beraberinde umutsuzluk kaçınılmaz bir olgu haline dönüşür.

Bu konuda nasıl ki; politik propaganda ve ajitasyon için yeterince sorun varsa aynı zamanda işçi ve emekçi yaşamında yeterince ekonomik temelli yürütülecek propaganda ve ajitasyon için sorun (malzeme) vardır. Ülkemiz, ekonomik-demokratik-politik sorunları çeşitli ve yoğun olan bir ülkedir.

Gerek TİS (Toplu İş Sözleşmesi) sürecinde, gerek, özelleştirme sonucu işten çıkarma, sosyal yıkım yasalarının gündemde olduğu saldırıların boyutlanarak arttığı hak gasplarının yoğun yaşandığı süreçte sınıfın ortak sorunlarını belirleyip, yazılı ve sözlü propaganda ve ajitasyon, ikna ve inandırma çalışması yürütülmeli ortak örgütlenmeye gidilmelidir. Önce iş-

çilerin, emekçilerin ekonomik-demokratik sorunları (iş ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi, düzeltilmesi vb.) üzerinde düşünüp, kafa yorulmalı, yoğunlaşsın çözümler konusunda düşünce geliştirilmeli, işçileri çözümün öznesi, sahibi yapmak için çalışılmalıdır. Önceliğine dar bir kesimin, dar bir grubun ve çevrenin sorunlarını sınıfın gündemine getiren, çözümünü onlara dayatan anlayış, sınıfı örgütleyemez. Bu tür yaklaşım küçük burjuva, bencil ve bireyci bir yaklaşımdır. Sürecin gerisinde durmak (kendiliğindenci) kadar sürecin gerçekliğine yabancı, ondan uzak, çözümünü amaçlamayan her yaklaşım da örgütlenmeyi değil, örgütsüzlüğü yaratır.

İçimizden dışarıya doğru, bireyden kolektife, özelden genele, parçadan bütüne doğru bakmayı başardıkça doğru bir düşünce geliştirilmiş olur. Keza bireyin, parçanın, dar bir kesimin değil, bütünün, genelin sorunları gündeme getirildiğinde bütünün ilgi ve duyarlılığı artar, soruna yakınlaşması, algılamaya çalışması başlar, çözümünü için örgütlenme istemi artar. Bu yol kolay, zahmetsiz, sınırlı ve küçük bir emek ve mücadeleye değil, sabırlı uzun zamanı alacak bir ikna ve inandırma çalışmasıyla katedilir. Devrimci politika bireylerin olduğu yerde değil, binlerin, on binlerin olduğu yerde yapılır.

DDSB Programı, dar sınırlı bir kesimi, çevreyi bir iş kolunda çalışan işçilerin örgütlemesini amaçlayan bir perspektifte olmamalıdır. İşsizleri, özellikle işten çıkarılan işsizleri, semtdeki emekçileri de örgütlemeyi (direniş ve grevlerde en ciddi destek ve dayanışmanın, sahiplenme ve savunmanın bu kesimden geleceği gözönüne alınmalıdır) amaçlayan bir perspektife ve anlayışa sahip olmalıdır.

DDSB'nin örgütlenme çalışması toplumun örgütsüz olan diğer kesimlerini adım adım örgütlemeyi amaçlayan bir çalışmaya dönüşmelidir. Köylüler, işsizler, seyyar satıcılar, balıkçılar, emekçi kadınlar, göçmenler, toplumun en kalabalık, en örgütsüz, en fazla sömürü ve baskıya maruz kalan kesimleri örgütleyecek örgütlenme anlayışı ve mücadele biçimleri geliştirilmelidir.

DDSB, işçi sınıfının somut sorunlarını, yaşanan değişimi, kısaca gelişim yönünü kapsamalı ve bütünlüklü olarak değerlendirdiği somutu inceleyip, çözümlediği oranda her bir direniş ve grev pratiğinden hem alan mücadelesi hem de bütün ve genel için somut ders ve deneyimler çıkarıp, bunların ışığında örgütlenme çizgisini geliştirip, bilincini derinleştirdiği oranda daha güçlü gelişim kaydedecektir. Gerçekliğe, işçi ve emekçilerin yaşadıkları sorunlara ve proletaryanın devrim bilimine yakınlaştığı oranda bu iki olguya hâkim olmaya başladıkça zayıflık, yetmezlik, örgütsüzlük, dağınıklık adım adım aşılanacaktır. Ancak o zaman DDSB başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçilerin, ezilenlerin ilgi odağı olup çekim merkezi ne dönüşecek, geleceği şekillendirme sanatının direniş atölyesi olacaktır.

Ekonomik-demokratik mücadeleden adım adım politik mücadeleye, dar bir alandan daha geniş alana, örgütsüzlükten yarı örgütlü duruma, yarı örgütlülüğün bütünlüklü olarak örgütlü duruma, kendiliğindencilik bilincinden proleter sınıf bilincine adım adım gelişim ve ilerleme sağlanacaktır.

Doğrular, emek ve fedakarlıkla, eşsiz devrimci kahramanlıkla, büyük enerji ve özveriyle, inceleme ve araştırma ile öğrenilir ve pratik sınımayla, yer yer de hayal kırıklıkları yaşanarak elde edilir.

Karadeniz'de fındık üreticilerinin sabrı taşı

Ordu'da yaklaşık 100 bin köylü bir araya geldi ve IMF politikalarını harfi harfi-yene uygulayarak köylünün ölüm fermanını imzalayan AKP hükümetini uyardı. Fındık üreticilerinin uzun zamandır yaptığı çeşitli eylemlerin yanında, bunlardan farklı olarak öfkenin doruğa çıktığı bu eylem, ülke kamuoyunu adeta salladı. Yaklaşık 8 milyon insanın geçimini sağladığı fındıkta oynanan oyunların üretici üzerinde yarattığı yıkımın boyutunun görülmesi anlamında önemli olan mitingün ardından birçok kesim, ülkemizdeki köylü kitlesini "tekrar" hatırladı. "Köylülerdeki öfke patlaması", "devletin tarımı tasfiye politikaları" üzerine bolca yazıldı çizildi. Burjuva-feodal medya ise misyonu gereği mitingün farklı yönlerini propaganda ederek köylülerin vermek istediği asıl mesajı karartmaya çalıştı.

Ülkemizde AKP hükümeti eliyle yürütülen tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesi, desteklemelerin azaltılması, gümrüklerin eşgüdümü, kota uygulaması, Doğrudan Gelir Desteği gibi saldırılarla birlikte köylü kitlesinin yaşadığı yıkımın boyutları ortadadır. Tütün, şekerpancarı, mısır, çay gibi ürünlere uygulanan kotalar, tarımsal KİT'lerin tasfiyesi vb. saldırılar, ülke ekonomisine 2 milyar dolar gibi bir girdi sağlayan fındıkta da yaşanmaktadır. Hatırlanacağı gibi 2003 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile Fiskobirlik özerk bir statüye getirilmişti. Fiskobirlik'in ürün işleme üzerine yapılanması yetersiz olduğundan, sadece depolama ve satış ilişkisi-

ni sürdürdüğünden dolayı, bu yeniden yapılandırılma ile fındık piyasa şartlarına terk edilerek, özellikle yoksul küçük üreticinin yaşanan dalgalanmaların/krizlerin faturasını yüklenmesini de beraberinde getirdi.

Aslında uzun bir dönemdir fındık üreticilerinin çeşitli eylemlerine sahne olan Karadeniz'de son olarak Ordu'da yapılan ve öfkenin doruğa çıktığı eylem, ülkemizdeki köylü kitlelerinin yaşadığı yıkımı göstermesi bir yana; köylü kitlelerinin taleplerini görme, kavrama ve de bu doğrultuda harekete geçmek açısından değerlendirilmelidir. Ülkemiz devriminin anti-feodal niteliğinden hareketle, köylü kitlelerinin somut taleplerinin görülmesi ve değerlendirilerek bu doğrultuda atacağımız adımlarımızın belirlenmesi önemlidir. Bu taleplerin görülmesi anlamlıdır, çünkü ülkemizdeki köylü kitlelerinin talepleri bugün daha çok taban fiyatının düşük olması, ürününü istediği fiyattan satamama ve yoksullaşma olarak ortaya çıkmaktadır. Bu bize bugün yaşanan sorunların farklılaştığını göstermektedir. Yapılan bu eylemlerin de bu açıdan değerlendirilmesi gerekmektedir. Ancak elbette ki altı çizilen önemli noktalardan bir tanesi de belli ölçülerde bir farklılık yaşansa da meselenin özünün halen kendisini koruduğudur. Konu ile ilgili **Proletarya Partisi'nin 7. Konferansında** altını çizdiği noktaları bir kez daha hatırlayalım; "**Köylülerin sosyal yaşamları değişim göstermiştir. Meseleye salt top-rak sorunu olarak bakılamaz. Tarıma dayalı çelişkiler gücünü korumaktadır. Bu değişimlerin incelenmesi gerekir.**" Buradan da anlaşılacağı üzere bugün mesele, geniş köylü kitlelerinin talep ve istemlerini doğru tahlil edebilmek, yığınların düşmanlarını tespit etmek ve devrimimizin temel gücünü harekete geçirecek örgütlemektir.

Karadeniz köylüsü ayakta!

Fiskobirlik'in tasfiye edilmesi, taban fiyatın giderlerin dahi altında kalması, Zapsu başta olmak üzere Alivrecilerin fındık üreticilerini hiçe sayması köylünün tepkisini doğuran nedenlerin başında gelmektedir. İlk olarak bu eylemlerin gelişim sürecini anlamak için önceki döneme kısa bir göz atalım;

2005 yılı fındık fiyatları Fiskobirlik tarafından 7.45 YTL olarak açıklanmıştı. Fiskobirlik, şu anda üreticinin büyük miktarda ki alacağını bankalardan kredi alamamasından dolayı ödeyememektedir. Bu durum zaten zorda olan üreticilerin iyice sıkışması anlamına gelmektedir. Dünya fındık üretiminin % 75'i Karadeniz Bölgesi'nde yapılmakta ve Avrupa çikolatacılarını ve pastacılarını yaklaşık 220 bin ton iç fındığı Türkiye'den almaktadır. İçerde ise yaklaşık 30 bin ton iç fındık tüketilmektedir. 2 kg kabuklu fındıktan 1 kg iç fındık üretilmektedir. 2001'de 705 bin ton, 2002'de 600 bin ton, 2003'te 480 bin ton, 2004'te 350 bin ton, 2005'de 522 bin ton kabuklu fındık üretilmiş iken; bu yıl 643 bin ton rekolte beklenmektedir. Fındık üretimi 500 bin tonu aşmışta ürün depolarda kalmakta, yakılmak-

ta veya yağ olarak kullanılmaktadır. Fiskobirlik'in özerk yapıya kavuşturulmasından önce bu oluşan arz fazlasının zararını devlet karşılamaktaydı. Bu yapılanma dolayısıyla artık devlet karşılamamaktadır. 2003 yılında yaşanan don olayından yaşanmasından dolayı ve 2004 yılında kabuklu fındık üretiminin 500 bin ton olmasından dolayı ihracat fiyatları artmıştır. Dünya fındık üretiminin yaklaşık % 75'ini üretmemize rağmen Hamburg'ta kurulu fındık borsası ile Avrupalı çikolata ve pasta şirketleri fiyat politikasının yönlendirilmesinde belirleyici olmaktadır. 2006 yılında yaklaşık 700 bin ton olarak beklenen kabuklu fındık üretiminin 500 bin tonuna talep olacağından, artan 200 bin ton elde kalacaktır. Ürün bolluğu nedeniyle alıcı (tüccar/alivreci) biliyor ki, yoksul olan küçük üretici fiyat ne olursa olsun ürününü satmak zorundadır. Bu piyasa şartlarında tüccar 2.20 YTL'den fazla ödeme yaparsa ihracat yapamayacağından fiyatların bu civarda oluşması beklenilmektedir. Bu bilgilere göre 2006 yılında yaklaşık 3.45 YTL olarak hesaplanan fındık, üretim masraflarını bile karşılayamayacak durumda. AKP hükümetinin de IMF politikaları çerçevesinde gözettiği ödemeler "**dengesiz**" nedeniyle fındık üreticisini yoksulluk/göç beklemektedir.

Fiskobirlik ve AKP köylüye karşı

Fiskobirlik'in tasfiye sürecine paralel olarak 5 tane fındık ihracatçısı büyük tüccar biraraya gelerek Fındık A.Ş. adında bir oluşuma gitmişlerdir. Bununla Fiskobirlik'in yerini doldurarak, tek taraflı sözleşmeli fındık üreticileri yaratılmak istenmekte ve yoksul/küçük üreticiyi tamamen kontrolleri altına almayı amaçlamaktadırlar. Sözleşmeli fındık üreticileri yaratılarak, sözleşme yapamayan üreticilerin fındıkları alınmayacak veya el altından yapılan oyunlarla ürün fiyatlarında kendi lehlerine olarak örgütsüz olan köylüyü tamamen sömürü şartlarına açık hale getirmek istemektedirler.

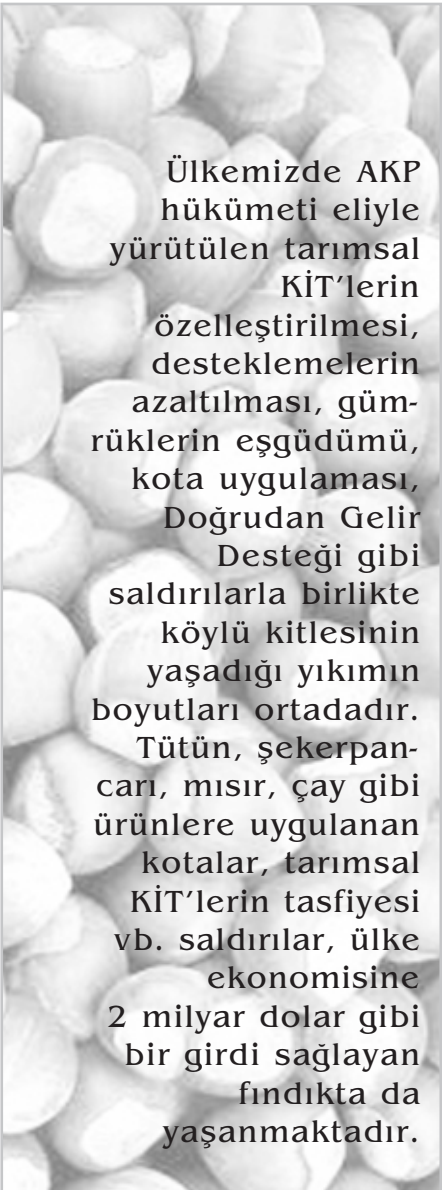
Bütün bu gelişmelerin üzerine AKP hükümeti ise, Ordu'da fındık fiyatlarının sorunlusunun Fiskobirlik olduğunu ileri sürerek köylüyü yanlış hedeflere sürükleyerek yanıltılmak istemektedir. Fındıkta yaşanan bu durumun arkasında AKP'yi hükümete taşımakta perde arkasında rol alan eski Dünya

Fındık İhracat-İthalatçılar Birliği Başkanı, **R.Tayyip Erdoğan**'ın baş danışmanı fındık tüccarı Cüneyt Zapsu'nun emeği büyüktür. (Zapsu gelen tepkilerden sonra buradaki görevinden ayrılmıştır.) Zapsu aynı zamanda Türkiye'nin sayılı Alivrecilerinden bir tanesidir. Ülkemiz fındığının en büyük alıcısı olan Nutella'nın bir dönem temsilcisi olan Zapsu'nun yanısıra İstanbul Fındık İhracatçılar Birliği Başkanı Ufuk Özongun da en büyük fındık ihracatçısı Progıda'nın % 30 ortağıdır. Peki nedir bu Alivre? Avrupalı fındık alıcısı, ülkemizdeki tüccarla bir sene öncesinden fındık fiyatı konusunda anlaşır ve kaporasını verir. Örneğin 100 kilosu 300 dolardan anlaşmıştıysak bu işleme "**alivre**" denir. Alivreci tüccarlar fiyatın beklenmedik artışından zarar ettikleri için fındık üreticilerinin zarar etmesine aldırmadan fiyatın düşmesini tercih ederler. İşte Zapsu'nun "**Aman fiyat yükselmesin, üretim başka ülkelere kayar**" sözlerinin arkasındaki gerçek de bu yüksek orandaki kâr meselesidir.

Karadeniz'de öfke kabarıyor!

Alacakları ödenmeyen fındık üreticisinin, 2006 yılı alım fiyatlarının maliyetlerinin altında kalması ve işçilik masraflarını bile karşılayamayacak durumda olması nedeniyle ürününü hasat etmesi bile zorlaşmaktadır. Karadeniz'de fındık üreticilerinin öfkesi bu sömürüye karşı doruk noktalara ulaşmıştır. 22 Temmuz tarihinde Ordu ilinde bir grup üretici Samsun-Trabzon anayolunu kesmiştir. Devletin bu tepkiye yanıtı ise polis copu ve biber gazı olmuştur.

25 Temmuz tarihinde Fatsa ilçesinde Fındık-Sen önderliğinde yapılan mitinge Fatsa ilçesi ve civar ilçelerden yaklaşık 1000 kişinin katıldığı "**Fındığımıza Sahip Çıkalım**" mitingi düzenlenmiştir. Mitingde ÖDP Fatsa İlçe Başkanı **Naci Sönmez**, ÖDP MYK üyesi **Alper Taş**, Fındık-Sen Başkanı **Kutsi Yaşar** ve Hububat-Sen Başkanı **Abdullah Aysu** birer konuşma yapmıştır. Konuşmacılar fındık politikalarının üreticiyi nasıl mağdur ettiğine, bu durumun uluslararası sermayenin ayağı olan IMF politikalarının bir sonucu olduğuna ve üreticilerin bu durum karşısında üretici örgütlülüğünü güçlendirmesi gerektiğine dair vurgu yapmışlardır.

Ülkemizde AKP hükümeti eliyle yürütülen tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesi, desteklemelerin azaltılması, gümrüklerin eşgüdümü, kota uygulaması, Doğrudan Gelir Desteği gibi saldırılarla birlikte köylü kitlesinin yaşadığı yıkımın boyutları ortadadır. Tütün, şekerpancarı, mısır, çay gibi ürünlere uygulanan kotalar, tarımsal KİT'lerin tasfiyesi vb. saldırılar, ülke ekonomisine 2 milyar dolar gibi bir girdi sağlayan fındıkta da yaşanmaktadır.

Karadeniz köylüsü ayakta;“Fındıkta sömürüye son!”

30 Temmuz 2006’da tarihe geçecek bir köylü direnişi yaşandı. TZOB, Esnaf ve Sanatkarlar Odası ve Muhtarlar Odası önderliğinde on binlerce üreticinin katıldığı miting saat 11.00’de Ordu Cumhuriyet Meydanı’nda başladı. Mitinge konuşmacı olarak katılan Giresun Ziraat Odası Başkanı Ömer Akbaşlı, Ordu Ziraat Odası Başkanı Onur Şahin, TZOB Yönetim Kurulu Üyesi Yener Alçı konuşmalarında hükümeti protesto ederek asıl sorunun Fiskobirlik değil, hükümet olduğuna vurgu yaparak mücadelenin yeni başladığını vurguladılar.

Son konuşmacı olarak katılan TZOB Genel Başkanı Şemsi Bayraktar ise “Türk tarımı ile oyunlar oynanıyor, bu oyunu bozmak için buradayız” diye başladığı konuşmasını, “Hükümeti alaşağı etmek için buradayız. Tencerelerimizde aş değil taş kaynıyor. Meydanlara cevap verilmezse eylemlerimize devam edeceğiz. Et, süt, pancar, mısır para etmiyor. Üretim girdileri sürekli yükseliyor. Son 25 yılın en büyük göçü yaşanıyor. Son bir yılda 1.5 milyon kişi göç etti. Devlet sosyal devlet rolünü oynamıyor. Başbakan kimden yana olduğunu açıklasın. İşbirlikçilerden yana mı köylüden yana mı? Maliyeti 3.50 YTL olan fındık 2 YTL’ye düştü. 30 yıl önce 1 kg fındık ile 5.5 lt mazot alınıyordu, 10 kg gübre alınıyordu bugün 6 kg alınmaktadır. Bunlar çiftçi düşmanlarıdır. Devletin dış, ekonomi ve fındık politikasını Cüneyt Zapsu idare ediyor” söylemleriyle konuşmasına devam etti.

Son yılların en büyük göçünün yaşandığına dikkat çeken Bayraktar, “Fiskobirlik’ten fındık bedelini alamayan üretici borçlarını ödeyemiyor. Bu durum tabii ki esnafı da etkiliyor. Biz hükümeti bir defa daha uyarıyoruz. Mevcut durum çok kötü. Bunu herkesin bilmesi gerekir. Türk çiftçisini hor görenlerin iki yakası bir araya gelmeyecektir” dedi.

Mitingde konuşmalar yapılırken sık sık “Hükümet istifa”, “IMF defol, bu memleket bizim”, “Zapsu fındıktan elini çek”, “Fındığa uzanan eller kırılmalı” sloganları atılırken üzerinde “Fındık kurdu Zapsu” yazılı darağacına asılmış bir maket de yakıldı. Miting sırasında pankart ve dövizlerde “2 çuval fındık ekledim eşeği, alivreciler döndü köşeyi”, “Birazaya gelmiyor yakamız, meydanlara indik, yoktur şakamız”, “Fındık fiyatını köylüye sor”, “Mısırdan sonra fındık, sandıkta alırsın zındık”, “Fındık aşım, emeğim, çocuklarımın eğitimi, kızımın gelinliğidir”, “Fındık gribine duyarsız kalmayın haydi miting”, “Tüccar AKP elele, fındık yerin dibine”, “Örgütlü halkı hiçbir güç yene-

mez”, “Tayyip+Abdullah=Zapsu”, “1 bardak çay 1 kg buğday”, “Serbest piyasa ulusal tarımı yok ediyor”, “Benim alın yazım üç alivrecinin tuzağı mı”, “IMF-AB fındıktan elini çek”, “Üreten biz, yöneten de biz olacağız”, “Neden Hamburg’da borsa, üretici haklıdır ne diyorsa”, “Efendi idik köle olduk”, “İşsizler ordusuna köylüyü katmayın”, “AKP’nin ipleri ABD’nin elinde”, “Fındığa devlet desteği istiyoruz” yazılmaktaydı.

Miting alanında elektrik direğine asılmış Cüneyt Zapsu maketi ve miting alanının her tarafından görülen, üzerinde “Tütün kalesi ve şeker kalesinden sonra tarımın son kalesi (Fındık kalesi) yıkılmak isteniyor” yazılı dev afiş oldukça ilgi çekiciydi. Yine miting alanında ilgili örgütler tarafından hazırlanmış binlerce döviz ve pankart vardı.

“Karadeniz’e yol yaptık diyorsunuz, yaptığınız yoldan geçin de görelim!”

Miting alanını terk eden kitle Samsun-Trabzon karayoluna yönelerek saat 12.00’den itibaren yolu trafiğe kapattı. Işık ve alkışlı protesto ile sloganlarla yaklaşık 10 saat boyunca yolu kapatan yaklaşık 20 bin üretici “AKP neren ak senin, neren adaletli senin”, “Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek”, “Fındığa uzanan eller kırılmalı”, “Zapsu Başbakan!”, “Vur vur inlesin, AKP dinlesin”, “Çiftçiyiz haklıyız kazanacağız”, “Direne direne kazanacağız” ve “Hükümet istifa” sloganlarını attılar.

Yolu kapatan üreticilerin kararlı duruşuna rağmen, çiftçinin yanında olduğunu söyleyen TZOB yöneticileri ve CHP Ordu Milletvekili kitleye “itidal” çağrısı yaparak bundan sonra devam eden eylemin kendilerine zarar

vereceğini söylediler. Kitlenin yoğun protestosu karşısında geri çekilerek mitingün önderliğini terk ettiler. Kararlı ve öfkeleri taşımış kalabalık “Karadeniz’e yol yaptık diyorsunuz yaptığımız yoldan geçin de görelim” diyerek direnişlerini sürdürdü. Karayolunun her iki kesiminde onlarca kilometrelik konvoy oluşmasına karşın yolda bekleyenler mitingün haklı bir taleple yapıldığını söyleyerek mitingde destek verdiler. Bazı MHP’li şahısların mitingi PKK protestosuna çevirmeye çalışmaları kitle üzerinde etkili olmadı. Saat 2.00 civarında biber gazları ve bir panzerle müdahale etmeye çalışan polise karşı direnilerek, panzer de tahrip edilerek bu girişim engellenmiş oldu. Ordu Alay Komutanı ve Trabzon Bölge Komutanı Tuğgenerali’nin yolu açmaya yönelik konuşmaları da kitlenin protestolarıyla karşılandı. Akşam saatleri yaklaştıkça üreticilerin önderlikten yoksun kalması talepler konusunda somutlaşmama gibi nedenlerle yetkililerden bir açıklama gelmemesi yorgunluk ve fikir dağınıklığını iyice belirginleştirdi. Yorgun düşen kitle yavaş yavaş dağılmaya başladı. Bu durumu fırsat bilen kolluk kuvvetleri Giresun’dan gelen Jandarma ve Özel Timlerle Saat 22:00’ye kadar süre vererek dağılmazlarsa müdahale edileceğini bildirerek kitlenin taleplerini örgütleyememesinden dağılmasına mukabil cop, biber gazları ve panzerlerle kitlenin üzerine saldırıda bulundu. Köylüler taş ve sopalarla karşı koymaya çalışarak Ordu sokaklarına doğru çekildiler. Yaklaşık 40 kişi gözaltına alınıp, bir gün sonra serbest bırakıldı.

Eylemin ardından Erdoğan’ın miting için “illegal birçok örgütün katıldığı hükümeti karalamaya yönelik bir eylem” sözleri de köylülerin

tepkisine hükümetin verdiği net yanıtı göstermekten başka bir anlam ifade etmedi. 26 yıl önce Fatsa’da yaşanan “Fındıkta sömürüye son” mitinginden sonra Karadeniz’de yaşanan bu eylem tarihin canlı tanıklığına hükmedecektir.

Fındık Mitingine katılan/destekleyen kuruluşlar: Tüm-Köy Sen, Fındık-Sen, Yediköyler Fındık Üreticileri Dayanışma Derneği, Adapazarı, Karasu, Akyazı, Yozgat, Kırşehir, Balıkesir, Erzincan, Gümüşhane, Hendek, Alaçam, Çarşamba, Bafra, Samsun, Terme, Ünye, Fatsa, Perşembe, Kumru, Aybastı, Çamaş, Korgan, Espiye, Görele, Eynesil, Erbaa, Amasya, Bulancak, Keşap, Trabzon, Rize; Hopa, Pazar, Ardeşen, Güneysu, Of, Sürmene, Araklı, Yomra, Beşikdüzü, Şalpaazarı, Tonya, Vakfıkebir, Yalıköy, Çaykar, Çaybaşı, Eldivan Ziraat Odaları.

Vekiller, halktan kaçacak delik arıyor...

Bu arada Trabzon’un Beşikdüzü ilçesinde AKP milletvekilleri Kemal Göktaş ve Aydın Dumanoglu’nun tepkilerden dolayı bir tuvalete sığınmak zorunda kaldıklarını anlatıyor üreticiler. Mitingin atmosferi içerisinde Giresun Keşap ilçesinden bir fındık üreticisiyle röportaj yaptık.

- Fındıkta yaşanan son gelişmeler ve düzenlenen miting hakkında düşünceleriniz nelerdir?

- Üretici: Hükümet karşılık ses vermezse fındık için daha geniş çaplı, daha katılımlı yol boykotu yapılacak. Fındığa sahip çıkılsın sabrımız taşı. Zapsu ve Erdoğan’a çağrıda bulunuyoruz, cevap vermezlerse alanlarda olacağız. Zapsu’nun fındık borsasıyla 2.70 YTL’ye anlaştığını duyuyoruz.

Fiskobirlik yönetiminde 9 üye AKP’li. Başkan Salih Erdem Keşap AKP İlçe Örgütü kurucusu. Hükümetin sahip çıkmamasını hayretle karşılıyoruz. Fiskobirlik kooperatifler yasasına tabidir. Kartel medyası olayları gerçekçi yazmıyor. Başbakan Yasin El-Kadı’ya sahip çıkacağına 8.5 milyon fındık üreticisine sahip çıksın. Karadeniz’den % 40 oy aldı. Şimdi ise kıvırıyor.

- Mitingi düzenleyen TZOB size ne kadar destek oluyor?

- Üretici: Ziraat odaları aktif bir politika izlemiyor. Bugünkü mitingün amacı hükümeti uarmaktır. Örgütlenmeli, fındığa sahip çıkmalıyız. Muhalefet partileri seyircidir. Fiskobirlik market, dersane açacağına fındık üreticisinin parasını ödesin.

16 MAYIS TAMİMİ

Hatırlanacağı üzere gazetemizin 45. sayısında Hindistan Komünist Partisi (Maoist), Filipinler Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi/Kızıl Fraksiyon, Endonezya Komünist Birliği ve Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist tarafından modern revizyonizme karşı mücadelenin 50. yıldönümü vesilesi ile bir kampanya başlatılmıştı. Bu kampanya çerçevesinde “Bizler, sosyalizmin devrimci davasının en zehirli düşmanı olan modern revizyonizm sorununa karşı çıkmalıyız. Marksizm-Leninizm’i yükseltmek ve modern revizyonizme karşı çıkmak için Başkan Mao’nun diğer tüm proleter devrimcilerin yazılı çalışmalarını ve pratik çabalarını teyit etmeliyiz. Stalin yoldaşın ve Mao yoldaşın sosyalist devrimde ve inşadaki kazanımlarını savunmalıyız” şiarı ile Umut Yayımcılık tarafından basılan Çin Kültür Devrimi Tarihi adlı kitabın 301. sayfasında bulunan 16 Mayıs Tamimi başlıklı yazıyı yayınlıyoruz.

Bu kitabın başında Kültür devriminin aşağıdaki ana belgesinin, hangi şartlar altında ortaya çıktığını anlatmıştım. Altında herhangi bir şahsın imzasının bulunmamasına rağmen, kendine özgü stili ve birçok kişisel değinmelerinin de gösterdiği gibi, Mao’nun kaleminden çıkmış olması ihtimal dahilindedir. Gerçekten de, 4. Ek’de, Parti Başkanı’nın Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin, bu 16 Mayıs 1966 tarihli Tamiminin yazarı olmayı kabul ettiğini göreceğiz.

(...)

Merkez Komitesi, Kültür Devriminden Sorumlu Grup tarafından yürütülen mevcut akademik tartışmalar üzerine yazılan ve 12 Şubat 1966 tarihinde dağıtılması kabul edilen Rapor Taslağının iptaline; “**Kültür Devriminden Sorumlu Grubun**” ve bütün şubelerinin dağıtılmasına ve Siyasi Büro’nun Daimi Komitesine doğrudan doğruya bağlı yeni bir Kültür Devrimi Grubu’nun kurulmasına karar vermiş bulunmaktadır. “Grubun” bu sözde Rapor Taslağı temelden yanlıştır. Merkez Komitesi ve yoldaş Mao Zedung tarafından tespit edilen sosyalist kültür devrimi çizgisine ve sınıflar ve sosyalist toplumda sınıf mücadelesi üzerine Parti Merkez Komitesinin 1962 tarihli Sekizinci Genişletilmiş Oturumunda formüle edilmiş bulunan yol gösterici ilkelere karşı bir çizgi izlemektedir. Rapor, kabul edermiş gibi görünerek, aslında yoldaş Mao Zedung tarafından bizzat başlatılan ve yönetilen büyük kültür devrimine karşı çıkmakta ve ona karşı inatçı bir direniş göstermektedir.

(...)

Rapor Taslağı’nın ana hatları şunlardır:

1. Mevcut durumu ve mevcut akademik eleştirinin niteliğini değerlendirmede, Rapor, burjuva tavrından ve burjuva bakış açısından kalkarak, birini diğerinin yerine koyarak, düşmanla bizim yerimizi tamamen değiştirmiştir. Ülkemiz, burjuvazinin ve feodal artıkların halen elinde bulunan bütün ideolojik ve kültürel mevkilere ağır darbeler indiren **Büyük Proleter Kültür Devriminin** yükselişi içinde bulunmaktadır. İleriye doğru atılım yapabilmeleri için, geniş işçi, köylü, asker ve savaşçı kitlelerini proleter kültürü için ayağa kaldırmada Partiyi cesaretle teşvik edeceğine, Rapor, hareketi Sağ bir çizgiye yöneltmek için elinden geleni yapmıştır. Rapor, bulanık, kendi içinde çelişkili ve ikiyüzlü bir dil kullanarak, kültürel ve ideolojik cephedeki keskin sınıf mücadelesini gözlerden saklamaktadır. Özellikle de, bu büyük mücadelenin Vu Han ve burjuvazinin diğer hatırı sayılır derecede çok parti aleyhtarları ve anti-sosyalist temsilcilerini (Merkez Komitesinde, Partide eyalet, il ve özerk bölge düzeyinde olduğu kadar Parti merkezinin şubelerinde de bu gibi birçok unsur vardır) eleştirme ve reddetmek şeklindeki amacını gözlerden saklamaktadır.

(...)

2. Rapor, **bütün sınıf mücadelelerinin, siyasi mücadeleler olduğu şeklindeki temel Marksist tezi ihlal etmektedir.** Basın, Vu Han’ın Hay Juy Dairenden Kovuldu adlı oyunu da dahil olmak üzere siyasi metinlere değinmeye başladığında, Raporu kaleme alanlar, “basındaki tartışma siyasi sorunlara hasredilmemeli, tamamen çeşitli akademik ve teorik sorunla-

ra girilmelidir” diyebilecek kadar ileri gittiler. Vu Han’ın eleştirilmesiyle ilgili olarak, çeşitli vesilelerle meselenin özüne inilmesine, yani 1959’daki Luşan Toplantısında Sağ oportünistlerin kovulmalarının ve Vu Han ile diğerlerinin Parti ve sosyalizme karşı çıkmalarının ele alınmasına izin veremeyeceklerini açıkladılar. Yoldaş Mao Zedung’un bize sık sık söylediği gibi, burjuvaziye karşı yürütülen ideolojik mücadelede, aceleci ve düşüncesiz siyasi sonuçlarla çözüme kavuşturulamayacak olan, uzun süreli bir sınıf mücadelesidir. Buna rağmen, Peng Çen, Başkan Mao’nun Vu Han’ın eleştirilmesinin getirdiği siyasi sonuçların iki ay sonra ortadan kalkacağına inandığı şeklindeki söylentileri, kasıtlı olarak etrafa yaydı. Amacı, burjuvazinin sık sık başvurduğu gibi, kültürel alandaki siyasi mücadeleyi sözde salt akademik tartışmalara kanalize etmektir. Bu açıkça, proletaryanın siyasetine ağırlık verilmesine karşı çıkarken, burjuvazinin siyasetine ağırlık vermek demektir.

3. Rapor, “geniş görüşlülük” denilen şeye özel bir önem vermektedir. Fakat şeytanca bir hileyle, 1957 Martında, Partinin Propaganda Çalışması Üzerine Ulusal Konferansında yoldaş Mao tarafından açıklanan “geniş görüşlülük” siyasetini fena halde tahrif etmekte ve “**geniş görüşlülük**” siyasetinin sınıf muhtevasını inkar etmektedir. Yoldaş Mao Zedung’un belirttiği gibi, bu siyaset şu hususlarla ilgilidir. “Biz burjuva ve küçük-burjuva ideolojisine karşı hâlâ uzun süreli bir mücadele vermek durumundayız. Bunu anlamamak ve ideolojik mücadeleye son vermek hatalıdır. Bütün hatalı fikirler, bütün zehirli otlar ve bütün cinler ve ucubeler, eleştiri konusu yapılmalıdır. Hiçbir şart altında serbestçe yayılmalarına izin verilemez.” Yoldaş Mao Zedung şunu da söylemiştir, “**kapıları geniş tutmak insanlara görüşlerini serbestçe ifade etmelerine izin vermek ve böylelikle onların konuşmaktan, eleştirmekten ve tartışmaktan çekinmemeleri demektir...**”

Buna rağmen Rapor, Proletaryanın burjuvazinin gerici tavrını teşhir etmesini değil, kapıların geniş tutulmasını istiyor. Bunun, “kapıları geniş tutmak” siyasetinin burjuva liberalizmi olduğu, sadece bu burjuvaziye “kapıları geniş tutmak”, “kapıların” proletaryaya “geniş tutulmasına” izin vermemek ve burjuvazinin korunması anlamına geldiği açıktır. Başka bir söyleyişle, Vu Han gibi burjuvazinin gerici temsilcilerine bir sığınaktır. Bu raporun “kapıları geniş tutun” siyaseti, Mao Zedung düşüncesine karşıdır ve burjuvazinin ihtiyaçlarına cevap vermektir.

4. Tam burjuvaziye karşı şiddetli saldırıları başlattığımız sırada, Rapor’u kaleme alanlar, “**Herkes gerçeğin karşısında eşittir**” sloganını ortaya attılar. Bu bir burjuva sloganıdır. Gerçeğin sınıfsal niteliğini tamamen inkar etmektedir ve bu sloganı burjuvaziye korumak, proletaryaya, Marksizm-Leninizm’e ve Mao Zedung Düşüncesine karşı çıkmak için kullanmaktadır. Proletarya ile burjuvazi; Marksizm gerçeği ile burjuvazi ve diğer sömürücü sınıfların yalanları arasındaki mücadelede, ya Doğu Rüzgarı Batı Rüzgarını alt edecektir, ya da Batı Rüzgarı Doğu Rüzgarını. Kesinlikle bu tür eşitlik

yoktur. Proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesi, proletaryanın burjuvazi üzerindeki diktatörlüğü, çeşitli kültürel alanlar dahil olmak üzere proletaryanın üst yapıdaki diktatörlüğü, Komünist Partisine sızan ve kızıl bayrağa karşı çıkmak için “kızıl bayrak” sallayan burjuvazinin temsilcilerini ayıklamak için proletaryanın gösterdiği sürekli çabalar, bu gibi temel sorunlar üzerinde bir eşitliğe izin verebilir mi? Onlarca yıl, eski çizgideki Sosyal Demokratlar ve on yıldan fazla bir zamandır modern revizyonistler, proletarya ile burjuvazi arasındaki eşitliğe asla izin vermemişlerdir. Binlerce yıllık insanlık tarihinin, sınıf mücadeleleri tarihi olduğunu tamamen inkar etmişlerdir. Proletaryanın burjuvaziye karşı sınıf mücadelesini, burjuvaziye karşı proleter devrimini ve proletaryanın burjuvazi üzerindeki diktatörlüğünü tamamen inkar etmişlerdir. Tersine, burjuvazi ve emperyalistlerin sadık uşaklarıdır. Burjuvazi ve emperyalistlerle birlikte, proletaryanın ezilmesi ve sömürülmesi şeklindeki burjuva ideolojisine ve kapitalist sisteme yapışmışlardır ve Marksist-Leninist ideolojiye ve sosyalist sisteme karşıdır. Komünist Partisine ve halka karşı çıkan karşı-devrimciler takımıdır. Bize karşı yürüttükleri mücadele bir ölüm kalım mücadelesidir ve eşitlik söz konusu edilemez. **Bu nedenle bizim de onlara karşı yürüttüğümüz mücadele bir ölüm kalım mücadelesidir ve onlarla olan ilişkimizde eşitlik söz konusu olamaz.** Tersine bu, bir sınıfın diğer bir sınıfı baskı altına aldığı, yani proletaryanın burjuvazi üzerinde diktatörlüğünü kurması şeklinde bir ilişkidir. Sömüren ve sömürülen sınıflar arasında eşitlik veya barış içinde bir arada yaşamak gibisinden ya da bu sınıflar arasında nezaket ve alicenaplık gibi sözüm ona ilişkilere yer yoktur.

5. Rapor şöyle bir açıklamada bulunuyor, “öteki tarafı sadece siyasi bakımdan vurmak gerekmez, fakat aynı zamanda gerçekten geniş çapta akademik ve profesyonel standartlarda da onları geçmek ve yenilgiye uğratmak gerekir.” Bu kavrayış akademik sorunlarda sınıf ayırımı gözetmediği için, son derece hatalıdır. Akademik sorunlardaki gerçek, Marksizm-Leninizm gerçeği, proletaryanın kavradığı Mao Zedung düşüncesi, burjuvaziye çoktan geride bırakmış ve onu yenilgiye uğratmıştır. Rapordaki formülasyon, Raporu kaleme alanların burjuvazinin sözde akademik yetkililerine övgüler düzenlediklerini ve prestijlerini yeniden kazanmalarına yardımcı olduklarını, akademik çevrelerde proletaryanın temsilcileri olan yeni güçlerden nefret ettiklerini ve bu güçleri baskı altına aldıklarını göstermektedir.

6. Başkan Mao sık sık, yıkım olmadan inşa olmaz der. **Yıkım, eleştiri ve red yani devrim demektir. Bu meselelerin çözümlenmesini de yani inşayı da kapsar. Öne yıkımı koyun. Gelişim içinde inşayı da gerçekleştirirsiniz.** Marksizm-Leninizm, Mao Zedung düşüncesi, burjuva ideolojisini yok etme mücadelesi içinde oluştu ve sürekli bir gelişim gösterdi. Fakat bu Rapor, “inşa olmadan, gerçek ve kapsamlı bir yıkım olamaz” diye iddia ediyor. Bu burjuva ideolojisinin yıkılmasını ve proletarya ideolojisinin inşasını yasaklamak anlamına gelir. Başkan Mao Zedung’un düşüncesi-

ne taban tabana zıttır. Burjuva ideolojisinin geniş çapta yok edilmesi için yürüttüğümüz, devrimci mücadeleye karşıdır. Proletaryanın herhangi bir şekilde devrim yapmasını yasaklamaktadır.

7. Rapor, “Daima kendi başarılarına buyruk hareket eden ve insanları kendi güçleriyle bastırmaya çalışan, yıkıcı öğrenciler gibi hareket etmemeliyiz” diye açıklamada bulunuyor ve devamlı “Sol’un akademik işçilerinin, burjuva uzmanlarının ve yıkıcı öğrencilerin yolunu tutma şeklindeki herhangi bir eğilimine karşı tedbir almamız” diyor. “Yıkıcı öğrenciler”den kasıt nedir? “Yıkıcı öğrenciler” kimlerdir? Proletarya burjuvaziye boyun eğdirmek için diktatörlüğe başvurmalı mıdır? Proletaryanın akademik çalışmaları, burjuvazinkileri bastırmamalı yerlerinden söküp atmamalı mıdır? Ve eğer proletaryanın akademik çalışması, burjuvazinin akademik çalışmasını bastırır ve onu bulunduğu yerden söküp atarsa, bu “yıkıcı öğrenciler” gibi hareket etmek şeklinde kabul edilebilir mi? Rapor, saldırısını proleter Sol’na yöneltmektedir. Açıkta ki, Rapor’un amacı Marksist-Leninistlere “yıkıcı öğrenciler” damgasını yapıştırmak, böylelikle gerçek burjuva yıkıcı öğrencileri desteklemek ve onların akademik çevrelerde tekel kurmalarını sağlamaktır. Gerçekten de, bu yetki sahibi Partili kişiler, burjuva yıkıcı öğrencileri ve Partiyeye sızan burjuva temsilcilerini destekleyerek, kapitalist yolu tutmakla, Partinin adını emellerine alet eden büyük Parti yıkıcılarıdır. Kitap okumazlar, günlük basını izlemezler, kitlelerle bağları yoktur, hiçbir şey öğrenmezler ve sadece “başına buyruk bir biçimde hareket etmeye ve insanları güçleri ile boyun eğdirmeye” bel bağlarlar.

8. Bu Rapor’u hazırlayanlar, gizli amaçları için, kasıtlı çabalarla, karışıklık yaratmak, sınıfsal çizgiyi bulandırmak ve halkı mücadelenin hedeflerinden saptırmak için güvenilir Sol hakkında iade itibar kampanyasının açılması talebinde bulunuyorlar. Sol hakkında dosya tutmakla yola çıktılar, ona saldırmak için türlü bahaneler icat etmeye çalıştılar. “İade itibar kampanyası” vasıtasıyla Sol’un saflarını parçalama şeklindeki boş bir umutla, saldırılarını daha da arttırmaya niyetlendiler. Başkan Mao’nun Sol’un korunması ve desteklenmesi, onun inşasına ve saflarının genişlemesine özenle dikkat gösterilmesi şeklindeki, berrak politikasına açıkça karşı koydular. Öte yandan, burjuva temsilcilerine, revizyonistlere ve dönöklere, Partiyeye sızan ve onun içine sığınan bu unsurlara “Güvenilir Sol” unvanını verdiler.

Burjuva Sağcılarının gururunu okşamaya çalışmakta ve proleter Sol’un ruhunu boğmaya çalışmaktadırlar. Yüreklere, proletaryaya kin, burjuvaziye sevgi ile doludur. Raporun yazarları, işte böylesine bir burjuva kardeşlik anlayışını kaleme almışlardır.

9. Ideolojik cephe, proletaryanın burjuvazinin temsilcilerine karşı yeni ve şiddetli mücadelesinin henüz başladığı bir sırada mücadelenin daha başlamamış ya da henüz başlamış olduğu birçok yer ve çevrede, Parti komitelerinin çoğu büyük mücadeledeki önderlik görevi hakkında çok geri bir anlayışa sahiptirler.

Önderlikleri de bilinçli ve etkin olmaktan uzaktır. Rapor, mücadelenin "yönetim altında", "basiretli bir şekilde", "ihtiyatla", "ilgili yönetici kademelerin onayıyla" yürütülmesi gerektiğini tekrar tekrar vurguluyor. Bütün bunlar Proleter solunun kısıtlanmasına, elini kolunu bağlamak için önüne tabular, emirler konmasına, Proleter Kültür Devrimi'nin önüne her türlü engelin çıkartılmasına hizmet etmektedir. Tek kelime ile, Raporu yazarlar, kültür devrimini frenlemeye ve intikam hırsıyla dolu olarak karşı saldırıya geçmeye hazırlanmaktadır. Gerici burjuva "yetkilileri"ni reddeden ve proleter Sol'u tarafından yazılmış bulunan makalelere gelince, bu makalelerin yayınlanmış olanlarından nefret etmek, henüz yayınlanmamış olanlarını ise bastırmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan, yıllardır basınımızı, radyomuzu, dergilerimizi, kitaplarımızı, ders kitaplarımızı, platformlarımızı, edebi çalışmalarımızı, sinemamızı, dramımızı, balat ve hikayelerimizi, güzel sanatlarımızı, müziğimizi, dansımızı v.s.'yi yıllarca işgal edip, proletaryanın önderliğine başvurmayanları, herhangi bir onaylanmanın ihtiyacını duymayanları, kötü kişilerin dizginlerini kapıp koyuyorlar

10. Şimdiki mücadele Mao Zedung çizgisinin Kültür Devrimine uygulanması veya buna karşı

çıkılması üzerinde odaklaşmaktadır. Buna rağmen Rapor şu açıklamada bulunuyor. "Bu mücadelede, Mao Zedung düşüncesinin yol göstericiliğinde, bu sorunun çözüm yolunu bulacağız. (Yani, akademik alanda burjuva ideolojisinin tasfiyesi.)" Yoldaş Mao Zedung kültürel ve ideolojik cephede proletarya için yıllar önce, "Yeni Demokrasi Üzerine", "Yenan Forumunda Edebiyat ve Sanat Üzerine Konuşmalar", "Liangşan İsyancılarına Katılmak İçin Kaçış" adlı oyunu gördükten sonra "Yenan Pekin Tiyatro ve Operasına Mektup", "Halk İçindeki Çelişkilerin Doğru Bir Biçimde Ele Alınması" ve "Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması Üzerine Ulusal Konferansındaki Konuşma" başlıklı yazılarıyla açmıştı. Buna rağmen Rapor, Mao Zedung düşüncesinin bu yolu açmadığını ve şimdi açması gerektiğinde ısrar ediyor. **Rapor, "Mao Zedung düşüncesinin öncülüğü altında" sancağını bir kalkan olarak kullanıp açıkça, Mao Zedung düşüncesine karşı bir yol, modern revizyonizm, kapitalizmin restorasyonunun yolunu açmaya çalışmaktadır.**

Kısacası, Rapor, sosyalist devrimin sonuna kadar götürülmesine, Başkan Mao Zedung'un başında bulunduğu Parti Merkez Komitesinin

Kültür Devrimi çizgisine karşı çıkmakta, proleter Sol'u saldırmakta, burjuva Sağ'ını korumakta, böylelikle kapitalizmin restorasyonuna kamuoyu hazırlamaktadır. Bu, Parti içinde burjuva ideolojisinin bir yansımasıdır. Tamamen revizyonizmdir. Bu revizyonist çizgiye karşı mücadele etmek Parti ve devletin kaderi ve geleceği, Parti ve devletin kaynaşmasının ve dünya devriminin geleceği bakımından hayati öneme haiz birinci dereceden bir meseledir.

Bütün düzeydeki Parti komiteleri, KDSG'nin hazırladığı Mevcut Akademik Tartışmalar Üzerine Rapor Taslağı'nı uygulamaya derhal son vermelidirler. Bütün Parti, Yoldaş Mao Zedung'un, Proleter Kültür Devrimi'nin yüce sancağını yükseklerde tutun, Partiye ve sosyalizme karşı çıkan sözde akademik yetkililerin gerici burjuva tavrını enine boyuna teşhir edin, akademik çalışma, eğitim, gazetecilik, edebiyat ve sanat ve yayın alanındaki gerici burjuva fikirlerini enine boyuna eleştirin ve reddedin, kültür alanında önderliği ele geçirin. Bunu gerçekleştirebilmek için de, Partiye, hükümete, orduya ve bütün kültür alanlarına sızmış olan bu burjuvazinin temsilcilerinin eleştirilmesi ve reddedilmeleri de gereklidir, ve onların temizlenmeleri, bazılarının da başka mevkilere transfer edilmeleri gerekir.

Hepsinin ötesinde, kültür devriminin yönetilmesi çalışmasında bu kişilere güvenmemeliyiz. Buna rağmen, bazılarının hala bu tür çalışmalarda buldukları ve bulunmaya devam ettikleri de bir gerçektir ve son derece tehlikelidir, şeklindeki talimatlarını izlemelidir.

Partiye, hükümete, orduya ve çeşitli kültür alanlarına sızmış bulunan burjuvazinin bu temsilcileri, karşı-devrimci revizyonistler takımındadır. Şartlar elverdiğinde, siyasi iktidarı ele geçirecek ve proletaryanın diktatörlüğünü, burjuvazinin diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir. Bazılarını şimdiden tespit etmiş bulunuyoruz. Bazılarını ise daha henüz değil. Aramızda hala barınan Kruşçev gibi bazı şahıslara, hala güven besliyor ve onlara halef muamelesi yapıyoruz. Her düzeyden Parti komitesi bu meseleye tam bir dikkat göstermelidir.

Bu Tamim, 12 Şubat 1966 tarihinde Merkez Komitesince yayınlanan hatalı belge ile birlikte, Parti ilçe komiteleri, kültür örgütlerindeki Parti komiteleri, ordudaki alay düzeyindeki Parti komitelerine kadar ulaştırılmalıdır. Bu komitelerden bu iki belgeden hangisinin doğru, hangisinin yanlış olduğunu, bu belgeler üzerine kavrayışlarını, başarı ve hatalarını tartışmaları talep edilmektedir. **Devam edecek**

PUSULA

HER ALANDA BURJUVAZİNİN ÜZERİMİZDEKİ ETKİSİNİ KIRALIM!

Sınıf savaşımında sınıf bilinçli proleterler işçi sınıfı başta olmak üzere, emekçileri ve ezilenleri örgütleyemediği sürece kendisini örgütleyemez. Kendisini örgütlemeyi başarabildiği oranda da toplumun sömürülen ve ezilen sınıf ve katmanlarını örgütlemeyi başarır. Proletarya şunu çok iyi bilmektedir ki; **sadece kendi gücü ve örgütlülüğüyle zafer kazanamaz.** Zafer kazanmak, zaferi pekiştirmek için devrimden çıkarı olan, devrimde yer alabilecek bütün sınıf ve tabakalarla birleşmek, onlarla bütünleşmek zorundadır. Devrimi yapacak olan kitlelerse, ona öncülük ve önderlik edecek olan proletaryadır. Proletarya **düşünsel-örgütsel-yönetimsel** her alanda **tam bir sınıf bilincine** sahip olmadan önder ve öncü rolünü oynayamaz. Örgütsel ve yönetimsel rol oynamak demek, süreci, gerçekliği, somutu çözümlenmek, bu çözümlenme ışığında politikalar belirleyip, kitleleri ve partiyi örgütlemektir. Bu zorlu ve ağır görevi başarmak, tam ve kapsamlı bir sınıf bilinciyle mümkündür. **Tam bir sınıf bilincine** sahip olmak demek, burjuvaziye karşı her alanda sürekli ve kesintisiz olarak çok yönlü ideolojik mücadeleyi yürütmeyi başarabilmektir.

Düşünme tarzında tek yanlılık, yüzeysellik, üstün körünlük, düşüncemizde burjuva etkisini yaşatmak, var etmek demektir. Düşünme tarzında proleterleşmemek, devrimcileşmemek demektir. Olayları gözlemlenme, değerlendirme ve çözümlenme tarzında her subjektif ve dogmatik yaklaşım, bilimsel olmayan her değerlendirme ve çözümlenme **burjuva etkisini** içimizde yaşatmak demektir. Bu bilimsel tespiti parti içi örgütlenme ve düzenleme sorunlarında eleştiri-özeleştiri, demokratik merkezîyetçilik meselesinde, hata ve zaafı karşı mücadele yönteminde, kitleleri örgütlenme çizgisinde, devrimci savaş çizgisinde vb. birçok olguda açıklayabiliriz.

Proletarya Partisi'nin doğru önderlik yöntemi için kitleleri örgütlemeye uyması gereken vazgeçilmez ilke **"kitlelerden kitlelere"** ilkesidir, bu ilke uygulanmıyorsa, örgütlenme alanında burjuvazinin etkisi yaşatılıyor, varlığına müsaade ediliyor demektir. Kitlelerin dağınık ve sistemleşmemiş düzensiz fikirlerini almak ve onları inceleyerek derli toplu sistemli fikirler haline getirmek, bu fikirlerle yeniden kitlelere gitmek ve kitlelere bunları kendi fikirleri olarak benimseyene, onlara sıkı sıkıya sarılana ve onları eyleme dönüştürene kadar bu fikirleri açıklamak, benimsemeleri için yoğun emek ve çaba sarfetmek, bu ilkeye göre hareket etmek demektir. Ve kitleler bu fikirlerin doğru olduğunu bizzat kendi eylemleri içinde sinemalardır. Böylece fikirlerin her defasında daha doğru, daha canlı ve daha zengin bir hale gelmesi için bu çalışmayı tekrarlamalıdır. Bu bilgilere ulaşmak Marksist bilgi teoridir, bu süreç bu tarzda işletilmeyip, yanlış ya da eksik, tamamlanmamış bir şekilde işletiliyorsa, Marksist bilgiye değil, burjuva bilgiye sahip olunur. Yani **burjuvazinin etkisi** kitle çizgimizde, bilgilenme sürecimizde etkili oluyor, varlığını sürdürüyor demektir.

Burjuvazi boşlukta aranmaz. Burjuvaziye karşı olmak, onun etki gücünden kurtulmak, sıyrılmak, etkisi altına girmemek demek somutta, yaşamın, mücadelenin zengin çelişkilerini çözümlenme gücüyle ona karşı durulur, demektir. Bu da yapay soyut sloganlarla, soyut söylemlerle değil, somutluğu ifade etmekten, gerçekliği açıklamaktan, somutluğu çözümlenmekten geçer, bu görev soyut ifadelerle başarılamaz. Unutmamak gerekir ki gerçeklikten, somutluktan, ilkelerden her uzaklaşma (düşünsel-değerlendirme-çözümleme-uygulama) burjuvazinin etkisi altına girmek, burjuvazinin varlığıyla beraber yaşamak demektir.

Önderlik yapmak çok yönlü, çok kap-

samlı bilgi ve tecrübeye, örgütlenme ve yönetme gücüne ve devrimci kapasiteye dayanır. Bu güç ve kapasiteye bir anda varılamayacak, bir-iki devrimci pratikle elde edilemeyecek, kulaktan dolma yarım bilgiyle de kazanılamayacaktır. Örgütlenme ve yönetme gücü, doğru bir bilgilenme ve doğru bir örgütlenme yöntemiyle elde edilir. İşçilerin, köylülerin, kamu ve semt emekçilerinin, tutsak yakınlarının, öğrencilerin irili ufaklı, küçük ve orta çaplı direniş ve eylemlikleri olmaktadır, örgütlenen bu eylemliklerin ve mücadelelerin yarattığı kazanımları toparlanmasında bizzat içinde yer almadan, örgütlenme ve mücadele içinde olmadan bir değerlendirme yapmakla, **"tecrübe"** toparlanamaz. Tamamlanmamış bilgilerle yeni bir devrimci pratik örgütlenmek istendiğinde bunu başarmak için örgütlenme adımları atıldığında subjektif (**eksik yetersiz, tamamlanmamış**) bilgi ve değerlendirme sonucu **"tecrübe çıkarma"** yönteminden dolayı, yine burjuvazinin üzerimizdeki etkisinden kurtulunamaz yine örgütsel başarısızlıktan kaçınılamaz. Kendi öznel düşüncelerini (**böyle sanıyorum, öyle düşünüyorum, böyle değerlendiriyorum gibi**), tespit ve değerlendirmelerini -ki bunların elde edilmesi yukarıda bahsetmeye çalıştığımız burjuva tarzda olmuştur- gerçeğin yerine öznel düşünceyi koymaya çalışıp, ileri doğru adım atılmaya çalışılırsa, kitlelerin yaşadığı gerçeklikten kopuk, bürokratik bir önderlik yapılmış olunur. Bu tarz bir önderlik anlayışıyla ne etkili bir kitle örgütlenmesi, ne yeterli bir propaganda ve ajitasyon çalışması yürütülür, ne de dünden farklı ileri bir örgütsel adım atılmış olunur.

Önderlik konusunda, uygulanması gereken yöntem şudur: **Önce doğru fikirlere sahip olmak gerekir.** Doğru fikirlere sahip olunmadan doğru önderlik görevi yapılamaz. Bunun için kitlelerin her konuda derli toplu olmayan henüz her yönüyle bütünlüklü olmayan, bölük pörçük, içinde eksikliği yanlışlığı taşıma özelliğini dikkate alarak, fikirlerini almak, bunları devrim ve örgütlenme biliminin havuzunda, gerçekliğin yasalarında ayıklayıp, derli toplu ha-

le getirmek ve bu bilgilerle yeniden kitlelere gitmek, bu fikirlerde ve çalışmada ısrar etmek ve bu fikirleri bir önceki uygulamadan daha kapsamlı bir şekilde derinliğine uygulamak, işte **önderliğin temel yöntemi budur.**

Öznelci, bürokratik, önderlik yönteminde bahsedildiğinde düşüncede ve uygulanan yöntemde **burjuvazinin etkisinden** bahsediliyor demektir. Burjuvazinin düşünsel ve yöntemsel uygulamalardaki etki gücünden, onun varlığından bahsediliyor demektir. Burjuvazinin bu somutlukta yaşayan etkisinden, onun var olan gücünden bahsediliyor demektir. Soyut ve gerçek olmayan, somutluktan ve yaşananlardan kopuk, soyut, hayali bir burjuvaziden ve somut olmayan mücadeleden bahsedilmiyor demektir.

Marksist-Leninist-Maoist teoriyi incelemek, somutun ve yaşanan sorunların çözümüne yanıt olacak tarzda incelemek, araştırıp, öğrenmek. Bu öğrenmenin bir tarzıdır. **Diğer önemli öğrenme tarzı ise kitlelerdir. İşçilerdir, köylülerdir, tarım işçileridir, emekçi kadınlardır, öğrencilerdir, ulusal hareket içinde uzun süre savaşmış, komutanlık yapmış olanlardır, yazar ve aydınlardır.** Bütün sınıflardan ve her çeşit insandan öğrenmektir. Bunun için yaşamın içine kalabalığın ortasına, çelişkilerin derinliğine dalmaktır. Kitleden kopuk devrimin bilgisine sahip olunmaz.

Tam bir sınıf bilinci için doğru bilgilenme sürecinde burjuvazinin (**subjektif-dogmatik-kitlelerden kopuk**) etkisini, varlık gücünü kırdığımız zaman doymak bilmeden öğrenmek, usanmadan öğretmek proleter ilkesine gerçek anlamda sahip olunur. **Bilimde cehalet, kitleler içinde olamama yoksulluğu, sınıf savaşımında en büyük kötülükler, bunlardır!**

İşçiler, köylüler, kamu emekçileri, emekçi kadınlar, öğrenciler için nasıl çalışacağız? Önce bunu öğrenmeliyiz. Onlar için çalışmak devrimi ve partiyi örgütlemektir. Onlar için çalışmak, onları devrim için aydınlatmak, bilinçlendirmek, örgütlemektir. Düşüncenin, örgütlenme ve yönetmeye ait her temel sorununda her somut ayrıntıda **burjuvazinin üzerimizdeki etkisi** alt edildiği oranda, kitleler örgütlenir. **Kitleler örgütlendiği oranda parti güçlenir.**

Filipinler Devrimi kararlı adımlarla ilerliyor!

Filipinler'de Filipinler Komünist Partisi önderliğindeki devrim mücadelesi yükselişini sürdürüyor. "Kırsalda komünist isyancıları temizleme" iddiasıyla sefere çıkan Filipinler Silahlı Kuvvetleri (FSK) ve Filipinler Ulusal Polisi (FUS) ve bunlara bağlı özel hareket timleri ve ölüm müfrezeleri, Halk Savaşı veren Yeni Halk Ordusu'nun etkili taktik saldırıları karşısında çözümsüz kalmaktadır. Filipinler'de son süreçte yükselen devlet terörü ve bunun karşısında gelişen direnişle ilgili olarak FKP'nin merkezi yayın organı **Ang Bayan**'ın 29 Temmuz'da yayınlanan özel sayısında **FKP Askeri Komisyonu Başkanı** imzasıyla "ABD önderliğindeki terör savaşına karşı mücadele üzerine tartışmada genel noktalar" başlıklı bir yazı yayınlandı.

Yazıda ABD'nin yönettiği Arroyo rejiminin anti-terörizm adı altında silahlı devrimci harekete ve legal demokratik harekete yönelik ulus çapında devlet terörüne başvurduğu vurgulanmaktadır. Arroyo rejimi bu saldırıları iktidarda kalmak, ABD'nin desteğini korumak ve sistemin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik siyasi krizi aşmak için gerçekleştirmektedir. Yazıda ayrıca Filipinler devletinin silahlı gücü üzerinde de durulmaktadır. 85 milyon insanın yaşadığı Filipinler'de FSK'nın 120 bin askeri varken FAS'un ise 115 bin polisi mevcuttur. FSK tüm güçlerini yoğunlaştırdığında ülkedeki 128 gerilla cephesinin yalnızca 12-15'ine aynı anda saldırılabilmektedir.

Yazıda stratejik olarak FSK'nın gücünün YHO'nun 10 katı olduğunu ancak taktiksel olarak YHO'nun 10 kat daha güçlü olduğu vurgulanmaktadır. Çünkü FSK halktan destek görmediği için kör ve sağır bir güç durumundadır. YHO ise geniş kitle desteği sayesinde düşmanın zayıf noktalarına en uygun zamanda taktik saldırılar gerçekleştirme potansiyeline sahiptir.

FSK ve FUS'un temel zayıflıkları kendilerinin ABD'nin ve yerli büyük kompradorlarla toprak ağalarının çıkarlarını savunuyor olmasından kaynaklıdır. Hükümetteki çürüme doğal olarak silahlı güçlerini de etkilemektedir. Bu silahlı kuvvetler adaletsiz, kriz içinde ve bozuk bir düzeni korumaya çalışmaktalar ve sistemin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik ve siyasi kriz de giderek derinleşmektedir. Devlet iç ve dış borç içinde batmakta ve bunu halka ağır vergiler yükleyerek ve işsizliği artırarak çıkarmaya çalışmaktadır. Bununla birlikte egemen sınıflar içindeki klikler arası mücadele de derinleşmektedir.

Bu duruma karşı olarak Yeni Halk Ordusu (YHO) ve onun silahlı tamamlayıcıları (halk milisleri ve öz savunma birimleri) işçi sınıfının, köylülüğün ve orta sosyal tabakaların ulusal ve demokratik çıkar ve talepleri için savaşmaktadır. YHO Filipinler halkının sahip olduğu bir sanayileşmeyi ve toprak reformunu savunmaktadır. Ulusal egemenlik ve bağımsızlık için mücadele etmektedir. Bu kuvvetler; halkın, demokratik halk hükümetinin ve

Filipinler'de son süreçte yükselen devlet terörü ve bunun karşısında gelişen direnişle ilgili olarak FKP'nin merkezi yayın organı Ang Bayan'ın 29 Temmuz'da yayınlanan özel sayısında FKP Askeri Komisyonu Başkanı imzasıyla "ABD önderliğindeki terör savaşına karşı mücadele üzerine tartışmada genel noktalar" başlıklı bir yazı yayınlandı.

demokratik kitle örgütlerinin silahlı kuvvetleridir. Ve en önemlisi FKP'nin önderliğindedir.

Yazıda legal muhalefet partilerinden, legal DKÖ'lerden ve Arroyo karşıtı asker ve polislerden oluşan geniş birleşik cephenin, 1986'da Marcos ve 2001'de Estrada örneğinde olduğu gibi kendi gücüyle, barışçıl bir şekilde Arroyo rejimini devirmesinin mümkün olduğu vurgulanmaktadır. Ancak Arroyo hükümeti, ABD emperyalizminin, kilisenin ve iş çevrelerinin desteği ile bu muhalefete direnebilmektedir. Fakat bu destek de uzun vadede işe yaramayacaktır.

Son dönemde kitlelerin talebi doğrultusunda YHO stratejik savunma dahilinde taktik saldırılarını yoğunlaştırmaktadır. Güçlü bir kuvvetle, hızlı ve sürpriz bir şekilde düşmanın zayıf noktalarına saldırılarda bulunmakta, silahlara el konulmaktadır. YHO düşmandan silah ele geçirmeye özel önem vermektedir. Çünkü bu silahlarla yeni birimler oluşturulmaktadır. Bunun yanında sabotajlara da önem verilerek düşmanın moralinin bozulması sağlanmaktadır.

YHO savaşta inisiyatifi ele geçirmiştir. Sağır ve kör olan düşman nereye konsantre olacağını bilemediği halde YHO gerilları, düşmanı derinlere çekip vurma, zayıf noklarına yüklenme, düşman askeri dinlenirken kamp yerlerini basma vb. taktiklerle inisiyatifi geliştirmektedir.

Bir umuda yolculuk daha ölümle sonuçlandı. Emperyalist yağma, talan vb. nedenlerle ülkelerinde yaşama koşulları giderek zorlaşan milyonlarca insan çareyi yaşadıkları yerlerden göç etmekte bulmaktalar. Ancak "umuda yolculuk" olarak da adlandırılan bu göçün gerçekleştiği koşullar çok sayıda insanın yaşamına mal olmayı sürdürüyor. Bunun en son örneği ise, İspanya'nın Kanarya Adaları'na

BATİ AFRİKA

sığınmaya çalışan 28 Batı Afrikalının, bindikleri botun batması nedeniyle Atlantik

Okyanusu'nda boğulmaları oldu. 28 Batı Afrikalının cesetlerinin Batı Sahara kıyılarına vurduğu belirtilirken, bu sayının daha da fazla olduğu tahmin ediliyor ve aramalar sürüyor. Ayrıca, yaşamını yitirenlerin dışında, karaya çıkabilen 49 mültecinin de tutuklandığı söyleniyor. Afrika'dan Kanarya Adaları'na gelen kaçak göçmen sayısının son haftalarda arttığına da dikkat çekiliyor.

Güney Afrikalı madenciler grevde

Güney Afrika'daki binlerce maden işçisi, ücret artışı, sosyal haklar vb. taleplerle grev yapıyor. Ücret artışına dönük haftalardır yapılan görüşmelerden bir sonuç alınamadığı söylenmektedir. Sendikalar en düşük ücret grubu için % 10.5, en yüksek için ise % 9 artış talep ediyor. En düşük gelir grubundakilerin eline geçen aylık ücret 220 Rand, yani

GÜNEY AFRİKA

250 Euro. Sendikaların ayrıca hamilelik ve hastalık ödemelerinde de artış istediği belirtilmektedir. Şu ana kadar ödenen miktar maaşın % 60'ı, sendikalar ise % 70 istiyor. Ayrıca iş güvencesine dönük de bir sosyal planlama talep ediliyor. Çünkü 1994'den beri maden sektöründe çalışan yarım mil-

yon vasıfsız işçi işten çıkarılmış.

Maden şirketleri bu zamana kadar grevden kaçınmışlar ve anlaşmazlıkları uzlaşma yoluyla çözmeye gitmişler. Ortadoğu'da yaşanan kriz ise buradaki maden şirketlerinin kârlarını artırmamasını getirmiş ve kârları bugüne kadarki en üst seviyeye çıkmış. Birkaç yıl öncesinde var olma krizi yaşayan şirketler bile bu süreçte tam kapasite çalışmakta.

Berlin sokaklarında İsrail lanetlendi!

Berlin, İsrail siyonizmi ve arkasındaki güç ABD haydutlarını lanetleyen eylemlerle sarsılıyor. Binlerce kişi Filistin ve Lübnan halkıyla dayanışma içinde sokaklara çıkıyor. Geçtiğimiz günlerde **Arapların ezici çoğunluğunu oluşturduğu ve binlerce kişinin katıldığı** yürüyüşe, bir yenisi daha eklendi ve 5 bin kişinin katıldığı bir yürüyüşle İsrail ve ABD kınandı.

29 Temmuz 2006 tarihinde düzenlenen yürüyüş ve mitinge bizler, **Berlin Türkiyeli İşçiler Derneği** üyeleri ve **Partizan** okurları olarak **ATİF** ve **ILPS** pankartları ve flamalarıyla katıldık. Berlin'in ünlü **Rote Rathaus Meydanı**'nda başlayan yürüyüş, öğleden sonra saat 16:00'da başladı ve **Potsdamma Platz**'da bitti. Eylem üç saate yakın sürdü. Bizler **ATİF** pankartımız ve flamalarımız ve ayrıca **ILPS** flamaları ve pankartıyla yürüyüş kortejinde yerimizi aldık. **Yok denecek kadar az sayıda Almanın katıldığı yürüyüşün ezici çoğunluğu Arap kökenli göçmenlerden oluşuyordu.** Alman sol hareketinin, Alman otonomlarının bu yürüyüşe hiç ilgi göstermemesi anlaşılır olmaktan uzaktı. Çok az sayıda Türkiyelinin katıldığı yürüyüşe bizler bir gün öncesinden haber almamıza karşın, etkili bir biçimde katılarak **Filistin ve Lübnan halkı-**

la dayanışmamızı gösterdik. Özellikle gençlerin ABD ve İsrail siyonizmini lanetleyen Almanca sloganları, hep bir ağızdan haykırması olumlu oldu ve kortejimize ilgiyi artırdı.

ABD'nin Irak'ı işgali döneminde yüz binlerin sokaklara döküldüğü anımsanırsa, Alman ilerici ve devrimcilerinin ve de kendilerini emek yanlısı gören sendikaların, **AT-TAC** gibi yapılanmaların bu yürüyüşe sırt çevirmesi onların gerçek kimliklerini bir kez daha sergilemesi açısından olumlu oldu. **Alman solunun kılını bile kıpırdatmaması, İsrail siyonizmini lanetlemek için sokaklara çıkmaması, ABD emperyalizmini bu soykırım dolayısıyla kınamayıp hareketsizliği seçmesi anlaşılır değil ama, gerçek olmaya devam ediyor.** Sendikalar ve **ATTAC** türü yapılanmalar için anlaşılabilir bu durum (**devlet yanlısı ve devlet güdümünde olmaları nedeniyle**), Alman solu, otonom gruplar için soru işareti olmayı sürdürüyor. **(Berlin Partizan okurları)**

Yunanistan'dan İsrail'i protesto

Bir tarafta İsrail siyonizminin katliam saldırıları sürerken, buna karşı hem Gazze'de hem de Lübnan'da halkların direnişi de sürmekte. Dünyanın birçok yerinde direnişi sürdüren halklarla dayanışma eylemleri artarak devam ediyor. Bu eylemlerden birisi de Yunanistan'da gerçekleştirildi.

11 Temmuz Salı günü başlayan eylemler, her hafta tekrarlanarak devam ediyor.

25 Temmuz Salı günü memur ve işçi sendikalarının da katılım sağladığı eylemler, Elefteria Parkı'nda yapılan mitingle başladı. Mitingde Yunanistan'da bulunan, Filistin, Lübnan ve Müslüman toplulukları adına yapılan konuşmalarda;

"hepimiz Lübnanlıyız, Filistinliyiz. Oradaki direniş ile birlikteyiz, inanıyoruz ki direniş kazanacaktır, İsrail kaybedecektir" denildi. Onlarca parti, dernek, demokratik kurum ve kuruluşun ortak organize ettiği eylemlere, yaklaşık 3 bin kişi katıldı. Önceki eylemlere oranla katılımın artış göstermesi, Yunanistan koşul-

ları düşünülürken (yaz sürecinden dolayı), oldukça olumlu bir gelişmedir. Mitingin bitmesinin ardından, kitle önce Amerikan Konsolosluluğu'na, ardından da İsrail Konsolosluluğu'na doğru yürüyüşe geçti. Önceki eylemlere oranla polis almış olduğu yoğun "güvenlik" önlemleri de gözlerden kaçmayan bir nokta oldu. Yürüyüş boyunca **"Katil Amerika-İsrail"**, **"Filistin'e özgürlük"**, **"Amerika Ortadoğu'dan defol"**, **"Yunanistan-Türkiye-Irak-Filistin hiçbir Amerikalı kalmayacak"**, **"İsrail'e ölüm"** sloganları atıldı. Konsolosluga ulaşıldığında ise İsrail bayrağı ve Bush posterleri yakılarak saldırılar protesto edildi. Eylemin sona erdirilmesi esnasında bir grubun polise taş ve fişek atması üzerine polis gaz bombalarıyla kitleye saldırdı. Yer yer bölünmeler yaşanmasına rağmen kitlenin önemli bölümü kortejleri bozmadan Amerikan Konsoloslugu'na doğru yürüyüşe devam etti. Konsolosluga ulaşılmasının ardından, eylem sona erdirildi.

Aynı gün diğer bir eylem de **YKP (Yunanistan Komünist Partisi)** sendikal örgütlenmesi PAME tarafından gerçekleştirildi. Her zaman olduğu gibi ayrı olarak yaptıkları yürüyüşe 3 bin kişi katıldı. Yunanistan'da ayrıca, Selanik ve Girit'te de protesto eylemleri gerçekleştirildi. **(Yunanistan'dan bir İK okuru)**

Evrensel Bakış

ULUSLARARASI MEDYA KALEMİNDEN KAN DAMLATIYOR!

Emperyalistler dünyaya hâkim olma arzularını sadece işgaller ve katliamlarla hayata geçirmiyorlar. İdeolojik saldırılar ve bunun bir parçası olarak da dezenformasyon geniş yığınların kafalarını bulandırmada, gerçeklerin ters yüz edilmesinde önemli bir rol oynuyor. **Dezenformasyon, haklı haksız, haksız haklı, katilleri masum, masumları katil veya katli vacip göstermede etkin bir yöntem olagelmıştır. Bu yöntemi hayata geçirme görevini ise egemenlerin güdümündeki veya doğrudan sahip oldukları burjuva medya, yani burjuvazinin kitle iletişim araçları üstlenmiştir. Burjuva medya yine bu süreçte de sahibinin sesi olmayı, diğer bir deyimle de misyonunu oynamayı sürdürüyor.**

Burjuva medyanın, 11 Eylül'le birlikte artan bu yönlü çabaları, sürece neredeyse yön verir hale gelmiştir. Başta da ABD'nin medya kuruluşları ABD emperyalizminin dünya halklarına dönük ilan ettiği savaşın doğrudan tarafı olmayı, işgalleri ve katliamları meşru göstermeyi ve hatta **"akıl hocalığı"** yapmayı, tüm bu katliam ve işgalleri **"Amerikan halkına yönelmiş tehlike"** karşısında, **"meşru müdafaa"** olarak sunmayı sürdürüyorlar. Tıpkı şimdi de İsrail'in Filistin ve Lübnan halklarına dönük katliamlarını benzer argümanlarla sundukları gibi...

Bugün bu koroya Avrupalı emperyalistlerin güdümündeki Avrupa medyası da katılmış bulunuyor. **Düne kadar timsah göz yaşları içinde katliam ve işgallere sözde karşıymış gibi davranan birçok Avrupa basını, artık, Siyonist lobinin de etkin olarak devreye girmesiyle, kalemlerinden**

kan damlatmakta sakınca görmüyorlar. Çünkü Avrupalı emperyalistler çıkarları gereği onaylamıyor gibi göründükleri ABD'nin saldırganlık politikalarına ve de buna bağlı olarak İsrail siyonizminin Filistin ve Lübnan'a dönük katliam saldırılarına, artık tam destek verdiklerini açıkça ilan etmiş bulunuyorlar.

Son haftalarda, Avrupa basınında sayısız İsrail yanlısı makale ve yorum yayınlandı/yayınlanıyor. Bu makale ve yorumların tümünde gerçeklerin ters-yüz edilme çabası açıkça görülüyor. Örneğin, Ortadoğu'da bugün yaşanan sürecin tek sorumlusu olarak HAMAS ve Hizbullah gösterilirken, İsrail kendini savunmak zorunda kalan **"masum bir kurban"** olarak sunulmaya çalışılıyor. Bununla da yetinilmiyor, bu iki örgütün kullandığı şiddetin kaynağı **Tahran ve Damaskus** olarak gösterilmeye çalışılarak, emperyalistlerin ve Siyonistlerin bütün Ortadoğu'ya yaymaya çalıştıkları ateş, Suriye ve İran hedefi işaret edilerek körükleniyor.

İsrail'in emperyalist destekli sınır tanımayan şiddeti, örneğin en son Kana'da olduğu gibi, onlarca çocuğun canına mal olduğunda ise utangaçça en fazla **"orantısız şiddet"** açıklamalarına başvuruluyor. Yani İsrail'in kullandığı şiddete ve katliamlara karşı değil, sadece **"dozun kaçmasına"**, **"orantının bozulmasına"** karşılık! **"Orantı bozulduğunda"** ise argümanları yine hatırlar: İsrail'in aslında sivil halka zarar vermemek için azami çaba içinde olduğu vurgusu yapılarak, ardından da çocuk katliamlarını haklı göstermek için, kadın ve çocukların Hizbullah veya Hamas tarafından **"kalkan"**

olarak kullanıldığı iddia ediliyor.

Bugün artık Almanya'nın önde gelen gazeteleri sayfalarını sonuna kadar Siyonist örgütlere ve İsrail'in saldırganlığını meşru göstermeye çalışan yönelimlere açmış bulunmaktalar. Günlük gazetelerde ve birçok yayın organında çıkan yazılar insanın kanını donduracak düzeyde.

Mesela, **Frankfurter Rundschau** gazetesi **Kudüs**'deki İsrail Üniversitesi'nde doçentlik yapan **Martin Van Creveld**'in şu yorumuna yer vermiş: "Gidişatın ne olacağı şu an belirsiz olabilir. Ancak Lübnan'daki sorun İsrail'in aşırı şiddet kullanması değildir! Aksine, asıl sorun İsrail'in bu meseleyi kökünden çözecek derecede bir şiddet kullanmaktan çekinmesi olur."

Creveld'in "gerçekçi politik çözüm" olarak sunulan bu yaklaşımı diğer yayın organlarından da destek almakta gecikmiyor ve hemen akabinde, İsrail'in, Lübnan ve Filistin halklarına tarifsiz acılar yaşatan askeri saldırılarının, "kesin çözüm" için gerekli olduğu yazılıyor.

Ancak, emperyalizmin ve siyonizmin bugün Ortadoğu'da estirdiği şiddet ve vahşet rüzgarına "uyum" sağlayan sadece ABD, Avrupa vd. emperyalistlerin medyası değil. Onların ülkemizdeki uzantıları da durumdan vazife çıkararak, "uygun pozisyona" girmiş bulunmaktalar. Aslında ise bu pozisyonlarını hep korudular. Ülkemizin uşak medyası emperyalist politikaların hayata geçirilmesinde dezenformasyonlarıyla hep etkin rol oynadılar. Bu politikalar doğrultusunda, en başta da hak alma mücadelelerini "terör", hak alma mücadelesi içindeki devrimci-komünist-yurtsever ve tüm ilerici-leri "terörist" ilan ederek gerçekleri ters-yüz etme görevindeki yerlerini aldılar ve almayı sürdürmekte. Bu yönlü çabaları bugün Türkiye egemenlerinin Lübnan'a asker gönderme eğilimi ile birlikte daha da artmış bulunuyor.

Ortadoğu'daki pastadan kendilerine

"Kürt payı"nın düşeceği hesabını yapan Türkiye egemenleri, bu eğilimle birlikte medyayı devreye daha yoğun bir biçimde sokmakta gecikmediler. Bunun sonucudur ki, birçok medya kuruluşu, bombalanan Lübnan ve Filistin görüntülerinin, katledilen Lübnanlı ve Filistinlilerin yerine, **"Hizbullah bombardımanı altında mağdur kalan"** İsraililerin görüntülerine ağırlık vermeye başladı. Sadece bu kadar değil tabii ki. **"Derin"** yorumlarıyla sürece "katkı" sunan plaza köşe yazarları İsrail'in saldırganlığını meşrulaştırma, direnen Ortadoğu halklarını ise "terörist" ilan etme yarışına girmiş bulunuyorlar.

Bunların başında ise yine "eski solcu" diye tabir edilen kesim geliyor elbette. Mesela bunların en azılılarından olan Engin Ardıç'ın yine "nevri dönüyormuş!" Bunun nedeni ise, İsrail'in işgal ve katliamla suçlanmasımı. Oysa İslam alemi İsrail'in varlığını artık tanımalı ve bir daha da tartışma konusu yapmamalıymış! İsrail'in yaptığı sadece terörist dincilerle savaşmakmış!

Kısacası; burjuva medya bir kez daha tarihi misyonunu yerine getirerek, uluslararası düzeyde kaleminden kan damlatmayı, sahibinin sesi olmayı, böylelikle de büyük çoğunluğu çocuk olan, binlerce insanın katliama uğratılmasına ortak olmayı sürdürüyor. Halkların oluk oluk akıtılan kanı, bir yandan yine halklara meşru-haklı gösterilmeye çalışılırken, diğer yandan gözdağı verilmek isteniyor. Dünyanın dört bir yanında, tepkisiz, suskun ve korkak bir toplum yaratılmaya çalışılıyor ki, yağma ve talan engelsiz hayata geçirilebilsin diye...

Ancak egemenlerin ve de onların medyalarının tüm çabalarına rağmen mızrak kılıfa uymuyor... Halklar artık gerçek düşmanlarını çok iyi biliyor ve görüyorlar. Bunun içindir ki tüm ülkelerdeki emekçi halklar her gün başta Lübnan ve Filistin halklarıyla olmak üzere, Ortadoğu halklarıyla dayanışmak için ard arda eylemler düzenliyor... Çünkü suskunluklarını koruduklarından sıranın kendilerine geleceğini biliyorlar!

Kadınlar artık "Duygu"suz, adlariysa hala yok!

Nazım Hikmet kadınlara dair "Sofradaki yeri öküzümüzden sonra gelen kadınlarımız..." demişti. Yaşamın her anında olmalarına, başlangıcından sonuna kadar büyük bir emek harcamalarına rağmen, kadınlar kendileri var olup da adı olmayanlar, en önemlisi de hakları olmayanlar olmaya devam ediyorlar. Bu hak olmama durumu içinde yaşadığımız toplumda kuşkusuz sadece kadınları değil, bütün kesimleri etkiliyor, ancak kadınların yaşadıkları belki birkaç kat daha katmerli olanı. Yine şüphesiz burada kastedilen kadınlar, emekçi kadınlar, zor yaşam koşullarının üstüne kadın olmanın zorluğunu yaşayanlar... Yoksa "kadınlar yönetse böyle mi olur?" diye serzenişte bulunan feministlere geçmişte en iyi cevabı dün "demir yumruk" olarak anılan İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher veremeyenken, bugün Ortadoğu'yu kana bulama senaryolarını büyük bir iştahla icra eden Condelleezza Rice veriyor. Sadece "kadın duyarlılığı"nın yetmeyeceğinin, önemli olanın hangi sınıfa taraf olduğunuz meselesinin ülkemiz örneğini ise vakti zamanında Tansu Çiller oluşturmuştu. "Bu ülke için kurşun atan da, kurşun yiyen de şerefli" vb. sözlerle döneminin faili meçhullerini, yargısız infazlarını sahiplenen Çiller gibileri kuşkusuz kadın sorununun aynı zamanda bir sistem sorunu olduğunu gözler önüne seriyor, kadının kurtuluş mücadelesinin toplumsal hak ve özgürlükler mücadelesinden ayrı ele alınmayacağını görmek isteyenlere ortaya koyuyordu.

1980 sonrası ünlü gazeteci-yazar Duygu Asena da kadın sorunu denildiğinde akla gelen, ülkemizde ismi feminizm ile özdeşleşen isimlerin başında geliyordu. 27 Temmuz günü beyin tümörü teşhisiyle tedavi gördüğü Amerikan Hastanesi'nde hayatını kaybetti Duygu Asena. Yaşarken de, öldükten sonra da çokça konuşuldu ve yazıldı üzerine. Söyledikleri ve savunduklarına geçmeden önce yaşamına kısaca değinelim Duygu Asena'nın.

"Sözler değil, yaşam parlak ve özgür olmalı!"

Gazeteci-yazar Duygu Asena, 19 Nisan 1946'da İstanbul'da doğdu. M. Kemal Atatürk'ün yaveri CHP milletvekillerinden Ali Şevket Öndersev'in torunu olan

1980 sonrası ünlü gazeteci-yazar Duygu Asena da kadın sorunu denildiğinde akla gelen, ülkemizde ismi feminizm ile özdeşleşen isimlerin başında geliyordu. 27 Temmuz günü beyin tümörü teşhisiyle tedavi gördüğü Amerikan Hastanesi'nde hayatını kaybetti Duygu Asena. Yaşarken de, öldükten sonra da çokça konuşuldu ve yazıldı üzerine.

Asena, Kadıköy Özel Kız Koleji, ardından İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Pedagoji bölümünden mezun oldu. Asena, Haseki Hastanesi Çocuk Kliniği ve İstanbul Üniversitesi Çocuklari'nde Pedagog, bir reklâm şirketinde metin yazarı olarak çalıştı. Gazeteciliğe 1972 yılında Hürriyet Gazetesi'nde başlayan Asena; Kelebek Gazetesi'nde köşe yazarlığı, Ayrıntılı Haber Gazetesi'nde muhabirlik yaptı. 1976-78 yılları arasında Man Ajans'ta metin yazarlığı görevinde bulunan, 1978'de Gelişim Yayınları'na Genel Yayın Yönetmeni olarak giren Asena, "Kadınca", "Onyediyi", "Ev Kadını", "Bella Bayan", "First", "Kim", "Negatif" dergilerini yönetti. Bu dönemde Söz, Sabah, Güneş gazetelerinde köşe yazarlığı, yöneticilik ve röportaj yazarlığı yapan Asena, 1992-1997 yılları arasında TRT-2'deki "Ondan Sonra" programını hazırlayıp sundu. Duygu Asena, Milliyet Gazetesi'nde başladığı köşe yazarlığını Cumhuriyet, Yarın ve Vatan gazetelerinde sürdürdü. Asena, 1987 yılında yayınlanan ve bir yıl içinde 40 baskı yaparak satış rekoru, ardından filme çekilerek gişe rekoru kıran "Kadının Adı Yok" kitabıyla ünlendi.

Bu kitap, 1998 yılında Başbakanlık

Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu tarafından "muzır" bulunarak yasaklandı. İki yıl süren dava sonucunda yayımına tekrar izin verilen kitap, aynı yıl yönetmen Atif Yılmaz tarafından filme alındı. Gazeteci-yazar Asena, bu kitabın devamı niteliğinde olan "Aslında Aşk Da Yok" kitabını yayınladı. Asena'nın, "Kadının Adı Yok-1987", "Aslında Aşk Da Yok-1989", "Kahramanlar Hep Erkek-1992", "Değişen Bir Şey Yok-1994", "Aynada Aşk Vardı-1997", "Aslında Özgürsün-2001", "Aşk Gidiyorum Demez-2003" ve "Paramparça-2004" isimli kitapları bulunuyor. Duygu Asena ayrıca, "Umud Yarıda Kaldı", "Yarın Cumartesi", "Bay E" adlı üç filmde rol aldı.

"Özgür olan hangi kadınlar?"

Asena'nın söyledikleri ve savundukla-

rına geçmeden önce onun hakkında dilden dile anlatılan yapılmış bir haksızlığa da değinmek gerekir. Anlatılan hikâye Duygu Asena'nın Nazım Hikmet'e "kartpostal şairi" dediği, Can Yücel'in de buna argo sözlerle karşılık verdiğidir. Oysa Nazım Hikmet'in "1950'den sonra yazdıkları kartpostal şiirleriydi..." diyen şair Ece Ayhan'dır.

Duygu Asena'nın yaşamına ve duruşuna bakıldığında burjuva ve ilerici bir yazar olduğu net bir şekilde görülür. Ekonomik olarak rahat koşullarda büyümüştür. Ancak aldığı burjuva eğitimin getirdiği birikim zamanla bazı haksızlıkları görmesini de beraberinde getirmiştir. Anne ve babasının kısa aralı ölümlerinin ardından eşinden ayrılarak "kadınların özgürlüğü"nü sorgular ve toplumdaki feodal değer yargılarının karşısında yar alır. Kadınlarla ilgili tabulara değinen yazıları kimi kesimler tarafından sıkça eleştirilir. Ancak yaşamı boyunca dile getirdiklerinin büyük çoğunluğunu kentli kadınların sorunları oluşturur. Kentlerde yaşayan emekçi kadınlardan da çok, yalnızlığın pençesindeki kendi olma hakkı kazanamamış kadınlar onun yazdıkları. Darbe koşulları sonrasında yazdığı ve en fazla bilinen kitabı

demektedirler, -sosyalist feministler gibiesasen bu konunun tartışılmasını onlara bırakarak savunduklarının neye tekabül ettiğini ortaya koymaktır bizim amacımız.

Kadın cinselliği, kadın bedeni, kadın-erkek ilişkileri, aşk ve duygusallık üzerine onlarca yazısı olan Duygu Asena'nın yazılarında -inceleyebildiğimiz kadarıyla- kırsal kesimde feodalizmin ağır boyunduruğu altında bulunan kadınlar, kölece koşullarda çalışan işçi kadınlar çok daha az yer tutar. Ancak bu değerlendirme başta da söylediğimiz gibi burjuva bir yazar için çok abesle iştilgal bir durum değildir. Ülkemiz "aydınları"nın yaşanan bunca adaletsizlik ve eşitsizlik karşısında çok büyük bir çoğunluğunun sesinin çıkmadığını göz önüne alırsak, burjuva bir yazarın ancak belli bir ölçüde eleştirel yaklaşması çok da anlaşılabilir gelmeyecektir. Hatta Duygu Asena Cumartesi Anneleri'nden, Manisa Davası'na, Metin Göktepe cinayetine dek birçok toplumsal sorunu sahiplenmiş ve üzerine gitmiştir. Ancak bunlar kamuoyunda oldukça ses bulan, toplumun büyük çoğunluğu tarafından sahiplenilen sorunlardır ve esasen bunları sahiplenmek de savunmak da büyük bir bedel ödemeyi gerektirmektedir. Kendisini "yumuşak bir ifadeye" sahip olmakla betimlemesi doğrudur, çünkü sistemin gerek emekçi kadınlara gerekse halka karşı yaptıkları karşısında ya "yumuşak" birkaç kelime söylemiş, ya da sessiz kalmayı tercih etmiştir büyük çoğunluk gibi.

Duygu Asena, emekçi kadınların kurtuluş mücadelesinde söylenmemiş birçok tabuyu dile getirmesi ile anılacaktır. Ülkemiz gibi feodalizmle, kapitalizmin iç içe geçtiği bir ülkede kadınların yaşadıklarını bir nebze de olsa dile getirmek ve bu yönlü küçük kazanımlar sağlamak önemlidir. Devrimciler sorunun esasının sistemden kaynaklandığını söylemekle birlikte, kadın sorununun aşılması noktasında ufaklık bir bilinç sıçraması yaratacak değişiklikleri de anti-feodal mücadeleyi yükselttiği için desteklerler. Bu yönüyle tutucu değer yargılarına karşı savaşan ilerici yazarları sahiplenir, geri durdukları noktaları ise eleştirirler. Duygu Asena, sözle bazı gerçekleri dile getirirse de şu bir gerçek ki, kadın hakları mücadelesini alanlarda yürütenlerden değildi. Kalemi ile bu işi yapması, onun yapılacak çok şeyi yapmadığı gerçeğini ortadan kaldırmaz. Kürtçe konuşamayan anaların F tipi hapisanelerde yaşadıkları iletişim sorunundan, 19 Aralık'ta yakılan kadın tutsaklardan bahsedilen bir yazısını gördünüz mü? Ya yakılan kadın gerillalardan, Cennet Dirlik'ten mesela? Ne o, sizde mi "Bunların kadın kurtuluş hareketiyle ne ilgisi var?" diyenlerdensiniz? İşte bu yüzden ancak devrimle çözülebilir kadın sorunu, sisteme dokunmayıp geçip, sadece birey diyenlerle değil...

"Kadının Adı Yok" birçok tabuya değinmesi, özgürlüklerin kısıtlandığı dönemde soruşturmaya maruz kalsa da bu yüzden büyük baskılar görmez. İlgili odağı olması ve yazılarının ve kendinin büyük baskılara maruz kalmaması esasen yazdıklarının egemenler üzerinde "zararlı değil" düşüncesi uyandırmasından kaynaklıdır. Nitekim 80 sonrası birçok insan ağır işkencelerden geçirilip, aydın ve yazarlar hapislere atılıp, kitaplara el konulurken O, bu baskılara maruz kalmamıştır.

Bunda kadınların yaşadığı sorunların kaynağını gösterdiği yerle birlikte sunduğu çözüm de etkilidir kuşkusuz. "Feminist" olarak adlandırılan birisi olarak Duygu Asena, sorunların kaynağını çoğunlukla bireysel olarak gösterdiği gibi, çözümleri de kadınların bireysel çıkışlarında görmüştür. Bugün feministlerin bir kısmı "O, gerçek bir feminist değildi"

Dünyanın ilk sosyalist ülkesi SSCB'nin 1956'da Kruşçev önderliğinde modern revizyonizme sarılması ve burjuvazinin kapitalist restorasyonu resmen ilan etmesiyle beraber, dünya burjuvazisi zafer naraları atarken Çin'den kızıl bir karşı duruşun adıdır Çin Kültür Devrimi.

Lenin yoldaş, devrim olduktan sonra ülke içerisindeki sınıf mücadelesini şu şekilde anlatıyor; "Ülkemizde burjuvazi yenilgiye uğratıldı, ama henüz kökü kazanmadı, yok edilmedi, hatta kesin olarak alt edilmedi bile." Bu söz aslında sosyalizmin bir son değil bir başlangıç olduğunun ve artık sınıf mücadelesinin daha farklı bir şekil aldığı bir hatırlatmasıdır. Gerçekte sosyalizm ve temeli kolektivistliğe dayanan her sosyo-ekonomik yer (örneğin kızıl siyasi üstler) çelişkilerin son bulduğu değil, en yoğun yaşadığı yerdir. Başkan Mao sosyalizmde çelişkiler olabileceği konusunda yakınlarına şu cevabı vermiştir; "Korkarım ki bazıları sosyalizmde bazı çelişkilerin olabileceğine inanıyor. Oysa ki, sosyalizm çelişkilerle doludur. Devrim sadece bu çelişkilere sıranın gelmesidir."

Sosyalizmde sınıflar daha yok olmadığından ve sınıf savaşımının aslen daha üst bir seviyesine geçildiğinden çelişkileri devrimci yönde çözmek, devrimi "kurumsallaştırmak" önemli bir konu haline gelir. Tüm bunların ışığında sürekli devrimin bir pratiği olarak ve 1956 yılında yıldızını parlatan modern revizyonizme karşı Çin emekçi halkının ve dünya proletaryasının burjuvaziye attığı en ağır silledir Proleter Kültür Devrimi.

Çin Kültür Devrimi Tarihi

1966 yılı Nisan'ında Çin Halk Cumhuriyeti'ne gelen Jean Daubier; Çin Kültür Devrim Tarihi'ni kaleme alarak bunları bize aktarıyor. '66 yılında Çin'de öğretmenlik yapmaya başlayan Daubier, çok geçmeden Peking Review dergisinin Fransızca bölümünde çalışmaya başlıyor. 1968 yılına kadar Çin'de kalan Daubier, bu sırada Kültür Devrimi'ne de aktif olarak katılıyor. Tüm bu süre zarfında gözlemediklerini sistemli bir halde bu kitapta topluyor.

Başladığı tarihten itibaren Çin Kültür Devrimi'ni "sosyalizmin ölüşi", "iktidar dalışı", "Mao'nun can çekmesi" olarak lanse etmeye çalışan burjuvaziye ise en iyi ve dolu yanıt bu kitapla geliyor. Çünkü Daubier kitabı diğer burjuva aydınları gibi dışardan bakan bir gözle ve kaynağı meçhul bilgilerle değil, Proleter Kültür Devrimi'nin içinden elde ettiği bilgi ve gözlemlerle yazıyor.

Devrimi basit bir iktidar histerisi olarak göstermeye çabalayanlara, bunu böyle algılayan oportünistlere karşı, devrimin gerçekte ne kadar ciddi olduğunu ve proletarya diktatörlüğünün önemini gösteriyor yazar. Sadece Çin'de kızıl siyasi iktidarın neler yaptığına dair bir kronolojik sıralamanın basmakalıplığından çıkan Daubier; halk ve iktidar unsurları arasındaki çelişkilerin, parti içindeki çelişkilerin ve farklı fraksiyonlar arasındaki çelişkilerin nasıl ele alındığını, bunlarla nasıl mücadele edildiğini, MLM'nin ışığında bu sorunların nasıl çözüldüğünü anlatıyor.

Ama kitap sadece olaylara takılan klasik bir roman değil. Tam anlamıyla bir inceleme. Çünkü birinin neler yaşadığı değil, bir devrimden sonra halk inisiyatifinin nasıl tam olarak ayağa dikildiği ve devrimi sahiplendiği anlatılıyor. Bu faaliyet için kullanılacak pek çok teknik; kampanya, iki çizgi mücadelesi, kitlelerin ve kadroların ideolojik ve politik eğitimi, bunun nasıl yaygınlaştırıldığı, halk hareketinin var edilmesi gibi birçok konuda meselenin püf noktaları veriliyor.

Örneğin kitapta 1966 yılında ortaya çıkan Onaltı Mayıs Müfrezesi adlı "sol" fraksiyon anlatılırken, halkın önderliği, Komünist Partiyi nasıl sahiplendiği ortaya konuyor. Bu fraksiyon gerçekte, burjuvazinin eskiden beri beslediği bir fraksiyon olması ve köken olarak sağ olması ile biliniyor. Lakin hizmet

ettiği burjuvaziye başarı kapılarını açamamasının asıl etkeni KP değil, KP'nin halk inisiyatifini harekete geçirmesi.

Halka karşı açık yapılan yönetim, toplumdaki disiplinin ve demokratik merkezileşimin irade birliğini güçlendirerek sağlanmasının halkın ideolojik-politik seviyesini nasıl geliştirdiğini ve proleter demokrasi-nin nasıl burjuvaziye karşı bir silah haline aldığı bu örnekte görmek mümkün. İdeolojik mücadelenin başından beri aktif ve politik yapılması gerektiğini söyleyen Mao'nun Mavi Karıncaları'nın ideolojik mücadeleyi MLM'nin birçok kavramıyla beraber nasıl bir kampanya haline getirdiğini aktarmak iyi olacaktır.

Bu fraksiyonun belirlenmesi üzerine Parti komiteleri sadece şunların yazılı olduğu afişler asıyor; "Kendini aşırı solcu ilan edenlere dikkat edin; bunlar bal gibi de kendilerini gizleyen sağcılar olabilirler, amaçları Proletarya Karargahlarını ve HKO'nu bölmektir. Ordu içinde 1 Ağustos tarihinden sonra ortaya çıkan bir avuç revizyonistin alaşağı edilerek tasfiye edilmesinin öğütlenmesi hatalı bir davranıştı."

Her ne olursa olsun, bir insanın ömrü bellidir ve devrim kişilere bağlanamayacak kadar önemlidir. Ne Mao ne de KP açıktan bir teşhir hareketine girişmeden meseleyi yaptığı bu kampanya çerçevesinde halka intikal ettirmiştir. Beklenen cevap çok geçmeden sokak duvarlarına yazılmaya başlanmıştır; "Kara Eller Kesilmelidir." Çin'de "kara el" gizli ve kötü niyetli güç demektir. Halk politik önderliğinin sadece basit bir iması ile tüm öğrendikleri çerçevesinde harekete geçmiş ve kısa bir süre sonra kendilerine ait duvar gazetelerinde ve mahalli yayınlarında "sol" fraksiyonu deşifre etmiştir. Tüm bunlardan sonra ÇKP gerekeni yaparak fraksiyonda yapmak istediklerinde direnenlere karşı soruşturma açmış ve halk karşısında politik olarak eleştirmiştir.

Peki, böyle bir anlayış sınıf bilinçli proleter olmak isteyenlerin ne işine yarayacaktır? Açık ki belki birçoğumuz devrimi göremeyecektir. Ancak kızıl siyasi iktidarların ve ya bir kolektifin/komitenin nasıl işletilmesi gerektiği ve bunların nasıl "küçük burjuva üsleri bombalayacağı" konusunda, faaliyetin bulunduğu bir semt, üniversite,

okul, köy, fabrika vb. proletarya diktatörlüğünün insanları ne şekilde sosyalist kişiliğe yoğuracağı konusunda fazlasıyla bilgi içermektedir.

Kitap bu konular üzerine daha nice canlı örneklerle doludur. Her bir olayın diğeri ile ilişkisi ise bir bütün olarak MLM'nin topluma nasıl uygulanması gerektiğini göstermektedir. Kitap sadece Çin Kültür Devrimi'ni değil, sınıflı bir toplumda sosyalizmin temellerinin, kızıl siyasi üslerin temellerinin ne şekilde atılacağını anlatmaktadır.

Özellikle halk inisiyatifinin hiçe sayıldığı "devrimlerin" ortalıkta dolaştığı, halk yığınlarının iktidar taleplerinin seyraltılmeye çalışıldığı bir süreçte ise Çin Kültür Devrimi Tarihi; özel bir anlam kazanmaktadır. Halk olmadan, seçimlerle devrim olabileceğini haykırانların karanlık köşelerde unutturmaya çalıştığı Çin Kültür Devrimi halen burjuvazinin en korkunç rüyasıdır.

Lenin, devrimden sonra Paris Komünü'nü hatırlatarak "72 günü bir gün bile geçse ne mutlu bize" demişti. ÇKD ise nice 72 günler var etmenin anahtarını tüm dünya halklarına sunmuştur.

Bugün bir köyde yapılması gereken köylünün toprağını "fedakar devrimci" olarak işletmek değil, onları sokaklara "Kara eller kesilmelidir" yazan insanlar yapmaktır. Bir öğrenci derneğinde, öğrencileri kendi haklarını savunan bir hale getirmek, inisiyatif kullanmalarını sağlamaktır. Benzer olarak bir semtte uyuturucuya, yozlaşmaya, çeteleşmeye, fuhuşa karşı devrimciler olarak değil, halk olarak tepki koymak ve mücadele etmektir. Mesele halkın inisiyatifini bu denli hayata geçirebilmektir, Halk Savaşı'nı asıl olarak kitleleri örgütleyerek ve onların inisiyatiflerini açığa çıkartarak zirvelere taşımaktır. Bu kitap bunun yol ve yöntemlerinin açıkça verildiği güzel örneklerden birisidir.

(Bir İK okuru)

EKD

1. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi

Emekçi Kadınlar Derneği, 30 Temmuz'da düzenlediği 1. Genel Kurultayı'nı Makine Mühendisleri Odası'nda gerçekleştirdi. Örgütlenme sorunları ve dernek programı üzerine tartışmaların yürütüldüğü kurultayda, kadınların aile, sağlık, eğitim, hukuk, cinsellik, kadın bedeninin ticareti, siyasal alandaki sorunları ve kadın örgütleriyle ilişkileri tartışıldı. Kurultayda konuşan EKD Başkanı Çiçek Otlu, TMY'nin kadınların haklarını elinden alacağını söyledi. Kadınların gerici yasalara karşı tavır alması gerektiğini belirten Otlu, Türk ve Kürt kadınlarını TMY'ye karşı dayanışmaya çağırdı. Yapılan konuşmalarla kadınların edilgenliklerini kırarak mücadelenin her alanında ön plana çıkması gerektiği vurgusu yapıldı. Demokratik kitle örgütleri de mesaj göndererek EKD'nin 1. Kurultayını selamladı.

(H. Merkezi)

Mamak 3. Kültür Sanat Festivali gerçekleştirildi

Mamak İşçi Kültür Evleri 4-6 Ağustos tarihlerinde Mamak 3. Kültür ve Sanat Festivali'ni gerçekleştirdi. "Yoksulluğa ve Yozlaşmaya karşı yeni bir dünya, yeni bir kültür" şiarıyla gerçekleştirilen festivalde gün boyu çeşitli etkinlikler yapıldı. Tekmezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'nda 1. gün saat 19:30'da Dertli Divani, Hüseyin Aslan, Adana Şakirpaşa, Sefaköy, Mamak İşçi Kültür Evlerinin şiir ve müzik toplulukları yer aldı. 2. gün Mamak İşçi Kültür Evi'nde

kültür, sanat, politika sorunları ve İşçi Kültür Evleri konularını içeren sempozyumun ardından Tekmezar Parkı'nda akşam konser ve etkinlikler yapıldı. 3. günü tiyatro gösterimi ve konserlerin yer aldığı etkinlik Tekmezar Parkı'nda devam etti.

İşçi Kültür Evlerinin, yeni bir dünya, yeni bir kültürün mümkün olduğu, yozlaşmaya karşı halk kültürü (proleter kültürü) alternatifinin yaşama geçirileceğinin güzel örneğini gerçekleştiren İşçi Kültür Evlerinin çalışma-

larına Mamak halkının ilgisi yoğundu. Halkın ilgisine karşı, sistemin festivali engelleme çabaları da dikkat çekiyordu. Festival boyunca Tekmezar Parkı'nda elektrikler kesilerek etkinlikler engellenmeye çalışıldı. Ayrıca parkın çevresinde sivil polis ve resmi polis araçlarının yoğunluğu dikkat çekiyordu.

Biz de Festivalin 2. ve 3. günlerinde Tekmezar Parkı'nda stand açarak; gazete, dergi ve kitaplarımızın yer aldığı standımızda, hapishane el ürünlerinin satışını da yaptık.

Kavga kavga üstüne verip de gelenler
Ceset ceset üstüne koyup da gidenler
Rüzgara yol olup türkü söyleyenler

SELAM OLSUN SİZLERE...

*Giderek derinleşen
denizlerdik
Dizlerimize kadar
ateşten izlerdik
Yürüdük düşlerin
kollarına
Yasak ülkelerin
ikliminde sınırları
zorladık
Suya güldük
Güne güldük
Kimsesizliğini
sahiplendik
şafak vaktinin
Ölümse ölümdü
Savaşsa savaş*

Ölümse ölümdü, savaşsa savaş; ancak biz kendimiz seçmemiştik bu yöntemi. Mecbur bırakılmıştık ta Spartaküs'ten bugüne kadar zora zorla karşılık vermeye. **Zulme seyirci kalamazdık, kalmadık.** Halkları ezen, sömüren, katleden katilleri elimiz-kolumuz bağlı seyrederdik, seyretmedik. Zincire vurmuşlardı bizleri, ciğerimizi leş kargaları yesin diye, yine de boyun eğmemiştik zincirlere yüreğimiz. Ateş, evet ateş tanrıların olamazdı, o bizlerin hakkıydı. Yürekerimizi ateşe atacak, sonra kızıl bir örtü içinde sunacaktık halkımıza, sunduk.

Bizler Bedreddinlerin, Börklücelerin, Pir Sultanların kavga dostuyuz. Bizler dünyaya kök salmış ulu bir çınar gibi halkların kalbine umut, zulmün yüreğine korku salmışız. Bizler gücünü sürekliliğinden, haklılığından almış şafağın sahibiyiz. Yürekerimizi mendil ettik, halayın başına geçtik. **Dersim'den, Karadeniz'den** yankılanan ezgiyle saflara girdik, haydi bir-iki diyerek zirveleri hedefledik. Bizler yaşamın güzelliğini kavganın içinde öğrendik. Kavga verdikçe gü-

zelleşir, kavgayı verdikçe güzelleştirdik.

Günebakan çiçekleri gibiydik; yönümüz hep güneşe, aydınlığa doğru idi. Kardelenler gibiydik; kara, borana, fırtınaya rağmen yaşama merhaba dedik. Bizler düştük bu kavgada incecik bir fidan gibi sessizce. Kimimiz sokak ortasında, kimimiz zindanda, kimimiz dağların doruklarında, yerimizi bizden sonra gelen, yarını yaratacak olan, kavgaya sevdalı yüreklere bırakarak...

ORDU

MESUDİYE ŞEHİTLERİ

16 Ağustos 1993'te Ordu'nun Mesudiye ilçesi Topçam nahiyesinde **Ortalan** köyü mezrasında konaklayan TİKKO birliğinin, ihbar sonucu TC güçleriyle girdiği çatışmada **Nurgül Bölükbaş** ve **Muzaffer Kahraman** şehit düştü.

Nurgül Bölükbaş: 15 Ekim 1970 Ordu Fatsa doğumlu olan Nurgül Bölükbaş zengin sayılabilecek bir aileye mensuptu. O, ailesinin sunduğu imkanları elinin tersiyle iterek, insanlığın kurtuluşu için TKP/ML saflarında yerini aldı.

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu mezunu olan Bölükbaş, devrimci düşüncelerle üniversite yıllarında tanıştı. Üniversiteyi bitirdikten sonra, Sivas Devlet Hastanesinde çalışmaya başladı. Ciddi sağlık sorunları yaşamamasına rağmen inancı ve kararlılığıyla hızla iyileşti ve 1993'te TİKKO'ya katılarak düşmana bir kurşun da o oldu.

Muzaffer Kahraman: 1973 Ordu Gürgentepe doğumlu olan Muzaffer Kahraman, yaratıcılığı ve çalışkanlığıyla halkın sevgisini kazanmıştı. Tüm isteği gerilla olup inancı ve düşünceleri uğruna savaşmaktı. '93 Temmuz'unda gerillaya katılan Muzaffer Kahraman iki kez düşman tarafından kuşatılmasına rağmen, her iki kuşatmadan da kurtulmayı başarmıştır. TKP/ML sempatizanı TİKKO üyesi olan Muzaffer Kahraman, Ordu'nun Mesudiye ilçesinde 16 Ağustos 1993'te şehit düştü.

KEPİR ÇATIŞMASI

23 Ağustos 1992 günü on kişilik bir

TİKKO birliği, **Ovacık'ın Kepir** yaylası mevkiinde bir ihbar sonucu pusuya düşürülür. 12 saat süren çatışmada TİKKO üyeleri **Yıldız Ayriç**, **İmam Cem İşıtmez**, **Akın Uzun** ve TKP/ML üyesi, Komutan **Dursun Erkul** şehit düşerken, **Meral Gezer** ise yaralı olarak ele geçirilerek işkencede katledilir.

Dursun Erkul: 1957 Çorum doğumlu olan Dursun Erkul 1980'de başladığı mücadeleyi 1990'da gerillanın Cemil'i olarak sürdürmüştür. TKP/ML üyesi, birlik komutanı ve Bölge Komutanlığı üyesiydi.

Çocukken Dersim'de soluduğu nefesini, Partizanlaştığında Karadeniz dağlarına taşıdı. O Artvin Şavşat halkının gönlüne taht kurmuş tecrübeli bir militandı. Kepir çatışmasında dört yoldaşıyla birlikte ölümsüzleşti.

Yıldız Ayriç: 1968 Dersim Merkez Çeşme köyünde doğan Yıldız Ayriç, şehit düştüğünde TKP/ML ileri sempatizanı, TİKKO savaşçısıydı. Halkın yiğit kızı Ayriç'in cenazesi Dersim'in Birma köyünde toprağa verildi. Cenaze töreninin olduğu gün Dersim, Mazgirt, Hozat ve köylerinde bir günlük kepenk ve kontak kapatma eylemleri gerçekleştirildi.

Akın Uzun (Ünal): 1965 Rize doğumlu olan Akın Uzun, TC ordusunda kısa bir süre kaldıktan sonra firar ederek, "olunacaksa halkın ordusunun askeri olunmalı, emekçi halkın uğruna savaşılmalı" diyerek TMLGB üyesiyken TİKKO'ya katıldı. Munzurların Karadenizli gerillası dağların Ünal'ı 23 Ağustos 1992'de Kepir çatışmasında şehit düştü.

İmam Cem İşıtmez: 1973 Elazığ doğumlu aslen ise Dersim Ovacıklı olan Cem İşıtmez konfeksiyon işçisiyken, 1992'de gerillaya katılmıştır. İşıtmez şehit düştüğünde TKP/ML ileri sempatizanı, TİKKO savaşçısıydı.

Meral Gezer: 1971 Dersim Ovacık Burnak köyü doğumlu Meral Gezer, şehit düştüğünde TKP/ML sempatizanı, TİKKO savaşçısıydı. Meral Gezer Kepir çatışmasında yaralı olarak düşmanın eline geçmiş yapılan işkenceler sonucu katledilmiştir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Katip Saltan: Almanya'da işçi olarak çalışırken Proletarya Partisi'nin yurtdışı faaliyetinde yer alır. 19 Ağustos 1980'de bıçaklanarak katledilir.

Hüseyin Doğan: 1944 yılında Dersim'in Pülümür ilçesinde dünyaya gelen Hüseyin Doğan ekonomik nedenlerden dolayı 1972'de Almanya'ya gider. 1976'da ATİF saflarında örgütlenir. Aynı zamanda Ulm'de mücadele yürütür. Ulm Halk Ocağı'nın kurucularındandır. Halkla olan ilişkilerinde alçakgönüllülüğü ve saygısıyla bilinir. 16 Ağustos 1982'de şehitler kervanına katılır.

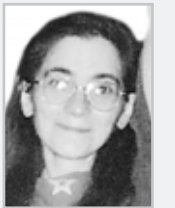
Hüseyin Kılıç: 1964 Dersim Zağge köyünde doğan Kılıç, TC'nin ordusuna katılmayı reddederek Halk Ordusu saflarında mücadele yürütür. 20 Ağustos 1983 gecesi yoldaşlarıyla Pülümür'ün Sampaşa Karaderbent köyüne giderler. Hüseyin Kılıç köy köpeklerine karşı kendini korumaya çalışırken silahının ateş almasıyla yaralanır ve sağlık ocağına götürülür. Olayın ihbar edilmesi üzerine yakalanarak gözaltına alınır ve 21 Ağustos 1983'te işkencede katledilir.

Hasan Ataç: 1960'da Dersim'de dünyaya gelen Ataç genç yaşında tutsak düşer, işkencede ser verip sır vermeme geleneğine bağlı kalarak, işkencehanelerde dalgalandığı bayrağı 13 Ağustos 1985'te İstanbul'da çatışmada katledildiğinde yoldaşlarına devrederek şehit düşer.

ÖO Şehitleri: Melek Birsan Hoşver, 21 Ağustos 2002 (DHKP-C); **Gülnihal Yılmaz,** 25 Ağustos 2002 (DHKP-C); **Osman Osmanoglu,** 14 Ağustos 2001, (DHKP-C); **Selami Kurnaz,** 12 Ağustos 2004, (DHKP-C)

Halkların kurtuluşunda tek çözümler Demokratik Halk İktidarı'dır!

5 Ağustos 1984'de PKK Eruh ve Şemdinli baskınları ile bir çıkış yaparak TC ile kıyasıya bir savaşa tutuştu ve bu savaş içerisinde "Gerilla Atılımı" yaparak "ben de varım" dedi.

12 Eylül 1980'de Askeri Faşist Cunta tüm toplumu susturmaya, devrimcileri katletmeye, katlemediklerini de hapishanelere atmaya çalıştı. Türkiye halkını baskı, tehdit ve gerici zoruyla sindirerek faşist anayasayı onayladı. '70'li yıllardaki toplumsal dinamik, faşizm tarafından cendere altına alınarak, etkisizleştirildi.

Böyle bir dönemde PKK Şemdinli ve Eruh baskınlarını gerçekleştirerek devrimci bir çıkış gösterdi.

Haydar Zagros PKK'nin tarih sahnesine çıkış yaptığı bu tarihi, Özgür Halk'taki yazısında şöyle değerlendiriyor: "Umut, ateşten bir direniş ile ilk kez zindanlarda ortaya çıktı. Mazlumlar, Dörtler, Hayri ve Kemaller soylu direnişlerinde Kürt halkına dayatılan kölece yaşama boyun eğmemenin timsali olmakla kalmadılar, geleceğin yönünü ve yolunu da aydınlattılar. Bu direniş ve yaşam yolu, yankısını 15 Ağustos ile buldu..."

Zagros aynı yazısında "15 Ağustos Mazlumlardan, Dörtlerden, Hayri ve Kemallerden Agitlere, Zekeriyalara, Rahşanlara, Berivan ve Zilanlara, Semalara ulaşan şahadet ve özgürlük şehidinin kanıyla yaratılmış, keskinleştirilmiş mutlak zafer bilincidir" demekte.

Devrimciler, elbetteki onyıllardır dilleri, kültürleri yasaklanan, evleri, köyleri yakılan, her türlü zulüm ve acıyı çeken Kürt ulusunun bu haklı çıkışını destekler ve bu savaşın devrimci özünü sahiplenir.

Ancak bunun yanında, mutlak zaferin ancak Demokratik Halk Devrimi'yle gerçekleşeceğini unutmuyarak.

Ülkemizde devrim, sosyo-ekonomik yapısı itibarıyla ancak ve ancak silahlı mücadeleyi temel alarak verilecek bir mücadele sonucu kurulan bir halk iktidarıyla gerçekleşecektir. Halkların tek kurtuluş yolu budur. Ancak unutulmaması gereken bir şey de silaha hükmedenin politika olduğudur. Hangi politikanın kumanda ettiği görmezden gelinerek silahın elinde olmasıyla her türlü güce erişilemez, doğru pratik hatta girilemez.

1979-1984 PKK Direniş Şehitleri Albümü'nün sunuş bölümünde "Onlar sadece bir sınıf sömürsü ve yabancı egemenliğe karşı değil, açık bir inkara karşı da savaşarak halkın varlık mücadelesinin yaratıcıları olmuşlardır. Bu nedenledir ki, şehitlerimizden bahsederken, kurumaya terk edilmiş ve kuruması için her türlü tahribatın uygulandığı Kürdistan ağacının yeşermesini sağlayan ha-

yat suyu olarak değerlendirilmektedir. (...) Gerçekten de şehitler, bağımsız bir ülkenin, sömürsüz bir toplumun üzerinde yarattığı temeldirler. Bu aynı zamanda halkların bağımsızlık ve özgürlüklerine ne kadar tutkun olduklarını da kanıtlar. Tarihte hiçbir halk ne kadar küçük ve güçsüz olursa olsun en kutsal değer olan bağımsızlık ve özgürlüğünden vazgeçmemiştir. İşte bunun en büyük kanıtı ismini bağımsız bir ülkeye ve özgür bir top-

luma veren şehitlerdir" denilerek şehitlerin savaştığı ve uğruna can verdikleri amaç anlatılmaktadır. Doğrudur, kurtuluşa giden yolda düşen her can, toprak olan her beden yeni filizler yeşertmekte, kavgayı büyümektedir. "Özgür bir yaşam" için kızlarını, oğullarını feda etmiş Kürt halkı, bedel ödemekten çekinmemiştir, çekinmemektedir. Ezilen, yok sayılan Kürt halkının umudu elde silah düşmana aman vermeyen yiğit kızları ve oğullarıdır. Bu dün de böyleydi, bugün de böyledir. Faşizme karşı can bedeli yapılan savaşta "bağımsız bir ülke" söylemi ancak Halk Savaşıyla, gerilla savaşıyla gerçekliğini bulur. Bugün barış söylemleri içinde sistemle uzlaşma yoluna giden PKK, savaşan bir halka savaşmaktan başka çıkar yolu olmayan bir halka teslimiyeti kabul ettiremez.

Binlerce insanın dağların doruklarında

şafağı karşılaması, ezilen halkların gönlünde umut olması savaşın bu kadar kendini dayattığı, sistemin bu kadar açıkça saldırdığı bir dönemde barış söylemleriyle geçmişin acı

bir hatırası olmamalıdır. Bu yol burjuvaziye değil, özgür bir vatani yaratma yolunda Demokratik Halk İktidarı kavgasına çıkmaktadır.

Demokratik Halk İktidarı için, gelecek özgür yarınlar için halklar her şeyden önce kendi yaratıcı ve kahredici gücünden korkulması gerektiğini öğrenmelidir. Kendi güçlerinin neler yapabileceğini öğrenen bir halkın önüne hiçbir güç çıkamaz. Bir volkan gibi

Tarihin verdiği adalet kılıcı proletaryanın elinde parlamakta. Sürekli parlatılan bu kılıç, dağlarda, şehirlerde, zindanlarda, sokaklarda katledilen yüreklerimizin, evleri yakılan, köyleri boşaltılan halkımız çektikleri acıların hesabını soracağı günü bekliyor. Direnmek ve savaşmaktan başka çaremiz yok. Direnecek ve kazanacağız.

Çin'de 1960'larda Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde gördük. Halklar konuşmaya başladıklarında, tarihsel haklılıklarından aldıkları güçle yeryüzünü egemenlere cehennem haline getirecektir. Özgürlüğü uğruna verdiği canın, aç ve susuz geçen zamanın hesabını soracaktır. Bunun tek formülü vardır. Zor, tarihsel rolünü oynayacak, silahların kahredici gücü konuşacak ve bu sistem alaşağı edilip, halkın iktidarı kurulacaktır.

Tarihin verdiği adalet kılıcı proletaryanın elinde parlamakta. Sürekli parlatılan bu kılıç, dağlarda, şehirlerde, zindanlarda, sokaklarda katledilen yüreklerimizin, evleri yakılan-yıkılan, köyleri boşaltılan halkımız çektikleri acıların hesabını soracağı günü bekliyor. Direnmek ve savaşmaktan başka çaremiz yok. Direnecek ve kazanacağız.

GÜNDE DÜN...

12 Ağustos

1927. Bolivya'da 80 bin yerli hükümete başkaldırdı.

1969. Ereğli Demir-Çelik İşletmeleri'nde 4 bin 400 işçi greve gitti.

13 Ağustos

1966. Mao Zedung Çin'de Proleter Kültür Devrimi'ni ilan etti.

1871. Alman sosyal demokrasisinin kurucularından Wilhelm Liebknecht'in oğlu 1918-1919 Alman Devriminin önderlerinden Karl Liebknecht doğdu.

1913. Alman sosyal demokrasisinin önderlerinden August Bebel hayatını kaybetti.

14 Ağustos

1937. Japon bombardımanları sonucunda Şanghay'da yüzlerce insan öldü.

1956. Alman oyun yazarı Bertolt Brecht hayatını kaybetti.

15 Ağustos

1951. Bakanlar Kurulu, Nazım Hikmet'i vatandaşlıktan çıkardı.

1989. Aziz Nesin, Mina Urgan, Rasih Nuri İleri, Mehmet Ali Aybar ve Emil Galip Sandalcı hapishanelerdeki açlık grevlerine destek amacıyla 15 Ağustos 1989'da 48 saatlik açlık grevine başladı.

16 Ağustos

1908. Ankara-Bağdat demiryolu işçileri greve çıktı.

18 Ağustos

1944. Alman Komünist Partisi önderi Ernst Thaelmann toplama kampında hayatını kaybetti.

23 Ağustos

1305. "Cesur Yürek" filmine konu olan İskoç yurtsever Sir William Wallace Londra'da işkenceyle öldürüldü.

24 Ağustos

1975. İstanbul Alibeyköy'deki Sungurlar Fabrikası'nda işçiler 6 Ağustos 1975'te direnişe geçti. Jandarma direnen 400 işçiyi müdahale etti.

patlayan, patladığında da önüne hiçbir set çikilemeyen halklar konuştuğu zaman yeri göğü inleteceklerdir.

Biz bunu 1917'de Rusya'da, 1949'da

Munzur Kültür ve Doğa Festivali saldırılara rağmen engellenemedi!

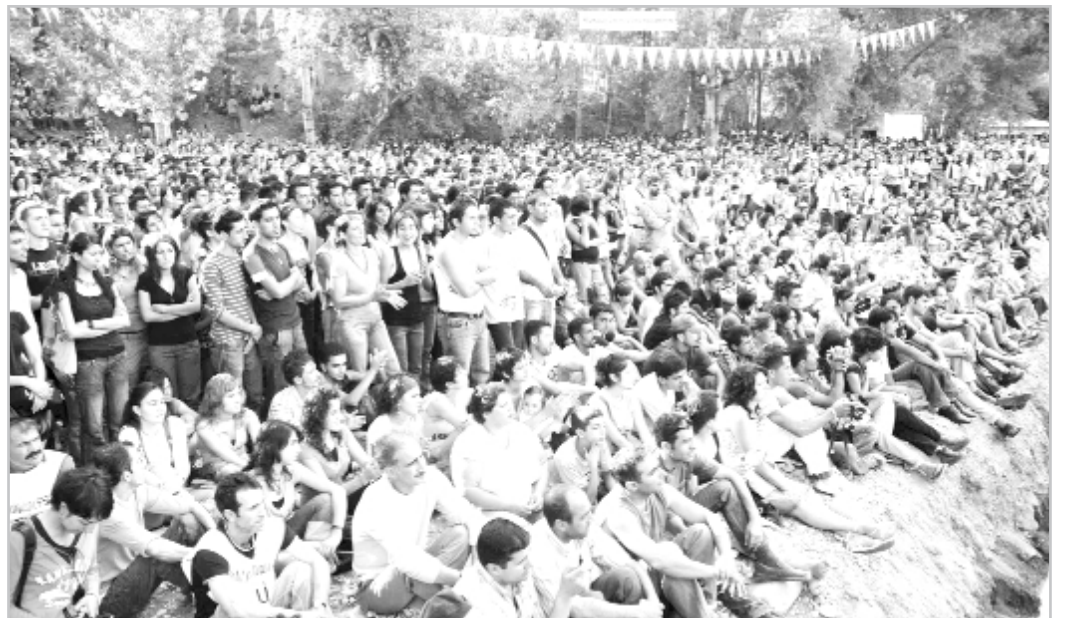
26 Temmuz'da Partizan standında İbrahim Kaypakka-ya'nın resminin bulunduğu Partizan flamasını indirtmek isteyen polise izin vermeyen çalışanlarımız ve okurlarımız, polisin biber gazlı saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Diğer stantlardan da desteğin geldiği saldırıda Partizan, ESP ve TKP'den 10 kişi gözaltına alındı.

27-30 Temmuz 2006 tarihleri arasında düzenlenen 6. Munzur Kültür ve Doğa Festivali, bu yıl faşist saldırılarla başladı, halaylar çekilerek sona erdi. Festival öncesi başlayan etkinlik ve çalışmalar, Genelkurmay Başkanlığı tarafından verilen emir doğrultusunda hareket eden Jandarma Alay Komutanlığı, festivali engelleme ve iptal etme girişimleriyle başladı. Ancak gerek devrimcilerin kararlı tutumu, gerekse halkın saldırılara karşı gösterdiği tavır saldırıları boşa çıkartırken, jandarma ve polis devrimci kurumların stantlarına saldırarak, gazete dağıtım yapanları, kurum çalışanlarını tutuklayarak hazımsızlığını gidermeye çalıştı. On yıllardır zulme karşı boyun eğmeyen Munzur'un asi evlatları, saldırıları Dersim halkına teşhir ederek, çalışmalarını belli yanlarıyla aksatmadan sürdürmeye devam etse de, baskıların soğukunu sürekli ensesinde

hissetti. Gergin hava etkinliklere katılımı etkiledi, ancak yapılan basın açıklamaları ve eylemler noktasında geri adım atmadı.

27 Temmuz'da Perçek'ten ve Mazgirt'ten giriş yapan otobüsler saatlerce arama noktalarında bekletilirken Dersim doğumlu olmayanlar ve daha önce gözaltına alınmış ya da haklarında soruşturma açılmış kişilerin festivale alınmaması gibi engeller çıkartıldı. Yüzlerce kişi GBT'den geçirilirken milletvekilleri ve Festival Tertip Komitesi devreye girerek saatler sonra kente girişleri sağlayabildi. Ancak birçok insan, haklarında gıyabi tutuklama kararı olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı.

26 Temmuz'da Partizan standında İbrahim Kaypakka-ya'nın resminin bulunduğu Partizan flamasını indirtmek isteyen polise izin vermeyen çalışanlarımız ve okurlarımız, polisin biber gazlı saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Diğer stantlardan da desteğin geldiği saldırıda Partizan, ESP ve TKP'den 10 kişi gözaltına alındı. Aynı gün Hozat'ta gazete dağıtımını yaptıktan sonra merkeze doğru yola çıkan gazetemiz çalışanları ve okurları da gözaltına alınarak ertesi gün akşam saatlerinde serbest bırakıldı. Standlardan gözaltına alınanlardan beşi 28 Temmuz'da serbest bırakılırken gazetemiz Malatya Büro temsilcisi Erdiñ Öz-bay, ESP'li Sıtkı Güngör, Abdullah Özgenç, Yaşar Koç ve Dilek Tataş "polise mukavemet", "suç ve suçluyu övme" gerekçeleriyle tutuklanarak Tunceli Hapishanesi'ne konuldu. Gözaltına alınanların serbest bırakılmasının ardından aynı gün Kışla Meydanı'nda basın açıklaması yaparak saldırıları protesto eden Partizan, ESP, HÖC, HKM, DHP ve Proleter Devrimci Duruş tutuklananların derhal serbest bırakılmasını istedi.

Her yıl festival öncesinde başlayan saldırıların ne devrimcilere geri adım attırıldığının ne de Dersim halkının kendi festivalini sahiplenmesinin önüne geçtiğinin vurgulandığı basın açıklamasında 1996'da Ölüm Orucu'nda şehit düşen 12 devrimci tutsak anılarak "Yaşasın 96 Ölüm Orucu direnişimiz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atılırken, Dersim halkı da alkışlarla açıklamaya destek verdi. Açıklamanın sonunda ise Grup Diyar küçük bir dinleti verdi. Saldırıya tepki olarak ise stantlara devrimci önderlerin resimleri asıldı.

"Lübnan ve Filistin halkı yalnız değildir!"

Festivalin birinci günü festival meşalesi yakıldı ve il dışından gelenler karanfillerle, halaylar çekilerek, müzik dinletileriyle karşılandı. İkinci gün ise sabahın erken saatlerinde ilçelere otobüsler kaldırılarak aydınlarla kahvaltı yapıldı ve "Basının Gözünden Güncel Sorunlara Yaklaşım" konulu bir söyleşi gerçekleştirildi. Hüseyin Kaya, Murat Çelikkan, Abdurrahman Dilipak, Fatih Polat, Umur Hozahtlı ve Mehmet Doğan'ın katıldığı söyleşide güncel sorunlar ele alınırken, gazetecilerin hedeflerinin doğru belirlenmesi gerektiği vurgusu yapıldı.

Saat 13.00'te "Tunceli'nin Ekolojik Sorunları ve Çözüm Önerileri" konulu panele katılan Doç. Dr Tanay Sıtkı Uyar, Özgür Gürbüz, Oktay Demirkan ve Prof. İlyas Yılmaz, Munzur suyu üzerinde 3'ü bitmiş olan 8 barajın Dersim'e ve bölgeye getireceği zararları anlatarak, baraj yapımının amacının enerji değil "güvenlik" olduğunu söyledi. Barajların iklim değişikliğine yol açarak yaşanmaz topraklar haline getirilmek istenen Dersim'in insansızlaştırılmaya çalışıldığını belirttiler. Saat 15:00'te gazeteci Ahmet Hakan'la söyleşi yapılırken Kemal Ulusoy'un Munzur'un İçindeki Sahne'de sergilediği "Suyun Önünü Kesmek Günahdır" adlı pandomim

oyunu ve Tohum Kültür Merkezi Barbara Halk Sahnesi'nin "Altta Kaldım Abi" adlı oyunu ilgiyle izlendi.

Akşam Stadyum'da Kazım Koyuncu anısına düzenlenen konserde Mehmet Özcan, Asmîn, Birol Topaloğlu ve Selda Bağcan sahne alarak, binlerce insan Karadeniz havası taşınırken, alanda yapılan gazete dağıtımları ve sesli ajitasyonlarla Dersim halkının yalnız olmadığı ve kendi toprağına sahip çıkacağı söylendi. Saat 19:00'da ise Kışla Meydanı'nda bir araya gelen Partizan, ESP, HÖC, HKM ve DHP emperyalist ve Siyonist saldırılarla bombalar altında direnen Lübnan ve Filistin halkına destek vermek için "ABD emperyalizmi yenilecek, İsrail siyonizmi yenilecek, direnen halklar kazanacak" yazılı bir pankart açarak basın açıklaması yaptı. Geniş bir katılımı gerçekleştiren basın açıklamasında "terörizm" demagojileriyle halkları katleden teröristlerin hedeflerine ulaşmak için Filistin ve Lübnan'ı günlerdir bombaladıkları ve yüzlerce insanı katledtikleri dile getirildi. Emperyalistlerin ve Siyonistlerin saldırılarını geri püskürtmek için herkesin harekete geçmesinin istendiği açıklamada "Katil İsrail Filistin'den, Lübnan'dan defol" sloganları atıldı.

Cumartesi günü festival etkinlikleri kapsamında şair Ahmet Telli'nin verdiği şiir dinletisine Partizan Şehit ve Tutsak Anaları da katılarak şehit

düşmüş çocukları için yazdıkları şiirleri okurken dinletiyeye katılanlar anaları uzun alkışlarla selamladılar. Gün içerisinde kafelere ve kahvelere gidilerek İşçi-köylü gazetesinin dağıtımı yapıldı ve Dersimlilere kendi sorunlarını ancak kendilerinin çözebilecekleri belirtilerek ve bunun için de 34 yıl önce bu topraklara düşen tohumların filizlerini büyütme çağrısı yapıldı. Öğlen saatlerinde Eşber Yağmurdereli, Akın Birdal, Selçuk Kozagaç, Kamil Tekinsürek ve Hasip Kaplan'ın konuşmacı olarak katıldığı "TMY ve Düşünce Özgürlüğü" konulu panel gerçekleştirildi. Beklenenin üzerinde ilgiyle karşılaşılan panelde Eşber Yağmurdereli "Hak arama mücadelesi verenler, insanlık mücadelesi verenler teröristse ben de teröristim" şeklinde konuşarak TMY'ye karşı özgürlük, demokrasi ve insan hakları mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğini ifade etti. Saat 16:30'da Munzur'un İçindeki Sahne'de Zelemele ve Metin Kahraman'ın müzik dinletisi vermesinin ardından Âşık Mahsuni Şerif anısına Stadyum'da düzenlenen konserde Grup Latina, Hasan Sağlam, Kardeş Türküler ve Aynur Doğan sahne alırken Akdeniz'de Munzur isimli sinevizyon gösterimi yapıldı.

"Munzur Vadisi'nde barajlara hayır!"

Festivalin son günü olan 30 Tem-

muz'da Kapalı Çarşı üstünde toplanan 150 kişi Mavi Köprü'ye kadar "Doğaya egemen değil dost olalım" pankartıyla yürüdü. "Barajlar yok etmesin Munzur'uma dokunma" önlükleri giyen kitle adına açıklama yapan Munzur Vadisi ve Çevresini Korumaya Kurulu Sözcüsü Hasan Şen, vadinin yok edilmesine seyirci kalmayacaklarını söyleyerek, protesto için kendini Munzur'a atarak slogan attı. Kitle daha sonra çevre temizliği yaparak köprüye pankartları astılar.

Protestonun ardından Celilê Celil'in Kürt Dili ve Edebiyatı konulu söyleşisi yapılırken "Savaş, Şiddet, Taciz, İntihar" konulu kadın forumu gerçekleştirildi. Akşam saatlerinde Erkan Oğur ve İsmail Hakkı Demircioğlu'nun Mavi Köprü'de verdiği müzik dinletisinin ardından Kışla Meydanı'nda toplanan Partizan, ESP, HÖC, DHP ve HKM festival süresince yapılan saldırıları protesto ederek "Dersim halkı yalnız değildir" "Direne direne kazanacağız", "Toprağına geri dön Munzur'a sahip çık", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını attı. Açıklamaya 300'ün üzerinde insan katılarak festival boyunca yeni TMK'nın hükümleri gereğince yapılan saldırıların meşru gösterilmeye çalışıldığı, ancak saldırıların halkın ileri unsurlarını yıldırma amaçlı söylenerek tutuklananların derhal serbest bırakılması istendi. Açıklamada Munzur Vadisi'ne yapılan barajların bölgede süren devrimci mücadelenin önünde engel olamayacağı vurgusu da yapıldı. Son günün akşamında ise Stadyum'da Ahmet Kaya anısına konser düzenlendi. Adile Yadırgı, Yavuz Bingöl, Fuat Saka ve Suavi'nin sahne aldığı binlerce kişilik konserde Suavi kitlenin elinde taşınan İbrahim Kaypakkaya resimlerinin olay çıkmaması için indirilmesini isterken Kaypakkaya'nın sloganlarının atılmasını istedi. Kalabalığın içerisinde "Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya" sloganları atılırken ardılları da Stadyum'da Partizan ve İşçi-köylü dağıtımını yaptılar.

İşçi-köylü'den

"Hizaya Getirecek"
Genelkurmay Başkanı Belirlendi
Yaşar Büyükanıt: "İyi çocuktur"

Ortadoğu'da savaş tamamları tüm hızıyla çalmaya devam ederken, Lübnan tanımaz hayalet bir ülke halini alırken ve halk kimyasal silahlarla katledilirken emperyalistlerin "Yeni Ortadoğu Projesi" işlenmeye devam ediyor. "Yeni Ortadoğu'nun doğum sancıları"nın en ağır biçimde çekilmeye devam edilen Ortadoğu'da ölümün sessizliği sadece Lübnan'da duyulmuyor. Orada duyulan direnişin sesi ve çığı. Dünya direniş merkezlerinde emperyalist haydutların en donanımlı ordularına kök söktüren halk, üstelik bu direnişleri çoğu yerde en ilkel silahlarıyla gerçekleştiriyor ve "yenilmez"liği, "süper gücü" bu yöntemlerle alaşağı ediyor. Donanımlı orduları korkutarak gece uykularından ediyor. Bine yakın sivil halkın yaşamını yitirdiği emperyalist destekli Siyonist İsrail'in Lübnan saldırısında, sivil halkın katledilmesine yönelik operasyonlar tüm hızıyla devam ediyor.

Başlatılan süreç sadece Ortadoğu açısından değil, genel anlamda dünyada önümüzdeki dönem esecek olan rüzgârların da ana karakterini göstermektedir. Bir süredir çeşitli nedenlerle dünyanın birçok bölgesinde gelişen eylem ve direnişler özellikle "terör" konseptlerinin hızla hayata geçirilmeye çalışıldığı ülkelerde önemli gelişmelerin yaşanmasına neden oldu. Fransa'daki öğrenci ve işçi eylemleri bunlardan hatırdan kalanlardan bazıları. Emperyalistlerin başlattığı bu sürecin bir parçası olma yolunda önemli çarpışmalar sergileyen ülkemizde de son dönem oldukça önemli gelişmeler yaşanmakta.

Emperyalist ülkelerin "terör" korusuna TMY'yi çıkararak dahil olan devlet, sürecin ileri doğru hamleleri konusunda da hızla yol almaya devam ediyor. Dünyada ve özellikle de, Ortadoğu coğrafyasında yaşanan gelişmelere paralel bir seyir izleyen ülkemizdeki gelişmelerden de anlaşılacağı üzere, devlet içinde bulunduğu mevcut krizin aşılmasında ve sisteminin devamlılığını sağlama anlamında saldırılarını yoğunlaştırarak, bu sürecin üstesinden gelmeye çalışacak. YAŞ toplantısı öncesi Ya-

şar Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanlığına hızla getirilmesinden, YAŞ toplantısında oluşturulan yeni savaş kurmaylarına ve ertesinde yapılan açıklamalara bakıldığında, egemen sınıflar önümüzdeki dönemde bu savaş kurmayı ile atlatmayı tasarladığı ortaya çıkıyor. Şemdinli olaylarından sonra kamuoyunda tartışılan ve kitapevine bombayı atan asker Ali Kaya için "Tanırım. İyi çocuktur" açıklaması ile şimşekleri üzerine çeken Büyükanıt, gelişen "tepkilere" aldırılmadan yaptıklarını savunmuş ve "aklanmayı" başarmıştır. Ali Kaya'nın açıklamaları ile açığa çıkan ordu içindeki bu "kirli" ilişki ağının Büyükanıt tarafından sahiplenilmesi ve sahip çıkılması şaşırtıcı bir durum olmamakla birlikte, savcının görevden alınması gibi sürecin belli "kritik" gelişmelerinin de ülkemizdeki "yargı bağımsızlığı" tartışmalarının "yeni" ve daha çarpıcı bir biçim kazanmasına neden olmuştu. Bu tartışmalar ilk defa karşımıza çıkmadığı gibi son kez de çıkmayacağı kesin.

Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanlığı'na atanması başta ABD kamuoyu olmak üzere çeşitli kesimlerce de değerlendirildi. "AKP hükümeti şahin olarak değerlendirilen bir generali Genelkurmay Başkanı olarak atadı." (Le Monde) "Yeni ve şahin genelkurmay başkanı atanması Türkiye'nin siyasi ve askeri elitleri arasındaki ilişkileri belirleyecek YAŞ toplantısının öncesi gerçekleşti." (Financial Times) Ortadoğu için oluşturulması planlanan "Barış Gücü", sınır ötesi operasyon tartışmaları ve Kürt ulusal hareketi merkezli, devrimci ve komünistlere karşı geniş kapsamlı saldırı hazırlıklarının tartışıldığı bir dönemde ataması yapılan Büyükanıt, AKP hükümetine rağmen yapılmış bir atama değildir. Bu konuda ABD ve AKP arasında yürütülen pazarlıkların ve anlaşmanın bir sonucu olduğunu görmek gerekir. Zira AKP hükümeti mevcut yıpranmışlığı ve "terör" karşısında efendilerinin beklentilerine yanıt olamaması böylesi bir atamayı ve bu atamanın altında da azılı katiller çetesinin oluşturulmasını bir zorunluluk

olarak dayatmaktaydı. Atamanın ardından Erdoğan tarafından yapılan açıklamada da "Büyükanıt'ı biz atadık" denilmiştir. Atama öncesi cumhurbaşkanı ile görüşmelerin yapıldığı ve sürece Sezer'in öncülük ettiği sorularına ise "Biz güdülen bir hükümet değiliz" yanıtını veren Başbakan, "ekspres sürecin" kendileri tarafından şekillendirildiğinin mesajını da vermiş oldu.

Oluşturulan yeni savaş kurmayının, ulusal hareket başta olmak üzere, devrimci ve komünistlere yönelik saldırı planlarını geçtiğimiz yıl Hilmi Özkök tarafından medya ordusuna verdiği brifingden iyi biliyoruz. Tartışmalara neden olan açıklamada "terör örgütüne yardım edenlere karşı" mücadeleden, halk ve "terör örgütünün" ilişkisinin koparılmasına ve en önemlisi de bu savaşta halkın desteğinin sağlanmasına dek bir dizi plan ve program ortaya konulmuştu. Yaşar Büyükanıt, Özkök tarafından açıklanan bu planın hayata geçirilmesinde önemli roller oynayacak. Sınır ötesi hareket konusunda ABD ve Irak'la yürütülen pazarlıkların sonuçlanması koşulunda yeni kurmaylar büyük bir istekle bu operasyonu yönlendirecekler.

"Teröre" karşı yürütülecek kapsamlı saldırılarda ise her türlü yolun kullanılması takdiri kendilerine teslim edildiği için "zorlanmayacaklardır." Faili meçhul cinayetlerden, yargısız infazlara, "iyi çocukların" bombalamalarından daha bir dizi yöntemin uygulanacağını ve uygulandığını biliyoruz. Şemdinli'den sonra itirafları ile kamuoyunun gündemine giren emekli Korgeneral Altay Tokat, devletin bölgede uyguladığı yöntemleri açıklamaktadır. "Bakın benim zamanımda ben de bomba attırdım. Bir, iki kritik noktaya... Benim meselem mesaj vermek... Batıdan gelen memurlar, hâkimler işin ciddiyetini anlamıyor. Çok koordineli ve iyi çalışmıştık.

Baktım, sonradan işler sakinleşince işi basite almaya çalıştılar. Rastgele dolaşıyorlar, şunu bunu yapıyorlar. Onun üzerine şunlar bir hizaya gelsin diye evlerine yakın bir iki yere attırdım.

Ondan sonra anladılar ki çok dikkatli olmalılar. Bir musibet bir nasihatten iyidir. Öylece onları eğittim ben..." MHP Yozgat milletvekili ve aynı zamanda MHP Merkez Yürütme Kurulu üyeliği yapan Tokat'ın icraatları sadece bunlarla sınırlı olmamış. Altay Tokat'ın T. Kürdistanı'nda görev yaptığı 1995-97 yılları arasında 383 kişi "faili meçhul" cinayet sonucu öldürülmüş, 125 kişi de gözaltında kaybedilmiş. Hakkâri

Dağ Komando Tugay Komutanı iken, Hakkâri-Yoncalı köyünde 18 Temmuz 1989'da 3 köylünün kuru otların içine atılarak yakılması olayına da adı karışmış olan Tokat'ın dosyası oldukça kabarık. Tokat sadece gerçekleştirdiği katletmelerin değil bölgede yapılan kaçakçılık işlerinin de sorumlusu olmuş. Yapılan kaçakçılık olaylarına göz yumduğu/ortak olduğu için önemli para miktarları topladığı devletin araştırma raporlarında belirtilmiş. Şemdinli'deki bombalama olaylarını da değerlendiren Tokat, yapılanların "beceriksizce" yapıldığı saptamasında bulunarak, "o bombalar ikaz etmek için atılmıştır" savunusunda bulunmuştur.

Yargının bağımsızlığı gibi lafların yaşananlarla hiçbir hükmünün kalmadığı gibi, yargının asıl amacının da bu eli kanlı katillerin tüm itiraflarına rağmen "aklanması" için gerekenlerin yapılması olduğunun sayısız örnekleri mevcuttur. Susurluk, Şemdinli vb. bir dizi örnekte de olduğu gibi hiç kimse ülkemizde "yargı bağımsızdır" tanımlamasında bulunamaz. Büyükanıt'ın Şemdinli iddianamesine müdahalesi ve ardından yaşanan gelişmeler, yargı açısından iddia edilenlerin bir safsatadan ibaret olduğunu göstermektedir.

Bu itirafları ve "iyi çocukların" icraatlarını devlet ya da ordu içinde kümelenmiş bir grup "çete"nin işi olmadığı, bunun sistemli bir devlet politikası olduğu açıktır. Zira itirafa uğramamış daha bir dizi gerçeklerin bölge açısından varlığını koruduğunu da biliyoruz. Yine kısa bir süre önce "açığa çıkan" "Atabeyler Grubu"nda olduğu gibi devletin devrimci ve komünist güçlere karşı savaşta ortaklaşmayacakları hiçbir nokta bulunmamaktadır.

AKP hükümetine çok da sıcak bakmayan Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanlığına getirilmesi bir çelişki olarak görünse de, ya da değerlendirilse de egemen sınıf klikleri açısından halkın onurlu mücadelesi karşısında birleşeceklerini ve tek ses halinde hareket edecekleri yaşanan pratiklerden de ortadadır. Kısa bir süre önce Diyarbakır'da yaşanan ve 14 kişinin katledildiği olaylarda, devlet kendi aralarındaki klik çatışmalarını bir kenara bırakarak tek ses halinde saldırının meşruluğunu bağırıyorlar.

Devlet tüm kurum ve kuruluşları ile kendisini yeni saldırı ve katliamlara hazırlıyor. Biz de tüm örgütlülüklerimizle bu saldırılara sadece yanıt olmak için değil, savaşı daha ileri mevzilere taşımak için hazırlanalım.

Tansaş-A Lojistik işyerinde çalışan işçiler DİSK Nakliyat-İş Sendikası'na üye oldukları için baskı ve tehditlerle karşı karşıya kalıyor ve kendilerine sendikadan ayrılmaları dayatılıyor. Dayatmalara direnen işçiler ise, çeşitli bahanelerle işten atılıyor. Bu saldırılara karşı 25 Temmuz Salı günü saat 12:30'da işyeri önünde bir araya gelen işçiler "Sendika hakkımız söke söke alırlız", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", "Tansaş işçisi köle değildir" sloganlarını attı ve "İşimize, ekmeğimize, onurumuza sahip çıkıyoruz-DİSK/NAKLIYAT-İŞ" imzalı pankart açarak bir basın açıklaması yaptı.

İzmir'de İşçilere saldırı

Açıklamada basın metnini Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu okudu.

Küçükosmanoğlu, "Defalarca yapılan görüşme taleplerine yanıt almamıyor, aksine patron sendika üyelerimize baskı yapmaya ve işten atmaya devam ediyor, üyelerimizin hak ve çıkarlarını korumak için geleneklerimiz neyi gerektiriyorsa onu yapacağız. Bu mücadelenin başarısı için gözümüzü budaktan sakınmayacağız. 5-6 aydır

süren anayasal hakkımızın engellenmesi ve kölelik koşullarına karşı mücadele edeceğiz" dedi. Ardından sözü alan DİSK Ege Bölge Başkanı Azat Fazlı, direnişin son derece anlamlı olduğunu belirtti.

Öğle yemeği arasında dışarı çıkan işçiler, açıklamanın ardından işlerine geri dönmek için tekrar içeri girmeye çalışınca patron tarafından kapıya dizilen Çevik Kuvvet ekipleri, işçilere cop ve biber gazıyla saldırdı, işçilerden yaralananlar oldu. İşçilerin

içeri alınmaması ve saldırının ardından patron ve sendika arasında bir görüşme gerçekleşmesi için Ali Rıza Küçükosmanoğlu içeriye girdi. İşyeri önünde tekrar toplanan işçiler "Yaşasın işçilerin birliği", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarını attı. Küçükosmanoğlu'nun dışarı çıkmasıyla sonuçlanan görüşmede kimsenin henüz işten çıkarılmadığı, bir günlük ücretli izinli sayıldıkları ve kimsenin sözleşmesinin feshedilmeyeceğinin açıklanmasının ardından işçiler haklı mücadeleleri sonuçlanana kadar mücadelelerine ve sendikalarına sahip çıkacaklarını duyurdular. (İzmir)

İşgal ve katliama karşı tepkiler büyüyor

29 Temmuz günü Setbaşı Mafel Kafe önünde toplanan Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB, İHD, ÇHD, Özgür-Der, Doğa-Der, Mazlum-Der, Küresel BAK, ESP, EMEP, ÖDP, SDP, DTP, BATİS, İşçi Hakları Derneği ve Partizan Orhangazi Parkı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde kurumlar adına metni SES Şube Başkanı Dr. Çetin Erdolu okudu. Erdolu emperyalistlerin ve Birleşmiş Milletler'in tutumunu eleştirerek "ABD'nin Ortadoğu'daki enerji kaynaklarına sahip olmak için gerçekleştirmek istediği BOP'un ilk adımı, içinde Türkiye'nin de yer aldığı ve Suriye ile İran'a saldırmayı da içeren bir planın parçası" dedi. Yine 2 Ağustos günü Orhangazi Parkı'nda toplanan aynı kurumlar "Türkiye-İsrail Parlamento Dostluk Grubu hemen dağıtılmalıdır" yazılı siyah çelengi Haşim İşçan Caddesi'ndeki AKP İl Başkanlığı önüne bıraktı.

3 Ağustos günü tekrar toplanan kurumlar Türkiye-İsrail Dostluk Derneği'nin dağıtılması için Heykel PTT önünde Parlamento'da grubu bulunan partilere faks çekti. (Bursa)

Taksim'deki saldırıyı kınama eylemleri

Ankara

İstanbul Taksim'de Ortadoğu'da yaşanan işgalle ilgili basın açıklamasına polis saldırıp gözaltılarını ve yaralanmalarını nedeniyle Ankara'da saldırıyı kınayan basın açıklaması 2 Temmuz Çarşamba günü Yüksel Caddesi'nde yapıldı. Emperyalizme ve Siyonizme karşı Ankara Platformu'nun gerçekleştirdiği basın açıklamasında, Taksim'deki polis saldırısını kınandı.

İzmir

İstanbul Taksim'deki saldırı, İzmir'de de ILPS, HÖC, ESP, Alinteri, Belediye-İş, BDSP ve birçok kurum tarafından yapılan açıklamayla kınandı. Kitle adına açıklama yapan Yurdağül Gümüş "Direnen Ortadoğu halklarını kampanyalarımızla ve eylemlerimizle desteklemeye devam edeceğiz" dedi.

İzmir'de insan zinciri eylemi

Aralarında ESP, ILPS, Belediye-İş Sendikası İzmir Şubeleri, HÖC ve DHP'nin de bulunduğu 11 kurum, insan zinciri oluşturarak, ABD ve İsrail'in Lübnan ve Filistin'de gerçekleştirdiği katliamları kınadı. Savaş ve direniş görüntülerinin yer aldığı dövizleri boyunlarına asan yaklaşık 100 kişilik kitle el ele tutuşarak insan zinciri oluşturdular. Zincir eylemi sırasında çevrede bulunan vatandaşlara da katliamları teşhir eden ve direnişi anlatan bildiriler dağıtıldı. Yeni Kapı

Tiyatrosu (YEKAT) ise savaş konulu bir skeç oynadı. Emperyalist saldırıların Ortadoğu halklarına yaşattığı vahşetin anlatıldığı oyun, çevrede bulunanlar tarafından da ilgiyle izlendi. Vahşetin anlatıldığı oyun sırasında bazı kadınların ağladıkları gözlemlendi.

Tiyatro gösteriminin ardından Kemeraltı'na kadar yürüyen kitle, sık sık "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak", "Filistin-Lübnan halkları yalnız değildir" sloganları atıldı. (İzmir)

Siyonizme karşı öfke her yerde

Hatay Demokrasi Platformu üyesi yaklaşık 500 kişi 25 Temmuz akşamı Ulus Meydanı'nda toplanarak "Kahrolsun ABD", "Filistin Halkı yalnız değildir", "Tanklara karşı taş", "Özgür Filistin kazanacak" sloganlarını attı. Meşalelerle yürüyüşe geçen kitle, sloganlar eşliğinde Kemal Paşa Caddesi'nden Sümerler Mahallesi'ne kadar yürüdü. Kitle adına açıklama yapan Platform Sözcüsü Necdet

Özen, İsrail'in Filistin'den derhal çekilmesini istedi. Özen "Bir insanlık dramının yaşandığı Filistin'deki bu saldırıların sorumlusu bu saldırıyı gerçekleştiren İsrail'e bu görevi biçen, ABD, AB ve emperyalizmin uşaklığına soyunmuş olan siyasi iktidarlardır" dedi. Açıklamanın ardından kitle "Siyonist İsrail Filistin'den defol" sloganını atarak alkışlarla dağıldı.

(H. Merkezi)

Ortadoğu halkları kazanacak

2 Ağustos 2006 tarihinde "Direnen Ortadoğu halkları emperyalizmi yenecektir!" şiarıyla Adana'da bir basın açıklaması düzenlendi. Saat 20:00'de Yapı Kredi Bankası'nın önünde toplanmaya başlayan kitle, ıslık, alkış ve sloganlarla yürüyüşe geçti. Coşkulu ve hareketli başlayan eylem, İnönü Parkı'na ka-

dar devam etti. Eylemde en önde siyahlar içinde Azrail (İsrail) dolaşım kitlelere seslendi. Okunan basın metninde "Afganistan'ı, Irak'ı, işgal eden emperyalizm, Ortadoğu politikalarının önünde engel gördüğü her direniş odağını katliamlarıyla susturmayı hedeflemektedir" denildi. (Adana İK okurları)

Filistin'le dayanışanlar emekçi halk, SALDIRANLAR UŞAKLAR!

Emperyalizm destekli Siyonist İsrail'in son haftalardaki saldırılarında ölenlerin sayısı bini aşmışken, ülkemizde de Filistin ve Lübnan halklarıyla dayanışmak üzere eylemler gerçekleştiriliyor.

Erdoğan "destek İsrail'e" dedi

31 Temmuz Pazartesi günü Tünel'de toplanan Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu, HKP, Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği ve çeşitli DKÖ'ler ellerinde Filistin ve Lübnan halkına destek mesajları taşıyan, onların direnişlerini selamlayan dövizler ve mesajlarla yürüyüşe geçti.

Kitle saat 20:30'da "Katil İsrail Filistin'den/Lübnan'dan defol", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Sloganlarla yürüten kitlenin önü Odakule'de polis tarafından kesildi.

Aynı gün "İsrail'in yaptıklarına tepkisiz kalacak değiliz, elbette bunun bir cevabı olacaktır" diyen Erdoğan'ın cevabı ise kitleye saldırı oldu.

Yeni TMY'yi bahane eden polis "Tünel'den Taksim'e kadar yürütmeyiz. Bu artık basın açıklaması olmaktan çıkar. Yakın bir mesafede açıklamanızı yapıp gidin" diyerek gerginlik yarattı.

Tüm görüşme süreci boyunca polis gerçek yüzünü saklayamadı. Daha ilk dakikalarında "çok kalabalıklar buraya acil takviye gönderin" anonsu yapan polis, gazını ve copunu Siyonizme ve emperyalizme hizmet için kullandı.

Kısa süre içinde megafonlarla anons yapmaya başlayan ve Filistin halkına verilen desteği "yasadışı" ilan eden polise yanıt Filistin intifadasına ve işgale direnen dünya halklarına yakışır şekilde geldi. Polisin saldırısına kitle taşlarla cevap verdi.

Ayrıca her eylemde insanları teşhir eden nitelikte yayın yapan Flash TV'nin binası taşlandı, kuruma ait araçlar kullanılamaz hale getirildi.

1 Ağustos günü yaşanan bu saldırıyı kı-

namak için Odakule önünde toplanan kitle adına açıklama yapan Ersin Sedefoğlu; saldırının iç yüzünü anlatarak sözlerine başladı. Alanda en yasal haklarını kullandıklarını iletten ve polisin ilk başta hiçbir itirazda bulunmadığını kaydeden Sedefoğlu, daha sonra neden saldırıldığını ise şöyle özetledi;

"Bizler onurlu insanlarız, devrimciler, yurtseverleriz. Yanı başımızda halkların katledilmesine, ülkemiz işbirlikçilerinin bu katliama ortak olmasına seyirci kalamazdık, kalmadık, kalmayacağız... Emri verenler İsrail'e asker göndermek için hazırlık yaptılar."

Açıklamanın ardından kitle sloganlarına devam ederek, bir dahaki eylemde buluşmak üzere açıklamayı noktaladı.

İsrail'i durdurmak için yürüdüler

DİSK'in İsrail'in Filistin ve Lübnan'a yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla başlattığı "Dünyanın Bütün Barışçıları Birleşin! İsrail'i Durdurun!" kampanyası çerçevesinde Taksim Gezi Parkı'nda kurulan çadırda 28 Temmuz'da biraraya gelen yaklaşık bin 500 kişi, Taksim'den Dolmabahçe'ye yürüdü.

Kitle adına konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Türkiye'nin saldırılar karşısında sessiz kalmaması gerektiğini belirterek, tüm dünyanın saldırılara karşı birleşmesini istediklerini söyledi. (H. Merkezi)

İsrail'e işçilerden siyah çelenk!

1. Levent Metrosu önünde toplanan yaklaşık 2 bin işçi İsrail Konsolosluğu önüne yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Belediye-İş'in kitlesel katıldığı eylemde Petrol-İş, Metal-İş, Deri-İş, Tüm-Tis, Yol-İş vs. birçok sendika katıldı. Mitingde kitle adına açıklamayı Türk-İş Başkanı Salih Kılıç yaptı. Kılıç; İsrail ve ABD'nin Filistin'de, Lübnan'da yaptığı katliamları kınadıklarını söyledi. Açıklamanın ardından Konsolosluk önüne siyah çelenk bırakılırken bir grup işçi,

İsrail bayrağını yere atarak çiğnedi ve konsolosluga yumurta, pet şişe fırlattı. (İstanbul)

Emperyalist haydutlar Ortadoğu'dan defolun!

Kartal BDSP, 28 Temmuz Cuma günü düzenlediği yürüyüşle, Ortadoğu'daki saldırılara karşı eylemlerini sürdürdü. Saat 19:00'da İstasyon Caddesi'nde toplanarak "Emperyalizm yenilecek, direnen Ortadoğu halkları kazanacak!" pankartı açan ve kızıl bayraklar taşıyan kitle, "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Filistin halkı, Lübnan halkı yalnız değildir", "Katil İsrail Filistin'den, Lübnan'dan defol" gibi sloganlar eşliğinde Kartal Meydanı'na yürüdü. Yapılan basın açıklamasında, ABD ve İsrail siyonizminin kanlı saldırılarına ve Ortadoğu halklarının kararlı direnişlerine değinildi, AKP hükümetinin İsrail ve ABD'yle olan anlaşmalarının iptali istendi.

*İsrail'in Lübnan'a saldırısını protesto etmek için 6 Ağustos'ta Kartal Meydanı'nda bir eylem düzenlendi. Partizan, DHP, BDSP, Kurtuluş, Kurtuluş Partisi, HKM, Deri-İş Tuzla Şubesi, Emekli-Sen, TİYA, İşçi Gazetesi tarafından düzenlenen eyleme Yurtsever Cephe de destek sundu. Kitle saat 18:00'de Kartal Postanesi önünde buluştu ve kısa bir yürüyüşle Kartal Meydanı'na geldi. Filistin ve Lübnan halkına destek içerikli sloganların atıldığı eylemde işgali ve direnişi anlatan fotoğrafların yer aldığı panolar da eylem alanına getirildi. Okunan basın metninde Ortadoğu'nun kalbine bir bıçak gibi sokulan İsrail siyonizminin saldırılarını bugün de artarak sürdürdüğü vurgulandı. Açıklama okunan şiirlerle, yapılan ajitasyon konuşmalarıyla, sloganlar ve alkışlarla sona erdi. (Kartal)

Topkapı'da işçilerden yürüyüş

Topkapı'da çalışan işçiler Topkapı PTT

önünde İsrail'in Lübnan ve Filistin'e yönelik saldırılarını protesto etti. "Direnen halklar kazanacak" yazılı pankart açarak yürümek isteyen işçilerin, yürüyüşüne polis ekipleri tarafından izin verilmezken; işçiler adına açıklama yapan Zafer Sönmez, "Katil ABD emperyalizmi Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Ortadoğu halklarını katlediyor" dedi.

Sarıgazi

Sarıgazi'de emperyalist-siyonist saldırılar protesto edildi. 6 Ağustos günü Partizan, DHP, ESP, Kaldıraç, Odak ve EMEP'in örgütlediği eyleme Yurtsever Cephe ve SHP de destek verdi. Tüm kurumların kendi flamalarıyla katıldığı yürüyüşte "Emperyalist saldırganlığa son! Direnen halklar kazanacak!- Sarıgazi halkı" ortak pankartı açıldı. Sarıgazi meydanına kadar tüm kitle çeşitli sloganları her bir ağızdan haykırdı. Meydan da basın metni okundu. İsrail siyonizminin yaptığı katliamlar lanetlenirken ezilen halkların onurlu direnişi selamlandı. Ayrıca AKP hükümetinin ve muhalefetin de sessiz kalarak işgale destek sundukları vurgulandı.

Sarıgazi İK okurları

Nurtepe

İsrail'in saldırılarını protesto etmek ve Filistin, Lübnan ve Irak halkıyla dayanışmak için TÖP, ESP, PDD, HKM, HKP ve SODAP Nurtepe'de meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. 7 Ağustos akşamı Nurtepe Cemevi önünde toplanan 50'yi aşkın kişi "Filistin, Lübnan, Irak. Ortadoğu halkları yalnız değildir" pankartı açarak mahalle sokaklarında sloganlarla Arkadaş Kafe önüne kadar meşalelerle yürüdüler. Burada yolu kapatarak slogan atan kitle adına bir konuşma yapıldı. Partizan'ın da destek verdiği eylem "Yaşasın devrimci dayanışma", "Katil İsrail Lübnan'dan defol", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla sona erdi. (İstanbul)

Halkların öfkesi kapiya dayandı!

Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu, Halkın Kurtuluş Partisi, BDSP, Alinteri, Toplumsal Özgürlük Platformu, Divriği Kültür Derneği'nin başlatmış olduğu eylemler siyonizmin kapısına dayandı.

6 Ağustos Pazar günü

1. Levent metro çıkışında toplanan ve sayısı 300'ü aşkın kitle kortejler oluşturarak sloganlar eşliğinde eylem yaptı. Kortejin önünde bulunanların kefen giydiği yürüyüşte Gündoğdu Marşı söylendi ve uzun süre sesli ajitasyon yapıldı.

Kitle İsrail Konsolosluğu önünde öncelikle bir oturma eylemi yaptı. Kefen giyen-

ler yere yatarak öldürülen halkı canlandırırken Grup Nida yaptığı Arapça selamlama ile Ortadoğu halklarının emperyalist saldırganlığa karşı kuşandığı direnişi selamladı. Daha sonrasında ise Arapça olarak Kızıl Ordu Marşı'nı okudu.

Kitle adına yapılan açıklamayı Bülent Aslan okudu. Aslan; kendisini Ortadoğu'nun efendisi olarak gören İsrail'in Filistin halkını katletmeye devam ettiğini ve şu anda Lübnan'ı işgal ettiğini hatırlatarak; burada da katliamlarına devam ettiğini söyledi.

Açıklamanın ardından uzun süre sloganlar atan kitle dağılarak eylemi bitirdi. (İstanbul)

